

Efsane Grup Yorum, Devrimci Sanatçılığı Öğretiyor



HALKIN OLDUĞU HER YERDE

Ekme ve
Adalet

www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com



Ekme ve **Adalet**

Haftalık Dergi / Sayı: 126 / Tarih: 3 Ekim 2004 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.net | Mail:info@ekmekveadalet.net

Tecrite Karşı Direniş
4. yılını tamamlıyor



82 kişi sahte belgelerle tutuklandı!



Medya polisin bu pisliğini gizledi



**Demıştik;
bir daha
kanıtlanıyor:**

Susurluk Devlettir!

**Bucak'ın gizli belgelerinde
generaller, tekelci burjuvalar,
faşist katiller, ağalar...
koyun koyuna!**

**Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin
"Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest
Bırakılsın" Kampanyası sürüyor...**



**"Sahte Belgelerle
Tutuklananlar Serbest
Bırakılsın" talebini
başkente taşımak için
Ankara'ya
Yürüyoruz!**

İstanbul Toplanma Yeri:
3 Ekim 2004 Pazar Saat:17.00
Sibel Yalçın Parkı /Okmeydanı

Ankara Toplanma Yeri:
4 Ekim 2004 Pazartesi Saat: 08.00
Toros Sokak/Sıhhiye

Görmeyen gözleri,
duymayan kulakları açmak,
suskun dilleri
çözmek için Ankara'ya

Haklar ve Özgürlükler Cephesi

**1 Nisan Davası
Başlıyor**

**Duruşma Günleri
ve Saatleri:**

25 Ekim
27 Ekim
1 Kasım
3 Kasım
5 Kasım

Yer: İstanbul 4 No'lu DGM
(12. ACM)
Saat: 09.30

ACİL MÜDAHALE HATTI

**Nerede, nasıl olursa
olsun, bir hak gaspıyla
karşılaştığınızda bu
numaraları arayın!**



Tel: 0 212 244 57 47
Cep: 0 536 319 82 22

Acil Müdahale Hattı, tüm bu baskılar karşısında **birlikte hareket etmek, birimizin sorununu hepimizin sorunu haline getirmek ve dayanışmayı güçlendirmek için** kuruluyor.

Keyfice basılan kurum temsilcileri, gözaltına alınan devrimci demokratların yakınları, bu olaylara tanık olanlar, Acil Müdahale Hattı'nı arayın, bilgi verin!

Düzene muhalif tüm kurumlar bu yapıyı genişletme çalışmalarımıza güç katın! **Dayanışmayı ve birlikteliğimizi büyütelim.**

**Irak'ta İşgala Hayır
Koordinasyonu**



**"1 ay önce Siyasi Şube'den
Dev-Sol masası arkadaşlarım,
bana yönelik bir silahlı eylem
yapılacağını söylediler. Sürekli
ilaç kullanıyorum. Ruh ve Si-
nir Hastalıkları Hastanesi'nde
yatıp tedavi olmam gerekiyor.**

**PARANÖYAK
OLDUM..."**

Zavallı. Biçare.

Artık kabuslarından kurtulamayıp ilaçlarla yaşıyor. Artık onu akıl hastanesinden başka kabul edecek yer yok. Oysa o bir zamanlar Türk polisinin en kahramanlarından. Medyanın gözdelelerinden.

Biraz fazla deşifre olmuştu, "herkes ona yükleniyor"du; Ertuğrul Özkök, hemen Ayşe Arman'ı görevlendirip Hürriyet sayfalarında ona kocaman bir yer açmıştı kendini aklamaya için.

"Hiçbir şey bana onları orada öldürmekten daha çok mutluluk veremez. Gözümü kırpmadan öldürüm..." O zamanlar böyle konuşuyordu.

10 Şubat 2002 tarihli Hürriyet'te yayınlanan röportajında bu sözleri söylüyordu Ayhan Çarkın...

Paranoyanın, psikopatlığın tüm izleri o röportajında da görülmüyordu ama hala kuyruğu dik tutmaya çalışan bir kontracıydı o zaman.

Şimdi artık akıl hastanesine kapatılmam lazım diye mahkeme kapılarında yalvarıp sürünen bir kontracı.

"Sadece İstanbul'da 50 operasyonum (siz 50 infazım diye okuyun) var" diye övünüyor o zaman. Şimdi paranöyök oldum diye dövünüyor.

Öldürdükçe "mutlu" olmuştu o zaman; şimdi öldürdüklerinin duvarlara kanlarıyla yazdığı imza gözünün önünden, beyninin kıvrımlarından hiç gitmiyor.

Öldüre öldüre bitiririz sanıyordu Çarkın gibi zırcahiller. Şimdi bitmediğini görüp, korkudan hergün kendisi yüz defa bitiyor.

**Sizin kabuslarınız ancak
musalla taşında biter**

"Devrimci Sol" yazılmıştı kanla duvarlara. O imza, hala tüm halk düşmanlarının korkusunun ortak adı.

Geçen haftaki Aksiyon'da bir örneği daha vardı bu korkunun. MİT'çi Yavuz Ataç, Mehmet Eymür'ün MİT'e dönüşünü anlatıyordu: "Eymür, 'Beni Şenkal önerdi falan' diyor. Bunu Şenkal Atasagun ile de gördüm. Kendisi aracı olmuş, ama şu amaçla: Eymür 'Dev-Sol'un ölüm listesindeyim. Tehdit alıyorum' diyor. Şenkal Atasagun, 'Biz onu korumak için MİT'e aldık' dedi..." (25 Eylül 2004, Sayı: 510)

Kimisi mahkemeden tahliye edilmek, kimisi MİT'te koltuk kapmak için "Dev-Sol'dan korkularını" kullanıyor olsa da, **korku gerçek!** Çarkınlar, siyasi şubeden komiser Aydın Ban'ın; Eymürler, MİT'çi Hıram Abas'ın başına geleni hiç unutmuyorlar...

Ayhan Çarkın 20 Ağustos'ta bir çay bahçesinden gözaltına alınıp tutuklandı. "Polise mukavemet" gerekçeyle tutuklanmıştı hem de. Bakın şu dünyanın haline.

Çarkın 24 Eylül'de çıkarıldığı İstanbul 5. Asliye Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmasında yalvar yakardı:

İstanbul Terörle Mücadele Şubesi operasyonlarında canla başla görev yaptığını... Dev-Sol'un peşinde olduğunu anlattı uzun uzun ve ekledi: "Sürekli ilaç kullanıyorum. Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde yatıp tedavi olmam gerekiyor... Susurluk sonrasında ruhsatlı silahım elimden alındı. Silahım elimden alınca paranöyök oldum..."

Gerçeği tersinden ifade ediyor. O ve onun gibiler; asıl olarak silahlı ellerine alınca paranöyök oldular ve daha da o paranöyöyden kurtulabilmiş değiller.

Silahsız, daha da önemlisi üniformasız kalınca ise, kabuslar görmeye başladılar. Kabus, halk düşmanları için kaçınılmaz bir kader gibidir. Hepsi hayatlarının şu veya bu aşamasını kabuslar içinde yaşarlar.

Kabuslarını dindirmek için boşuna ilaçlardan medet umuyorlar. Onların kabuslarına hiçbir psikiyatrist, hiç bir Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi درمان olamaz. Onların kabusları ancak "imamın kayığına" binince biter. Kayığa binişleri eceliyle mi olur, cepheyle mi, artık orasını Allah bilir.

Ekme ve Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekme ve Adalet Dergisi

Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Serkan Uymaz
Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar Kesici
Adres: İnebey Mahallesi İnkilap Caddesi Otto Han 55/54
Aksaray Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama
ISSN: 1304 687X

Fiyat: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro

Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro

İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayınlar: Venloerstr. 507-A
Tel: 0049 221 280 87 74
Faks: 0049 221 280 90 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de

Adana: İnönü Cad. Örnekler Apt. No:5 Kat:5
Tel-faks: 0 322 363 32 09
Ankara: Gök Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay
Tel-faks: 0 312 419 27 38
Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karatoprak Apt. Kat: 4 D: 6
Tel-faks: 0 326 223 87 18
Bursa: Sakarya mah. Uluyci cad. Aydın İşhanı-2 No: 24 Kat: 2 Daire: 2
Tel-faks: 0 224 224 93 97

50825 Kocaeli
0049 221 280 87 75

Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPA
Tel-Faks: 0 466 351 42 08
İzmir: Milli-H Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköylü İş Merkezi
Koraklızmir Tel-Faks: 0 232 482 29 54
Kocaeli: Hürriyet Caddesi Gökko Kenan Saray İşhanı Kat:7 No:79
Tel-Faks: 0 262 331 66 51
Malatya: Dabaklıhan Mah. Bakırcılar Çarşısı Sarıbeyoğlu İşhanı Kat:1 No:43
Tel: 0422 323 24 77
Mersin: Bahçe Mah. 4694 Sk. Tülinçü Apt. Kat: 1/6
Samsun: 19 Mayıs Mah. Talimhanane Cad. Altıyarak İşhanı No:24 Kat:2 Daire:9
Tel-faks: 0 362 435 25 80
Tatvan: Kemerkaya Mah. Kunduracılar cad. Dedeoğlu sokak
Pustular İşhanı Zemin Kat No:4
Tel-faks: 0462 321 14 80

- 3... **FAŞİZMİN MEDYASI**
5... *Tokat Dağlarında Çatışma*
6... *Gençlik Adalet İstiyor*
Hukukcular İzliyor
10... *1 Nisan Hukuksuzluğu*
'Saptırılan Adalet'
Panelinde Tartışılıyor
12... *İşte Susurluk Devleti Bu!*
14... *İktidar Sadaka Oranını*
Tartıştırıyor
17... *Hücrede yaşamak*
19... *Alibeyköy'de Tepki Yıkımı*
Erteletti
20... *Tayyip Erdoğan'ın*
Kanında ne var
25... *Koordinasyon İntifadayı*
Selamladı
26... *AB Türkiye için nasıl bir*
demokrasi istiyor
28... *TCK Meclisten geçti*
30... *Burası Dersim*
31... *AB - AKP ve Sol-2*
35... *Tayyip " Biz Türkiye*
Burası Türkiye"
36... *Hangisi daha Amerikancı*
38... *İnsan Hakları*
Aldatmacasında Yeni
Taktikler
40... *Polis Yalan Üretmeye*
Devam Ediyor
42... *Ulucanlar Şehitleri Anıldı*
43... *Bir Savaş Patladığında*
Veya Bir Muhafifi...
45... *Ortaklık Kültürü*
46... *Televoleye özgürlük, halk*
kültürüne ceza
48... *Tayyip'in Brüksel'de*
Gerçekten Kaçışı
49... *Gerillanın Genel Grev*
Çağrısı Hayatı Durdurdu
50... *Kahramanlar Ölmez*

FAŞİZMİN MEDYASI

Burjuvazi ve işbirlikçi oligarşiler, faşizme, asıl olarak **kitleleri boyunduruk altına almak için** başvururlar. Faşist yönetimlerin kitlelere bu boyunduruğun vurulmasında başvurdukları en önemli araçlardan biri de basın-yayın araçlarıdır. Faşizmin iki ayağı vardır; **terör** ve **demagoji**! Faşizmin ilk kez iktidar olduğu 1920'lerde, 1930'larda da böyleydi bu; faşist Mussolini de, Hitler de bu yüzden "propaganda" faaliyetlerine ve radyoya, gazetelere büyük önem vermişlerdi. Düşünün ki, medyanın, dolayısıyla propagandanın gücü, o zaman bugünküyle kıyas kabul etmez ölçüde geriydi. Medyanın kelimenin tam anlamıyla herkesin "hayatlarının içine" kadar girdiği günümüzde, faşizm, demagojiyi, aldatıcı propagandayı çok daha devasa ölçülerde kullanmaktadır. Burjuvazinin elindeki basın yayın araçları da, faşizmin ihtiyacına paralel bir değişim geçirmiştir. Basın yayın araçları, artık emperyalizmin ve işbirlikçi oligarşilerin halk düşmanı politikalarının ayrılmaz bir parçasıdır. Halklara karşı, askeri araçlarla verilen savaştan daha yıkıcı, daha kapsamlı bir savaş gazete sayfalarından, televizyon ekranlarından sürdürülmektedir.

Halka karşı gerçekleştirilen hiçbir operasyon yoktur ki, onun içinde medya yeralmasın. Yakın tarihimizin tüm işgallerine, katliamlarına, işkence, infaz, kayıp olaylarına bakın, hepsinde burjuva medyanın yıkıcı bir halk düşmanı güç olarak yeraldığını göreceksiniz. Ülkemizde medyanın bu operasyonlarda nasıl bir rol oynadığını görmek, düzen medyasının nasıl bir gazetecilik yaptığını anlamak için iki olaya, 19-22 Aralık katliamına ve 1 Nisan Operasyonu'na bakmak yeter.

1 Nisan'da "terör operasyonu" havasını yaratan esas olarak medyadır. "Terör demagojisi" medya aracılığıyla empoze edilmiş, operasyondaki hukuksuzluk bu demagojiyle gizlenmiştir. 1 Nisan operasyonu boyunca gerçeklere tek satır yer vermeden yalan haberler yaptılar ve polis in pisliğine ortak oldular. Burjuva medya içinde istisnası yoktu bunun. Doğan Medya da, islamcı medya da aynı yayınları yaptı. Dıştan bakıldığında ikisi arasında bitmek bilmez bir it dalaşı vardır. Birbirlerini gazeteciliği kullanmakla, gerçekleri çarpıtmakla suçlarlar durmadan. Ama devrimcilerin yok edilmesinde ve polis operasyonlarının desteklenmesinde, gerçeklerin gizlenip yalanın hükmünü kurmakta ortaklardır.

Basın ahlak ilkelerinden, halkın haber alma hakkından, polis in suçladıklarının suçları kesinleşinceye kadar masum olarak görülmesi gerektiğinden sık sık sözedirler. Ama bütün bunlar devrimciler sözkonusu değilse geçerlidir. devrimciler sözkonusu olduğunda gazetecilik ilkelerinin esamesi okunmaz olur. Herşey polise endekslenir. Polisin, MİT'in dikte ettirdiği kontra haberler "gazetecilik" adına halka sunulur. Demokrasiyi, hukuku, basın özgürlüğünü savunmazlar böyle durumlarda. Gazeteci sendikaları, cemiyetleri, ortadan yok olur. Sinerler, susarlar. İktidarlar neyin sansürlenmesini istiyorsa, onları hiçbir dış müdahaleye de gerek bırakmaksızın sansür ederler.

İnfazları bu kadar açık onaylayıp alkışlayan bir basın bulmak zordur. Başka ülkelerde de infaz katliam politikalarının savunucusu olan basın organları var; ama yine de birçoğu "basın" olmaktan kaynaklı bir ihtiyat da gösterirler bu politikaları savunurken. Ülkemizdeki burjuva basın ise pervasızdır, "*bananın kellesini getirin*" pervasızlığıyla, infazlara davetiye çıkarır. Polisin "canlı bomba" senaryoları, burjuva basın tara-

findan katkılarla zenginleştirilip günlerce başlıklara çıkarılır. Soyguncuyu yakalayabilecekken infaz eden güvenlik memuruna “arkadayız” diye destek veren, infaz operasyonlarını “kahraman polisimize alkışlar” başlığıyla veren, ruh hali olarak işkenceciden, infazcıdan farksızlaşan bir medya gerçeği var ülkemizde.

Kamuoyu, 1 Nisan operasyonunda, polis açıklamalarıyla değil, bizzat medya tarafından yanıtıldı. Avrupa Birliği emperyalizmi işbirliğiyle sürdürülen operasyon, medya tarafından sayısız senaryoyla, uydurmaıyla “terör demagojisine” uygun hale getirildi. Yani sadece polisin yalanlarını yazmakla kalmadı, devlet adına kendileri yalan uydurdu. Habercilik adına yoketme operasyonuna gerekçeler yaratıldı. Daha operasyonun ilk günü haberlerinde, “**iki canlı bomba yakalandı**” iddiasını başlıklara çıkardılar. Mantıktan, objektiflikten tümüyle uzak, yakalananların “DHKP-C’nin beyin takımı” olduğunu, bir dergi bürosunun örgüt merkezi olduğunu, onlarca semtte operasyonlar düzenlendiğini yazdılar... Ama sonraki günlerde hiçbirinde nereden bu canlı bombalar, nerede örgüt üsleri diye sormadı polise. “Beyin takımı” diye ilan edilenlerin bir çoğunun aynı gün serbest bırakılması karşısında ne yalanını düzeltti, ne özür diledi. Gazi Mahallesi’ndeki bir evdeki gaz kaçağı patlaması bile, “*DHKP-C örgüt üssüne baskın ve bomba patlaması*” diye sunmaktan utanmadılar. Böylesi aleni yalanlar için de özür dilemediler. Yalanlarla hukuksuzluğa uygun ortam yaratılmıştı ya, gerisi önemli değildi.

Ülkemizdeki burjuva gazeteciliği, faşizm adına halkı sansür silahıyla susturan, oligarşi adına halka karşı savaşı bir gazeteciliktir. Burjuva

medya, faşizmin medyasıdır. Bu nedenle burjuva basında gazetecilik ilkeleri değil, sınıflar mücadelesinin en çıplak ilkeleri geçerlidir. Başta Hürriyet olmak üzere, onların yazı kurulları toplantıları, halka karşı savaşın nasıl yürütüleceğinin tartışıldığı toplantılardır. Manşetleri, bir haberi nasıl vereceklerini tartışırken, ölçüleri, hangisinin oligarşinin ve emperyalizmin çıkarları

na uygun olacaktır. Burjuva medyayı izleyen herkes, karşısında burjuvazi adına savaş yürüten bir zihniyetin olduğunu bilmek durumundadır. Bu ülkedeki gazeteci derneklerinin, cemiyetlerinin 19 Aralık ve 1 Nisan’da basın içine düşürüldüğü durumu tartıştığını duydu-nuz mu hiç? Hayır, tartışmamışlardır. Kuşkusuz, mesleği gerçekten gazetecilik olanlar, gazetecilik ahlakı diye bir değere sahip olanlar, halkın haber alma özgürlüğüne saygısı olanlar, bu günlerdeki yayınlarına baktıklarında ancak utanç duyarlar, yüzleri kıpkırmızı olur. Fakat faşizmin medyasının yöneticileri ve yazarları, bu günlerdeki yayınlarına bakınca, devrimcilerle karşı “*ne kadar iyi savaştıklarını*” düşünüyorlar.

Düzenin basın-yayın kuruluşları, faşizmin bir parçasıdır artık. Özellikle 12 Eylül’den itibaren hem ekonomik, hem siyasi anlamda yaşadıkları değişimlerle faşizmin halka karşı doğrudan kullandığı bir silah haline gelmişlerdir. 1980’ler boyunca basında tekelleşme hızlandırılmış, sansür, kapatma, ilan cezalarıyla da yola getirilmişlerdir. Evet, burjuva basın da çok büyük baskılar görmüştür bu ülkede. Refah yol hükümetinin Sanayi Bakanı Yalın Erez “*Esnafa ceza kesiyorum, basına neden kesmeyeyim?*” derken, düzenin basına bakış açısını da özlü biçimde ifade ediyordu. Türkiye hükümetleri defalarca “dünyadaki en azılı 10 basın düşmanı” listesine girmiştir. Ve bu baskılar sonuç vermiş, burjuva medya artık faşizmin üzerinde baskı yapmasına fazla gerek olmayan bir duruma getirilmiştir. Patronların basın açıklamaları, toplantıları, tavsiyeleri mutlaka haber yapılır. Ama o gazetelerde grevlere, gecekondu yıkımlarına, halkın sorunlarına ve direnişlerine sansür uygulanır. Bunu artık polis şefleri değil, yayın yönetmenleri sağlamaktadır.

Faşizm, zulmünü, ordusuyla, polisiyle, F tipleriyle ve medyasıyla sürdürüyor. Medyadan halkın üzerine, her gün, her saat, polisin sıkıdığı kurşunlardan daha zehirli ve daha öldürücü kurşunlar yağdırılıyor. Emperyalizmin sömürgeciliği, faşizmin zulmü, medya aracılığıyla aklanıp paklanıyor. Yoz olan, kirli, pis, yanlış olan ne varsa, burjuva medya aracılığıyla şirinleştirilip halka empoze ediliyor... Faşizme karşı mücadele edenler, faşizmin medyasına karşı mücadeleyi de bir an bile ihmal etmemek durumundadırlar. Bu ihmal edildiğinde, faşizmin medya aracılığıyla halka karşı sıkıdığı kurşunlar, beyinleri yaralamaya, dumura uğratmaya devam edecektir.

Faşizm, zulmünü, ordusuyla, polisiyle, F tipleriyle ve medyasıyla sürdürüyor. Medyadan halkın üzerine, her gün, her saat, polisin sıkıdığı kurşunlardan daha zehirli ve daha öldürücü kurşunlar yağdırılıyor. Emperyalizmin sömürgeciliği, faşizmin zulmü, medya aracılığıyla aklanıp paklanıyor. Yoz olan, kirli, pis, yanlış olan ne varsa, burjuva medya aracılığıyla şirinleştirilip halka empoze ediliyor...

Tokat Dağlarında Çatışma

Niksar, Kızıldere'yle yazılmıştır tarihimize. Ve bir daha da çıkmamıştır tarihimizden. Halk kurtuluş savaşı Mahirler'in ardından ilk fırsatta koştular Karadeniz dağlarına. Yıl 1979'du... O günden bu yana, o dağlarda vurdular vuruldular, yendiler yenildiler, umudun kırmızı yıldızlı bayrağı hep dalgalandı o dağlarda.

Niksar'ın kırsal alanı, 29 Eylül'de silah sesleriyle yankılandı yine. Emperyalizmin gizli işgal ordusunun askerleri, halk kurtuluş cephesinin savaşımlarını katletmek için tüm gücünü yığmıştı. Beş, on savaşımlı katletmek değildi amaçları, onların nezdinde öldürmek istedikleri kurtuluş umudunun ta kendisiydi.

29 Eylül'ün son saatlerinde Tokat ilinin Yağmurlu Beldesi kırsal alanında DHKP-C gerillalarıyla oligarşinin askeri güçleri arasında çıkan çatışma, işbirlikçi oligarşiyle halk kurtuluş savaşımları arasında 1970'den bu yana süren savaşın bir devamıydı.

1970'de partisini, cephesini kurup silaha sarılmıştı devrimci hareket. Dünya halklarının tecrübeleriyle devrimin yolunu netleştirmişlerdi. Silahlı mücadele temel alınmadan halkın kurtuluşu sağlanamazdı.

O günden bu yana sürüyor halkın silahlı savaşı. O günden bu yana, emperyalizm ve oligarşi "silah bırakmak" için tüm yollara başvuru. Özellikle de sosyalist sistemin yıkılmasının ardından neredeyse tüm karşı-devrim güçleri ve

egemenlerin sol içindeki
uzantılarının
tek ve de-
ğ i ş m e z
a m a c ı
" s i -
l a h

bıraktırmak" oldu. "Silahlara veda" ettirebilirlerse, devrimci hareket emperyalizm ve oligarşi için tehdit ve tehlike olmaktan çıkacaktı. Doğruydı; silahlara tövbe eden bir hareket, alternatif olmaktan da çıkardı, umudun adı olmaya aday bile olamazdı.

Devrimci hareket, onyıllardır üzerine yağın tüm zehirli oklara, kurşunlara ve bombalara rağmen, yüzlerce savaşımlı, kadrosunu, yöneticisini şehit vermesine rağmen, halkın silahlı mücadelesinin meşruluğunu savunmaktan ve bu mücadeleyi bizzat yürütmekten vazgeçmedi.

İşte umudun savaşımlarıyla, emperyalizmin askerleri bir kez daha karşı karşıyadılar Karadeniz dağlarında. Karadeniz Recai Dincel Kır Silahlı Propaganda Birliği'nin savaşımları, kuşatıldıklarında o dağlarda düşen yoldaşlarının geleceğini sürdürerek bastılar tetiğe. Teslim olmak yoktu onların savaşında. Dağda, şehirde, bir üste ya da zindanda nerede olursa olsun, son kurşununa, son nefesine kadar umudun adını haykırarak direnenlerin geleneği yaşatıldı Niksar dağlarında.

Saat 22.00 sıralarında meydana gelen çatışmada dört DHKP-C gerillası ve bir kurye şehit düşerken, jandarmadan da yaralılar ve ölümler olduğu belirtildi. Burjuva basına yansıyan bilgilere göre, oligarşinin katliam birliklerinden Astsubay Ahmet Kurt öldü.

Burjuva basında Jandarma Komutanlığı açıklamalarına atfen yeralan haberlerde, katledilen gerillaların adlarının Sebahattin Yavuz, Songül Koçyiğit, Devrim Ağırman ve Mustafa İşeri olduğu ayrıca yine gerillalarla birlikte bulunan ve "kurye" olduğu belirtilen Salih Çınar'ın da katledilenler arasında olduğu belirtiliyordu. Dergimiz yayına hazırlandığı sırada henüz çatışmayla ve şehitlerle ilgili Cephe tarafından bir açıklama yapılmamıştı.





**sahte
belgelerle
tutuklananlar
serbest
bırakılsın**

Çıkaracağız, Adalet İstiyoruz" sloganlarının atıldığı eylemde, Gençlik Dernekli öğrencilerden Onur Übay bir basın açıklaması okudu. 1 Nisan operasyonları "Türkiye tarihin-

caklarını biliyorlar" dedi. Açıklamanın ardından dernek binasına dönen Pınar Çalışır ve Erhan Bingöl, dernek çıkışında Adana Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı sivil polisler

Kampanya sürüyor, sahte belgeler teşhir ediliyor

Gençlik Adalet İstiyor Hukukçular İzliyor

Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin başlattığı "Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın" kampanyası Türkiye genelinde düzenlenen eylemlerle sürüyor. Gençlik Dernekleri Federasyonu, kampanya çerçevesinde yaptığı eylemlerle, Türkiye'de yaşanan hiçbir soruna, adaletsizliğe sessiz kalmayacaklarını gösterdiler.

◆ Gençlik Adliye Önlerinde

Gençlik Dernekleri Federasyonu 27 Eylül günü, İstanbul, Ankara, Adana, İzmir, Bandırma ve Kocaeli'de adliye binaları önünde yaptığı eylemlerle, Türkiye'de adaleti sorguladı ve sahte belgelerle tutuklanmaları protesto etti.

◆ **İstanbul** Gençlik Derneği, saat 13.00'te Sultan Ahmet Adliyesi'nin önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamada, "Adalet İstiyoruz, Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın" dövizlerinin yanında "Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın - İstanbul Gençlik Dernekli Öğrenciler" imzalı pankart açıldı. "Komploları Boşa

de belki eşi benzeri görülmemiş bir hukuksuzluk örneği" olarak nitelenirken, 1 Nisan hukuksuzluğunun sahte belgelerle sınırlı kalmayarak sokaklara taştığı, onlarca insanın "diskette adın çıktı" denilerek gözaltına alındığı, tutuklandığı dile getirildi.

82 insanın 6 aydır tutuklu olduğu vurgulanan açıklamada, savcılara, hakimlere "bu hukuksuzluğa nasıl ortak oldukları" sorulurken, hukukçulara da "neden sessiz kaldıkları" soruldu. Eylem alkış ve sloganlarla sona erdi.

◆ **Adana** Adliyesi önünde yapılan eylemde de "Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın" yazılı pankart açılarak, açıklama yapıldı. Gençlik Dernekleri Federasyonu öğrenciler adına açıklamayı okuyan Pınar Çalışır, "Tutuklanan arkadaşlarımız için örgüt üyesi, yöneticileri ve beyin takımları oldukları söyleniyor. Aynı operasyonda Karadeniz illerinde alınan örgüt üyesi dedikleri kişiler serbest bırakıldı. Yine İzmir'de alınan kişiler de serbest bırakıldı. Ancak 6 aydır arkadaşlarımız hakkında hiçbir işlem yapılmadı. Çünkü mahkemeye çıkarılsa serbest bırakıla-

tarafından gözaltına alındılar.

Gözaltılar üzerine, Gençlik Dernekleri Federasyonlu Öğrenciler yeniden Adana Adliyesi önünde basın açıklaması yaptılar. Açıklamada "Gözaltılar Serbest Bırakılsın, Baskılar Bizi Yıldırılmaz, Yaşasın meşru Mücadelemiz" sloganları atıldı. Eylemde yine "Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın" yazılı pankart ve dövizler açılırken, Özcan Hır bir açıklama yaparak, gözaltıların yasadışı olduğunu belirtti ve "1 Nisan hukuksuzluğu sürüyor" dedi. Bingöl ve Çalışır iki gün sonra savcılıktan serbest bırakıldı.

◆ **Ankara** Adliyesi önünde bir araya gelen Gençlik Dernekleri Federasyonu üyeleri de, "Sahte belgelerle tutuklananlar serbest bırakılsın" yazılı pankart açarak, "Adalet istiyoruz", "Komploları boşa çıkaracağız" sloganları attı. Burada bir açıklama yapan Nazlıgül Aktaş, "Bu insanlar terörist ilan edildiler, çünkü emperyalist savaşa karşıydılar. F tiplerinde 117 insanın nasıl katledildiğini, yoksulluktan üniversite kapılarından dönen, depremlerde göçük altında kalan, hızlandırılmış trende kobay olarak kullanı-

Sayı 126

6

3 Ekim
2004



lan halkın gördüğü zulmü soruyor, anlatıyorlardı" şeklinde konuştu. Aktaş, bir ülkede adaletin olmadığı durumda, halkın onuru için kendi adaletini kendisinin yaratacağına vurgu yaparak, "Hep birlikte adalet için mücadele edelim" dedi.

◆ Gençlik Dernekleri Federasyonu üyeleri **Kocaeli** Adliyesi önünde de "Adalet İstiyoruz" diye haykırdılar. "Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın" yazılı pankart eşliğinde Kocaeli Adliyesi önünde toplanan Gençlik Dernekleri Federasyonu üyeleri, "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Halkız Haklıyız Kazanacağız" şeklinde slogan attılar. Kocaeli Gençlik Derneği Başkanı Ekin Güneş Saygılı, Operasyon kapsamında Kocaeli Temel Haklar yönetim kurulu üyelerinin tutuklandığını ve derneğin kapatıldığını hatırlatarak, "Henüz derneğin niye kapatıldığına, üyelerin neden tutuklandığına dair somut bir açıklama yok. Dernek üyeleri Yılmaz Şen, Ahmet Bozat ve Gökhan Zeka F tipinde tecrit koşullarında tutulmaktadır. Bu hukuksuzluğa derhal son verilmelidir. Sahte belgelerle tutuklananlar derhal serbest bırakılmalıdır" diye konuştu. Eyleme Halkevleri, SDP ve Alinteri de destek verdi.

◆ **İzmir** Gençlik Dernekleri Federasyonu da aynı gün Bayraklı Adliyesi önündeydi. Yapılan açıklamada, gençliğe yönelik saldırılar, F tipleri, muhaliflere yönelik saldırılarla 1 Nisan operasyonu arasındaki bağ gözler önüne serildi. Adliye- de bulunan halka, 1 Nisan hukuksuzluğu anlatıldı. "Adalet isteyen

çığlığımıza ses katın" diyen öğrenciler, açıklama sonunda "Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın", "Komploları Boşa Çıkarcacağız" sloganları atıldılar.

◆ **Bandırma** Adliyesi önünde yapılan eylemde, pankartın açılıp, açıklama okunduğu sırada, polis saldırarak 8 öğrenciyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar 4 saat sonra savcılıktan serbest bırakılırken, polis sahte belgeleri sahiplenmesine bir kez daha tanık olundu.

◆ **Bursa Temel Haklar** tarafından 29 Eylül günü Bursa Adliyesi önünde yapılan eylemde de sahte belgelerle tutuklanan 82 kişinin serbest bırakılması istendi. "Adalet İstiyoruz! Sahte Belgelerle Tutuklanan Arkadaşlarımız Serbest Bırakılsın" pankartının açıldığı eylemde, Nevzat Demir bir açıklama yaptı. Devletin bu hukuksuzluğuna 'dur' demek için İstanbul'da yapılacak mahkemelere çağrı yapan Demir'in konuşmasının ardından, "Ne istiyoruz? Adalet. Kim için? Halk için. Yaşasın Halkın Adaleti", "Halkız, Haklıyız, Kazanacağız" sloganları atıldı.

◆ **Uşak** Gençlik Derneği de, 26 Eylül günü dernek binasında yaptığı basın açıklamasıyla sahte belgelerle tutuklananların serbest bırakılması istedi ve "Komploları Boşa Çıkarcacağız" dedi.

◆ Gençlik AKP Binaları Önünde

Gençlik Dernekleri Federasyonu öğrencileri 29-30 Eylül günü de çeşitli kentlerde AKP il binaları

önünde yaptıkları eylemlerle adalet isteğini haykırırken, AKP iktidarının hukuksuzluğun iktidarı olduğunu teşhir ettiler.

◆ **Dersim** Gençlik Derneği Girişimi öğrencileri, 29 Eylül günü, AK Parti İl binası önünde bir araya gelerek, 82 kişinin serbest bırakılmasını istedi. Federasyon adına açıklamayı okuyan Kaan İnanc, 82 kişinin sahte belgeler ile tutuklandığını belirterek, "Demokratik kurumlar bir gecede hücre evi, çalışanları ise terörist ilan edildi. Delil disketti. Sözde bu disket örgüt talimatları içeriyordu ve diskette adı geçen herkes tutuklandı" dedi. "Adalet istiyoruz. 'Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın' pankartının açıldığı açıklamada, 82 kişinin serbest bırakılması istendi. Eylemde sık sık 'Komploları Boşa Çıkarcacağız, Baskılar Bizi Yıldırılmaz, F Tipi Üniversite İstemiyoruz, Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız' sloganları atıldı.

◆ **AKP Kocaeli** İl binası önünde bir araya gelen Gençlik Dernekleri Federasyonu üyeleri 'Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın' pankartı açıldı. Aynı sloganların atıldığı eylemde federasyon adına bir açıklama yapan Çağdaş Yılmaz, 1 Nisan'da yasal kurumların basıldığına hatırlatarak, "O gün yasal kurumları, dernekleri, kültür merkezlerini basıp çalışanlarını tutuklayanlar, daha sonra sahte belgeler ve disketler üreterek insanları tutuklamaya devam ettiler. Sahte belgeler ve komplolarla tutuklanan arkadaşlarımız 6 aydır savcı ve hakim yüzü görmedi. Yaşananlar gösteriyor ki bu ülkede hukukun 'H'si bile yok" dedi.

Sayı 126

7

3 Ekim
2004



◆ **Adana**'da da aynı pankartın açıldığı AKP Adana İl binası önünde yapılan eylemde federasyon adına açıklamayı okuyan Öner Çelik, 1 Nisan'ın keyfiliği ve hukuksuzluğuna vurgu yaparak, "AKP şunun farkına varmalıdır, 1 Nisan komplosuna göz yummayacağız. Adaletsizlik ortadan kalkana, sahte belgelerle tutuklananlar serbest bırakılana kadar mücadelemizi sürdüreceğiz" dedi. Açıklama yoğun polis ablukası altında yapılırken, açıklama sonrası polisin Gençlik Derneği binasının girişine kadar gelerek psikolojik baskı oluşturmaya çalıştığı gözlemlendi.

◆ **Sakarya** gençliği de AKP il binası önünde adalet talebini haykırdı. "Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın", "Komploları Boşa Çıkaracağız", "Adalet İstiyoruz" dövizleri açılan eylemde, federasyon adına açıklamayı Özcan Hır okudu. Hır, "Demokratikleşmeden, AB'ye uyum yasalarından bahseden AKP hükümeti F tiplerinde katletmeye devam ediyor, yetmiyor; polisine sahte belgeler düzenleterek F tiplerini yeni insanlarla dolduruyor. Yıllardır keyfi uygulamalarla ve baskılarla demokratik mücadelenin önü kesilmeye çalışılıyor. Ama hiç bir keyfiyet mücadelemizin önünde engel olmayacaktır!" dedi.

Hukuksuzluğun sorumlusunun AKP hükümeti olduğu belirtilen açıklamanın ardından "Komploları Boşa Çıkaracağız!" sloganı atıldı.

◆ **Ankara** gençliği de aynı talepler ve "Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın" pankartı ile AKP il binası önündeydi. Yapılan açıklamada gençliğin, polisin ve iktidarın hak hukuk

◆ Grup Yorum Gülsuyu Gecekondularında 3500 Kişiye Seslendi

Devrimci sanatçılığı öğreten Grup Yorum'un 'Adalet İçin Türkü Söylüyoruz' kampanyasının sonuncusu Gülsuyu Mahallesi'

ndeydi. 3500 kişinin katıldığı meydan konserinde 'Adalet İçin Türkü Söylüyoruz - Grup Yorum' pankartı açıldı. Gülensu Parkı yanında gerçekleştirilen konserde kitlenin görebilmesi için ses düzeni bir dükkanın üzerine kuruldu. Konser anında sadece dükkanın önündeki alan değil, çevredeki tüm evlerin balkonları, çatıları dolup taşmıştı. Yorum'un sürdürdüğü kampanya ile ilgili yaptığı konuşmanın yanı sıra mahalle hakkında alınan yıkım kararı ile ilgili de konuştu. Yorumcuların söylediği türkülerle alanı, balkonları, çatıları dolduran tüm kitle halaylar çekerek eşlik etti

Grup Yorum kampanyasına bir destek de **İzmir**'den geldi. 24 Eylül günü Buca Forbest Caddesi'nde bir dinleti veren Grup Harmanyeli, devrimci sanatçılıkta Yorum'u takip edecekleri mesajı verirken, konser yerinde "Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın" pankartı açıldı. Konser halaylarla sona erdi. **Grup Harmanyeli**'nin 27 Eylül gününü konser yeri ise, Yamanlar gecekondu mahallesiydi. Grup Yorum'un kavga türkülerini seslendiren Harmanyeli, halkın ilgisiyle karşılandı. Etkinlik sırasında "Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın/HÖC" pankartı ve dövizler açıldı.



tanınamazlığı karşısında sessiz kalmayacağı ve daha gür bir sesle sahte belgelerin karşısına çıkıp direneceği belirtilerek sık sık "Adalet İstiyoruz, Komploları Boşa Çıkaracağız" sloganları atıldı.

◆ **Erzincan**'da Gençlik Dernekleri Federasyonlu öğrenciler tarafından 30 Eylül günü AKP il binası önünde "Sahte Belgelerle Tutuklananlar" konulu bir basın açıklaması yapılarak, yaşanan hukuksuzluklardan bahsedildi ve tutuklananların serbest bırakılması istendi. Yine aynı pankartın açıldığı açıklamada "Baskılar Bizi Yıldırılmaz, Halkız

Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı.

◆ **AKP İstanbul** il binası önünde "Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın" pankartı açan Gençlik Dernekleri Federasyonu üyesi 20 öğrencinin yaptıkları açıklamada; AKP'nin açlığın ve adaletsizliğin iktidarı olduğunun bir kez daha ispatlandığı belirtildi. Polisin yoğun güvenlik aldığı açıklamada AKP iktidarının bu komploların baş mimarı olduğuna değinilerek, komplolara son verilmesi ve sorumluların derhal cezalandırılması talepleri dile getirildi.

İzmir Adliyesi



Dersim AKP önü

Erzincan AKP önü



Bandırma Savcısından Polise: “Sizin sahte belgenizi protesto ediyorlar, ne diye gözaltına alıyorsunuz?”

Sahte belgelerin teşhir edilmesinden en çok polisin rahatsız olduğu açık. En demokratik eylemlere dahi tahammül edemeyen polis, Adana’da olduğu gibi, basın açıklamasından saatler sonra insanları yol ortasında yakapaça gözaltına alabildiği gibi, bu büyük suçtan dolayı, Bandırma’da yaşandığı gibi, saldırıp savcının önüne de çıkarabiliyorlar.

Bu gözaltılar bile, sahte belgeler kampanyasının neden önemli olduğunu, daha doğrusu hukuksuzluğun nasıl doğal hale getirilden bir ülkede yaşadığımızı gösteriyor.

Bandırma Adliyesi önünde yapılan eyleme polisin saldırarak 8 öğrenciyi gözaltına aldığını haberimizde okudunuz. Sahte belgeleri protesto etme, Türkiye’de hukuksuzluk gerçeğini teşhir etme büyük suçunu işleyenler savcılığa çıkarıldılar. Savcı, birazcık hukuka saygısı olan birinin alması gereken tavrı alarak, ilk soruyu, tutuklanması için önüne getirilen insanlara değil, polise sordu.

Polislere “*bu insanları niye gözaltına aldınız*” diye soran savcı, polisin iki kişiden zorla ifade almış olmasına da, “*siz kim oluyorsunuz da ifade alıyorsunuz*” şeklinde tavrı aldı. Gözaltına alırken gözü dönmüş şekilde saldıran polis, elbette bu tepkinin ne anlama geldiğini de fazlaca anlamış değildi. “Ne hukuku” diye düşünürken, devam etti savcı;

“Bu insanlar, sahte belgelerle tutuklamayı, gözaltını protesto ediyorlar, sizin sahte beşe düzenlediğinizi söylüyorlar, sizi suçluyorlar. Sizin gözaltına alma hakkınız yok...”

Kara mizaha bakın; polisin sahte belgelerini protesto ediyorsunuz ve o polis sizi döverek gözaltına alıyor ve “tutuklayın” diye savcılığa çıkarıyor. Üstelik gözaltı nedeni olan eylem, tamamen demokratik bir eylem. Ama polis devletinde işler tam da böyle yürüyor, Bandırma polisi öğrendiklerini, emredileni yapıyor. Savcının hukukçuluğu ise bir istisnayı oluşturuyor.

Doğal görüyor polis devleti bu durumu. Sen nasıl bizim sahte belge hazırladığımızı teşhir edebilirsin diye düşünüyor. Sen kimsin demeye getiriyor. MİT’çi Kaşif Kozinoğlu’nun, “Biz devletiz” demesindeki gibi, polis de “biz devletiz, biz yaparız, kimse de bunu protesto edemez” diyor.

Bu faşist zihniyetin kendi yasalarına da saygısı olmaz. Ve bu kafa için, muhalif biri hakkında sahte belge düzenlemek, tutuklatmak, yalan ifadeler hazırlamak, sıradan iştir.

HUKUKSUZLUK DEVAM EDİYOR

1 Nisan sahte belgeleri ile tutuklamalar devam ediyor. Operasyondan bu yana aylardır yasal kurumlarda bulunan insanlar, demokratik kitle örgütleri ve çalışanları üzerindeki baskıyı sürekli canlı tutmak amaçlı olarak parça parça tutuklatılıyor.

Karanfil Kültür Merkezi’nin bulunduğu Bağcılar ilçesi’nde 24 Eylül’de sokakta yürürken, 1 Nisan operasyonu kapsamında “diskette adınız geçti” gerekçesiyle göz altına alınan 3 kişi, 28 Eylül günü, mahkemeye çıkarıldılar. Serkan Kaçar ile Gülbahar Lütfiye Aygün adlı kişiler “DHKP/C’ye üye oldukları” iddiasıyla tutuklanırken, Yılmaz Kadıoğlu serbest bırakıldı.

Bir başka örnek de 26 Eylül’de Maraş - Elbistan’da yaşandı.

1 Nisan hukuksuzluğunda gözaltına alınıp tutuklanan Saadet Çütçü, 29 Temmuz’da çıkarıldığı Ankara 11.Ağır Ceza Mahkemesi’nce tahliye edilmişti. Tahliye kararı ulaştırılmayarak hukuksuzluk devam ettirildi. Memleketi Elbistan’a dönen Saadet Çütçü Samsun 2. Asliye Ceza Mahkemesi’nin verdiği tutuklama kararı bahane edilerek tutuklandı. Mahkemeden faks istenmesi bu davadan tahliye olduğunun anlatılması kararı değiştirmede ve Sütçü’nün tutsaklığı halen Elbistan hapishanesinde devam ediyor.

Sahte Belge Davasında Tahliye

1 Nisan operasyonları kapsamında İzmir’de tutuklanan 4 kişinin duruşması, 23 Eylül günü İzmir ACM’de (DGM) görüldü. Mahkemeyi kabalık bir HÖC kitlesi de izlerken, duruşma sonunda, 1 nisan komplosu bir darbe daha aldı. Mahkemeyi izlemeye gelen kitle, keyfi şekilde salona alınmazken, Nurhan Yılmaz ve Sadık Eroğlu’nun tahliyesine karar verildi. Sabahattin Filazoğlu ve Ozan Anar ise, psikolojik sorunları olan ve kendi iradesiyle “tecriti protesto için” kendisini yakan Yusuf Poyraz davası nedeniyle tutukluluklarının devamına karar verildi. Mahkeme 19 Kasım 2004’e ertelendi.

Mahkeme çıkışında 1 Nisan operasyonlarıyla ilgili bir basın açıklaması yapan HÖC’lüler, “Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın” yazılı pankart açtılar.

Bu arada, Yusuf Poyraz’ın akrabalarının polise yalan ihbarı nedeniyle Özkan Karataş 25 Eylül günü Yamanlar’daki evinden gözaltına alındı. Karataş’ın Yusuf Poyraz ile hiçbir ilgisinin olmadığını polis de bilmesine rağmen komployu sürdürmek istiyor. Karataş çıkarıldığı savcılıktan bırakıldı.



1 Nisan Hukuksuzluğu 'Saptırılan Adalet' Panelinde Tartışıldı

İdil Kültür Merkezi, Tanık Zafer Tunaya Kültür Merkezi'nde **Saptırılan Adalet** konulu bir panel düzenledi. "Sahte belgelerle tutuklananlar serbest bırakılsın" yazılı pankartın asıldığı paneli **Av. Ali Rıza Dizdar** yönetirken, konuşmacı olarak, **Av. Gülçin Çaylıgil, Cezmi Ersöz, Bilgesu Erenus, Hakan Alak, Ruhan Mavruk ve Hasan Biber** katıldı.

Çaylıgil: Generaller Yerine 'Uyum Paketleri'

Panelin açılışı tiyatro sanatçısı Murat Şen'in sinevizyon gösterimi ile yapıldı. Dreyfus, Rossenberglar, Sacco ve Vanzetti ve Grup Yorum'un yaşadığı komplo-ların ve tutuklamaların anlatıldığı gösterimde, Grup Yorum, "Türkiye'nin bağımsızlık ve özgürlük isteyen sanatçıların oluşturduğu, politik anlamda eşitlikçi, özgürlükçü, sosyalist" şeklinde tanıtıldı. Yaklaşık 130 kişinin izlediği panelde sinevizyon gösterimi ve Dizdar'ın açılış sunumunun ardından ilk sözü Çaylıgil aldı. Türkiye'nin 40 yıla yakın bir süredir darbe, sıkıyönetim ve olağanüstü hal kanunlarıyla yönetilmiş olmasının adaletin saptırılmasının en önemli sebeplerinden biri olduğunu ifade eden Av. Gülçin Çaylıgil, 12 Eylül'de genarellerin tebliğiyle yönlendirilen yasaların şimdi uyum paketleriyle yönetildiğini belirtti. Haksız tutuklamalara karşı savaşmak gerektiğini söyleyen Çaylıgil, Türkiye'de yasaların insan değil, devlet merkezli olarak hazırlandığına vurgu yaptı.

Alak: 'Delil Yoksa Yaratırız' Denildi

Çaylıgil'in ardından söz alan Bilgesu Erenus, sınıflı toplumlarda özgür düşünce söz konusu olduğunda büyük bir ikiye bölünmeyle karşı karşıya olduğumuzu belirterek, yasalarda yazılı özgürlüklerin "ama, ancak" denilerek, fiili uygulamalarla nasıl yok edildiğini söyledi. F tiplerine ve ölüm oruçlarına değinen Erenus'un konuşması salonda yoğun alkışlarla karşılaştı. Daha sonra Grup Yorum elemanı Hakan Alak konuştu. Alak, 1 Nisan operasyonunu anlattığı konuşmasında polisin "delil yoksa yaratırız" mantığıyla hareket ettiğini ve üç elemanlarının tutuklanmalarının da böyle bir hukuksuzluğa dayandığını belirtti.

Dizdar: Mağdur Değil Mağruruz

Hakan Alak'ın ardından söz alan şair Ruhan Mavruk ise F tiplerinden ve buradaki hukuksuzluklardan örnekler verdi. Aydın ve sanatçılara seslenen Mavruk, "biraz daha kenetlenelim diyorum. Sanatçıların aydınların üzerindeki baskı da çok fazla. Bugün Dreyfus'u korusak, biz de Emile Zola olsak belki bizi de



asacaklar. Ama biraz daha çaba gösterelim" dedi.

Mavruk'un ardından konuşan Ali Rıza Dizdar, "Hiç biz mağdur olmadık, mağdur olan o arkadaşları tutuklayanlar, saptırılan adaleti saptıranlar mağdurdur. Çünkü sanık onlardır, **tarikh onları bir sefer mahkum etmiştir**. Hep alınlarındaki leke kalacaktır" şeklinde kısa bir konuşma yaparak Cezmi Ersöz'ü takdim etti.

Ersöz: Adaletsiz Bir Ülkede Direnme Hakkı Vardır

Yazar Cezmi Ersöz baskıcı sistemin dünyanın her yerinde aynı olduğunu dile getirdiği konuşmasında, Avrupa'da da demokrasi olmadığını söyledi ve Anadolu Federasyonu kampının basılmasında yaşadıklarını anlattı. Ersöz, insanların ölmesini istemeyen, bu yüzden ölüm oruçlarına karşı çıkan aydınlara seslenerek, "**Tamam ben de ölümlere karşıyım. Ama hadi gelin çözelim o zaman. Elinizi taşın altına koyun bakalım. Biz mazoşist miyiz, psikopat mıyız ki, ölümlerden zevk alalım.**" diyerek çağrı yaptı.

"Böyle adaletsiz bir ülkede sonuna kadar **direnme hakkı** olduğunu düşünüyorum ve **başkaldırmayanları da ayıplıyorum**" diyen Ersöz, TAYAD başkanı Tekin Tangün'ün komployla tutuklanmasını örnek olarak verdi. Ölüm orucu direnişi tanıklığından sözeden Ersöz, Armutlu kuşatmasında orada olmadığı halde, oradaymış gibi yazmasının sırrını da, "onların yerine koydum kendimi, bunu sağlayan tanışıklığımdı. Zehra hayatırken gitmiştim Armutlu'ya. O zaman Ahmet Kulaksız'la konuşmuş, anlamaya çalışmıştım. Sonra "İnan Zehra sizin çocuklar kazanacak" dedim." sözleriyle izah etti.

Ersöz'den sonra söz alan Hasan Biber ise, 1 Nisan hukuksuzluğuyla Samsun'da tutuklananlardan biriydi. Konuşmasında meşru zemininde bir demokratik mücadele verilmesi gerektiğine vurgu yaparak, egemen sınıfların yaptıkları her türlü saldırıyı meşru görmesi karşısında emekçilerin de kendi sınıfsal meşruluklarına dayanarak direnmesinin doğal olduğunu, demokratik mücadelenin ancak böyle gelişip başarı kazanacağını anlattı.

Ersöz'den sonra söz alan Hasan Biber ise, 1 Nisan hukuksuzluğuyla Samsun'da tutuklananlardan biriydi. Konuşmasında meşru zemininde bir demokratik mücadele verilmesi gerektiğine vurgu yaparak, egemen sınıfların yaptıkları her türlü saldırıyı meşru görmesi karşısında emekçilerin de kendi sınıfsal meşruluklarına dayanarak direnmesinin doğal olduğunu, demokratik mücadelenin ancak böyle gelişip başarı kazanacağını anlattı.

İki tur halinde yapılan panel 3 saat sürdü.

Sağlık Emekçileri: "Saldırıları Aynı Kaynaktan, Birlikte Direnmeliyiz"

Antakya'da, emekçilere saldırılar ile, 1 Nisan operasyonunun aynı hedefe, muhalifleri sindirmeye ve demokra-





Hatay

tik hak-
ları yok
etmeye
yönelik
olduğu
düşün-
cesin-
den ha-
reketle
26 Eylül

günü bir panel düzenledi.

SES Antakya Şubesinde, sağlık ve demokratik alandaki saldırılar panelinin birinci bölümünde, Kamu Personel Rejimi Yasası (KPRY), Sağlıkta Dönüşüm Programı (SDP) tartışılırken, ikinci bölümde 1 Nisan hukuksuzluğu tartışıldı.

Panele konuşmacı olarak SES Antakya Şube Başkanı Kemal Yalçın, SES Sekreteri Dr. Ahmet Aras, Mevlüt Yeşildağ ve Hatay Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği girişimi adına Akil Nergiz katıldı. İlk olarak söz alan **Kemal Yalçın** her alanda saldırıların olduğunu belirterek, KPRY'yi kısaca anlattı. Ardından söz alan **Dr. Ahmet Aras** "sağlıkta reform adı altında yapılan saldırının asıl amacının sendikal haklara ve halkın sağlık hakkına yönelik saldırı olduğunu, hedefin sadece sağlık çalışanları değil, tüm halk olduğunu" belirtti. İlk bölüm soru-cevaplarla bitirken, verilen aranın ardından "Haklarımız, Yasalar ve 1 Nisan Operasyonu" konulu bölüme geçildi.

Bu bölümde söz alan **Av. Mevlüt Yeşildağ**, yasal haklara karşın, yaşanan keyfiyetlere örnekler verdi ve 1 Nisan operasyonundan da "yıllardır mücadele eden yasal bir derneğin bir günde nasıl yasadışı ilan edildiğini" gösteren bir örnek olduğunun altını çizdi.

Son olarak söz alan Hatay Temel Haklar Girişiminden **Akil Nergiz**, 1 Nisan operasyonunu, bu operasyonda yaşanan hukuksuzlukları örneklerle anlattı, sahte belgeleri açıkladı. Operasyonun örgütlenme özgürlüğüne yapılmış bir komplo olduğunu söyleyen Nergiz, "**bu operasyon devrimciler nezdinde tüm muhalif kesimi hedef alan bir operasyondur**" dedi. Bugün sahte belgelerle insan tutuklama, dernek kapatma komplosuna karşı mücadele etmezsek, polis bu yöntemi örgütlenmek isteyen, muhalif herkese rahatlıkla sürdürmeye devam edecektir diyen Nergiz, herkesi suskun kalmamaya, hukuksuzluğa karşı mücadele etmeye çağırdı. Soru cevap bölümünün ardından 3 Ekim'de yapılacak Ankara yürüyüşüne ve 1 Nisan davasının mahkemelerine katılım çağrısı yapıldı.

2 Saat süren panele, SES ve Temel Haklar çalışanlarını yanı sıra, Eğitim-Sen üyeleri ve Mücadele Birliği katıldı. Panel sonunda, SES'in "Sağlıkta Dönüşüm" adlı video gösterimi izlendi.

Malatya Temel Haklar Paneli

Malatya Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, 25 Eylül günü sahte belgelerle ilgili bir panel düzenledi. 1 Nisan hukuksuzluğunun anlatıldığı ve dernek binasında yapılan panele konuşmacı olarak, Eğitim-Sen Şube Sekreteri Erdoğan Canpolat, Temel Haklar'dan Gönül Gül ve Avukat Ebru Timtik katıldılar. Panelistler yaptıkları konuşmalarda, hukuksuzluklara örnekler verdiler. 1 Nisan günü yaşanan operasyonlarda 82 insanın DHKP-C üyesi oldukları gerekçesiyle sahte belgeler düzenlenerek tutuklanmasının da bu

hukuksuzlukların en kapsamlısı olduğu dile getirilen konuşmaların ardından, dinleyiciler söz alarak konuya ilişkin görüşlerini dile getirdiler. Panelin sonunda hukuksuzluk konulu bir de skeç sergilendi.

Dersim Temel Haklar Paneli: "Hukuka Uygun Hiçbir Şey Yok"

Dersim Temel Haklar'ın 25 Eylül günü düzenlediği 1 Nisan hukuksuzluğu ile ilgili panele, konuşmacı olarak HÖC adına Murat Kaymaz, Tunceli Baro Başkanı Av. Hüseyin Aygün ve Tunceli Kültür ve Sanat Derneği Başkanı katıldı. ESP ve Devimci Demokrasi çevrelerinin de destek verdiği panelde Av. Hüseyin Aygün 1 Nisan operasyonunun hukuksal boyutunu değerlendirdi. Konuşmasında Mafya-MİT-Yargı arasındaki ilişkilere ve Türkiye'de hukuk gerçeğine yer veren Aygün, bu olaydaki telefon görüşmelerinin delil olamayacağı söylenirken, nedense 1 Nisan operasyonunda disketin "delilden" sayılmasının hukuk dışı olduğunu belirtti.

Dersim Temel Haklar Derneği Başkanı Murat Kaymaz ise yapılan saldırının açık bir şekilde görüldüğü gibi kompolarla, hukuksuzluklarla dolu olduğunu dile getiren bir konuşma yaptı. Tunceli Kültür ve Sanat Derneği Başkanı da yapılan saldırının sadece Haklar ve Özgürlükler Cephesi'ne değil, bütün muhalif kesimlere yapıldığını dile getirdi.

Panel öncesi asılan duyurular kısa sürede polis tarafından indirilirken, bu tür etkinliklerde belediyeden yapılan anons için başvuran Temel Haklar'ın bu talebi DEHAP'lı belediye tarafından geri çevrildi.

İzmir Temel Haklar Paneli: "Hukukçulara Görev Düşüyor"

"Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın" kampanyası çerçevesinde yapılan bir başka panel de İzmir Temel Haklar tarafından 25 Eylül günü düzenlendi.

İstanbul TAYAD'lı Aileler'den Naime Kara, "TAYAD'lı Ailelerin hukuksuzluğa, baskılara ve katliamlara karşı mücadelesini anlattığı konuşmasında, "**adalet isteyen insanların sesine ses katmazsak, bir gün sesimizi hiçbir zaman çıkaramayacağız**" dedi.

İzmir Temel Haklar Yönetim Kurulu Üyesi Volkan Algül, MİT-Yargıtay ilişkilerindeki hukuksuz mekanizmanın 1 Nisan operasyonunda, Erdoğan Kaldı komplosunda işletildiğini belirterek, bu operasyonlara ses çıkarılmadığı sürece bir gün herkesin bu hukuksuzlukla karşı karşıya kalacağını söyledi. Av. Gül Kireçkaya ise "hukuksuzluğa karşı durmanın tek yolunun öğrenmek ve hak aramakta olduğunu" belirtti.

belirttikten sonra, bu konuda hukukçulara büyük görevler düştüğünü söyledi.





Bucak'ın ortaya çıkardığı belgelerde, generaller, tekelci burjuvalar, toprak ağaları, 'aranan' faşist katiller, özel harekatçılar, burjuva politikacılar... koyun koyuna!

İşte Susurluk Devleti Bu!

“ Bunlar gizli belgelerdir. Okunması devlete zarar verebilir. ”

Bakın DEVLET, hangi belgelerden zarar görüyormuş? Bakın devlet ne “işler” çeviriyormuş,

Belge 1-) Özel Harekat Komutanı Korkut Eken, Faşist katil Abdullah Çatlı ve TBMM üyesi Milletvekili Sedat Bucak, aynı fotoğraf karesinde.

Belge 2-) Sakıp Sabancı'nın Abdullah Çatlı'ya Mehmet Özbay adına imzalayıp verdiği kitap.

Belge 3-) Abdullah Çatlı'yı orgenerallerle birlikte gösteren fotoğraf.

Belge 4-) Korkut Eken tarafından hazırlanmış 21 sayfalık istihbarat raporu.

Eski DYP milletvekili, toprak ağası, korucubaşı Sedat Bucak, Susurluk'tan dolayı halen yargılanması süren tek kişi.

Milletvekili dokunulmazlığı nedeniyle daha önce yargılanamayan Bucak, 3 Kasım seçimlerinde “dokunulmazlık” kazanamayınca İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanmış ve beraat ettirilmişti. Ancak Yargıtay “birlikte yargılandığı kişilerin ceza aldığı”nı belirterek bozdu ve Bucak'ın “suç işlemek için teşekkül oluşturmak ve bunun yöneticiliğini yapmak”tan cezalandırılması gerektiğini belirtti.

İşte ne olduysa bundan sonra oldu.

Susurlukçu'nun Susurluk Devletine Şantajı

Yargıtay'ın bozma kararı üzerine Sedat Bucak 29 Eylül'de yeniden mahkeme karşısına çıktı. Ve çıkarırken de yanda sözünü ettiğimiz belgeleri ortaya çıkardı.

Sedat Bucak, mahkemeye sunduğu belgelerin “Abdullah Çatlı'nın kazada kaybolan çantasında bulunan belgeler” olduğunu söyledi.

Ufak atsın da civcivler yesin:

Kazada ağır yaralanan Sedat Bucak, o haliyle Çatlı'nın çantasını alıp neresine sakladı?

Bucak, açığa çıkardığı belgelerin kaynağı konusunda yalan söylüyor. Belgeler, zaten Bucak'ın kendisinde olan belgelerdir.

Daha önce mahkemenin ve medyanın sorduğu tüm sorulara “hafızam yerinde değil, o güne dair hiç bir şey hatırlamıyorum... Arabadan kaybolan belgelerle, silahlarla ilgili hiç bilgim yok” diyen Bucak, hapislik tehlikesini görünce birden hafızasını canlandırmıştır.

Bucak, bu belgeleri mahkemeye vererek, belli yerlere, bakın beni daha fazla mahkemelerde süründürürseniz, başka belgeler de açıklarım diyerek şantaj yapmaktadır.

Öyle ya, Susurluk'ta açığa çıkan onca pisliğe, katliama rağmen üç beş polis dışında kimseye ceza verilmemiştir. Susurluk Devleti'nin politikalarını oluşturan, planlarını uygulayan o kadar burjuva politikacı, parti lideri, general, polis şefi dururken Sedat Bucak'a ceza verilecek! Bucak “günah keçisi” yapılmayı kabul

eder mi? Etmiyor. Ve Susurlukçuların en iyi bildiği yöntemlerden biri olan şantajı başvuruyor.

Bucak'ta daha ne bilgiler, belgeler var... Kimsenin kuşkusu olmasın ki, bunlar en "hafif"leridir.

Susurluk "mazide" mi kaldı?

3 Kasım 1996'da Susurluk ilçesi yakınlarında bir kaza meydana gelmiş ve o kaza, DEVLET'in kanlı, kirli işlerini ortaya dökmüştü. Susurluk olarak çok sık tekrar ediliyor olsa da, kazayı yine de hatırlatalım kısaca.

Bir kamyonun bir Mercedes'e çarptığı kazanın çarpıcı yönü, Mercedes'in yolcularıydı.

Mercedes'te dört kişi olduğu anlaşılmıştı. 1- İst. Emniyet Müdür Yardımcısı Hüseyin Kocadağ, 2- DYP Milletvekili Sedat Bucak, 3- Faşist şef Abdullah Çatlı. 4- Çatlı'nın metresi olduğu söylenen bir kadın... Kazada Kocadağ ve Çatlı ölmüş, Bucak, yaralı olarak kurtulmuştu.

Bu üç kişi neden ve nasıl biraradaydılar?

Bu soru o günden bu yana açık olarak cevaplanmış değil.

Olayın ilk dikkat çeken yanı, Abdullah Çatlı'nın başta 7 TİP'inin katledildiği Bahçelievler katliamı olmak üzere, sayısız katliam ve cinayetten dolayı "aranan" biri olmasıydı.

Bu nasıl bir ilişkiydi ki, aranan biri, yanında bir Emniyet Müdürü ve bir milletvekiliyle seyahat ediyordu?.. Fakat kısa sürede açığa çıktı ki, Çatlı'nın "üst düzey" ilişkileri bunlarla sınırlı değildi. Generallerden parti liderlerine, MİT'ten Bakanlıklara kadar uzanan bir ilişkiler ağı söz konusuydu.

Susurluk'un üstünü örtmek isteyenler, bu ilişkiler açığa çıktığından bugüne, hep "evet bunlar oldu, ama geçmişte kaldı" söylemine sarıldılar. Bucak'ın açıkladığı belgeler karşısında da aynı söylem tekrarlanıyor. Özellikle de AB'ciler bunun propagandasını yapıyor.

Oysa geçmişte kalan bir şey yok. Çünkü Çatlıyla yanyana fotoğraflar çektiren o generaller, hala bu ülkenin ordusunu yönetiyor. Çatlı gibi ama "deşifre olmamış" elemanlar, hala devlet görevinde. Mafya-polis ilişkileri, itirafçılar-JİTEM ilişkileri, uyuşturucu trafiği (daha yeni yaşanan Van'daki Mustafa Bayram olayını hatırlayın) herşey farklı biçimlerde de olsa sürüyor. Gözaltına alıp sorgulayıp bırakma gibi Susurluk yöntemleri sürüyor ve dikkat edin "fail"ler yine yok, yargılama, soruşturma yine yok... Susurluk sürüyor, kimse aksini iddia edemiyor ve edemez de. Aksini iddia eden, kısa aralıklarla yaşanan olaylar yalanlıyor.

Susurluk nasıl tasfiye edilecek?

Bucak'ın ortaya çıkardığı belgeler, mahkeme kasasına konuldu. Mesela Çatlı'nın birlikte fotoğraf çektirdiği generallerin isimleri belli değil. Bakarsınız, şantajın ciddiyetini göstermek için bu arada o isimler de medyaya "sızdırılır".

Peki sızdırılırsa ne olur?

Bazılarının söylediği gibi, kapatılmış bulunan **Susurluk Dosyası yeniden mi açılır?**

Bucak'ın mahkemeye verdiği belgeler, hukukun geçerli olduğu bir ülkede önemli olmakla birlikte, Susurluk hukuksuzluğunun yanında çok da önemli değildir.

Başbakanlık Susurluk Raporu'nda, TBMM Susurluk Araştırma Komisyonu'nun ortaya çıkardığı belgelerde, bunlar gibi onlarca, yüzlerce olay, ilişki vardır. Ama ne oldu? Hangisinden dolayı herhangi bir general yargılandı?

Aranan faşist katillere en üst düzeyde "RESMİ DEVLET GÖREVİ" veren bir devlet bu. Aranan katillerin milletvekilleriyle, generallerle, polis şefleriyle kucak kucağa olduğu bir devlet bu.

Bu devlette hukuk var, mahkemeler var diye halk kandırılıyor. Mahkemelerin idam ecezası verdiği, resmen "aranan" durumdaki katiller, TBMM'de, Genelkurmay karargahında, parti genel merkezlerinde, el üstünde ağırlanıyor.

Bu devlet anlayışı ve yapısı temelde değişmediği için, Bucak'ın ortaya çıkardığı belgelerin akıbeti, dünkü belgelerin akıbetinden farklı olmayacaktır. Mehmet Ağar'ın dediği gibi, "bu öyle bir şey ki, bir tek tuğla çekseniz, duvar yıkılır"... O tuğlayı çekemez bu devlet.

Eğer AB sürecinde olduğumuz için dün yargılanmayan Susurluk'un bugün yargılanacağını sananlar varsa, aldanıyorlar. Susurluk, AB'nin ne dün, ne de bugün gündeminde olmamıştır. AB'cilerin en açık sözlü sözcülerinden Ertuğrul Özkök ne diyordu: Her devletin Susurluk'a "derin devlete" ihtiyacı vardır. Avrupa emperyalistleri de böyle düşünmektedir. Daha birkaç ay önce itirafçı JİTEM elemanı ve onlarca faili meçhul cinayete, kaybetmeye katılmış Abdülkadir Aygan'ın general Necati Özgen'le çekilmiş fotoğrafı yayınlanmıştı, ne oldu? AB'ye uyum sürecindeydik hem de!

Susurluk, bu devletin temelindedir; iliğine kadar işlemiştir. İşte bu yüzden, Susurluk'u devrimden başka hiçbir şey tasfiye edemez.

Susurluk kazasından bu yana geçen 8 yıl, "artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" diyen aldatıcı propagandayı değil, devrimcilerin söylediklerini doğrulamıştır.

İktidar Sadaka Oranını Tartıştırıyor

Memur sendikaları ile AKP Hükümeti arasındaki toplu görüşmelerin sonuncusu Başbakan Tayyip Erdoğan ile yapıldı. 30 Eylül günü gerçekleşen görüşmede Erdoğan'ın yüzde 10 zam ile, 1991 yılından bu yana işe alınan memurlara bir kıdem yükseltme ve memurların sicil affını teklif ettiği açıklandı. Bu görüşmeden önce de hükümet adına M. Ali Şahin ile görüşmeler sürdürülmüş, Şahin'in hükümet teklifini kasıtlı olarak açıklamaması üzerine yol alınamamıştı.

Erdoğan'ın teklifi karşısında KESK Genel Başkanı Sami Evren'in ilk açıklaması, **kabul edilemez** şeklinde olurken, Kamu-Sen ve Memur-Sen'den bir açıklama henüz yapılmamıştı.

AKP iktidarı iki haftadır oyun oynuyor. 15 günlük yasal toplugörüşme süresinin sonuna gelindi. Bu süre içinde Başbakan Erdoğan, toplugörüşme yasasına aykırı olarak açıklamaları ile görüşmelere müdahil olurken, "sendikalar yüzde 168 zam istiyorlar" açıklaması ile, memur sendikalarını halk nezdinde yıpratma oyununa başvurdu. İktidar bu pis ve bildik oyuna başvururken, sendikalar birlikte ve ayrı ayrı yaptıkları açıklamalarla, hükümetin söylediği gibi, ücret artışı isteklerinin "72 katrilyon lira" olmadığını, insanca yaşam için istediklerinin

"15 katrilyon lira" tuttuğunu açıkladılar. "Ölümü gösterip sıtmaya razı etme" taktiği uygulayan iktidarın sonuçta geldiği nokta yüzde 10...

Tartıştırılan rakamların Türkiye gerçeği ile hiçbir ilgisi yoktur. "Enflasyonun üzerinde zam yapacağız" yalanıyla, memurlar sadakaya razı edilmek isteniyor.

Emekçiler sadakalarla avutulamaz. Patronların bütün istekleri karşısında boynu kıldan ince olan, **zenginsever iktidar**, memurlara "bütçe yetersiz" yalanıyla, siz de IMF programına uyun, siz de "faiz dışı fazla" sömürsünün parçası olun diye dayatıyor. Sefalat ücreti kabul edilemez. Bütçenin yetersizliği, kaynağın nereden bulunacağı memur sendikalarının sorunu olmaz, bu tür yaklaşımlar ve "anlayışlılık" tavrı, emekçiye ihanettir, pespayeliktir, kabul edilemez. Bütçe, **iktidarın sorunudur**. IMF'nin faiz dışı fazla rakamlarını müzakere konusu bile yapamayan bir iktidarın memurlar karşısında "varsa veririz, yoksa nereden vereceğiz" demagojisi yapmasına izin verilmemelidir.

Patronlara; "Hizmetkarınız" Memurlara; "Ne Hakla İstiyorsunuz!"

Bu süreç bir yanıla AKP'nin kimin iktidarı olduğunun bir kez daha görülmesine vesile olmuştur.

Memurların taleplerini çarpıtarak sendikaları boşluğa düşürmeye çalışan Başbakan 24 Eylül akşamı Kanal 7'de İşkele-Sancak programında memurların talepleri konusunda şöyle dedi:

"Yüzde 160 zammı sen hangi hakla istiyorsun. Bir defa ülkede enflasyon skalası var. Sen bu parayı istediğinde acaba bu ülke bunun bedelini ödeyebilecek mi? Bunlar bir defa tiribünlere oynuyor. Bütçe çöker, işçimiz de memurumuz da devletini iyi anlamak durumundadır."

Her kelimesi burjuva politikacısının demagoji olan bu azarı bir yana yazın. Bir de "Türk İşadamları Kurultayı"nda 30 Eylül günü yaptığı şu konuşmayı okuyun:

"İşadamlarımızı çok iyi anlıyorum... 100'e yakın dış geziye hep işadamları ile birlikte gittik, paylaştık. Yatırım yapanların başımız üstünde yeri var. Hizmetkarınız. Önlerinde ben koşacağım. İşadamlarımızın girişim ruhu bizi de cesaretlendiriyor. İşadamlarının yurtdışı gezilerinin bizimle olmasına özellikle dikkat ediyoruz."

Bir yanda 2 milyon memuru "senli benli"

KESK'ten Ülke Çapında Eylemler

KESK'li memurlar 25 Eylül günü ülke çapında eylemdeydiler. İstanbul'da polis gaz bombaları ile memurlara saldırırken, Ankara'daki KESK mitingi ise Abdi İpekçi Parkı'ndaydı. Sami Evren burada yaptığı konuşmada, AKP hükümetine seslenerek, "Hani demokratınız, ILO sözleşmelerini uygulayacaktınız? Grevli toplu sözleşme hakkını tanımıyorsan, emekçiden, demokrasiden yana değilsin? Siz demokrat olamazsınız" dedi. KESK Diyarbakır Şubeler Platformu da "Saldırı, Bütçe, TİS ve Demokrasi Taleplerimiz" sloganıyla bir miting düzenledi. Kocaeli, Bursa, İzmir başta olmak üzere illerde basın açıklamaları ve mitingler düzenleyen memurlar, "Zafer Direnen Emekçinin Olacak, Direne Direne Kazanacağız, Yaşasın Grevli-Toplu Sözleşmeli Sendika mücadelemiz" sloganlarını meydanlara taşıdılar. KESK'in düzenlediği eylemlere çeşitli kentlerde HÖC'lüler de kızıl

bayrakları ve memurların taleplerini sahiplenen sloganlarıyla katıldılar.





azarlamalar, öte yanda bir avuç patronun kulu kölesi olmalar, siz isteyin biz yapalım tavrı. AKP iktidarı gerçeği budur işte. Bu iktidar işçinin, memurun alınterini nasıl çalıp patronların kasasına akıta-çağını hesaplayan bir iktidardır. En çıplak halk düşmanlığı olan IMF'cilikle övünen bir iktidardan başka bir şey de beklenemez.

Sendikal, Demokratik Talepler AB'ye Havale

Ücret konusunda durum bu iken, sendikal ve demokratik haklar konusunda da benzer bir tavır sergileniyor. Sendikaların bütün açmazlarına, hele hele karşısında Kamu-Sen ve Memur-Sen gibi yönetimi iktidar yanlısı olan konfederasyonların da bulunmasına rağmen, AKP iktidarı emekçilerin öfkesinden korkmaktadır. Bu nedenle kısmi tavizlerle, memurların sokağa dökülmesini engellemeye çalışmaktadır. Asıl olarak memurların grevli toplu sözleşmeli sendika başta olmak üzere, temel talepleri geçiştirilmek istenmektedir.

Mehmet Ali Şahin'in görüşmeler sırasında, sendikaların bu tür taleplerine, **"17 Aralık'ta AB'den müzakere tarihi alınursa, taleplerinizin hepsini içeren yasa değişiklikleri yapılacaktır"** cevabı vermesi, tam bir utanmazlıktır. AB yasalarını, **"AB için değil, halkımız için çıkarıyoruz"** yalanına sıkça başvuran iktidar, memurların demokratik taleplerini de AB'den müzakere koşuluna bağlayarak, gerçekte bütün yasaların AB için yapıldığını itiraf ediyor. Ki, bu durumda zaten "AB'ye uyum"un bir parçası olarak çeşitli yasaları yine AB zoruyla çıkarmak durumunda kalacak. Yani, ben memuru değil, AB'yi dinlerim diyor. Müzakere tarihi yoksa, demokratik talepler de yok! AB'cilik çıkarlar için her kılıfa girmenin öteki adıdır. Umarız, iktidara AB'cilikte destek veren sendikacılar ders çıkarır.

mücadeleci KESK

4688 sayılı yasa gereği bu yıl üçüncü kez başlayan 'toplular görüşme' süreci, iktidar cephesinden bir oyalama, yasal görüşme sürecini doldurma ve sonuçta da kendi dayattığı koşullara sendikaları teslim olmaya zorlama şeklinde geçiyor.

İktidar memurun taleplerine, bir zül olarak bakıyor. Ne güzel hızını almış gidiyorken "reel sektör", yükseliyorken, borsa, işgal edilen Irak halkının kanı üzerinden parsa yarışındayken, işbirlikçi tekellerin sırtını ABD sıvazlıyorken, IMF yeni standby için gelmişken, AB bile onbeş senelik müzakere takvimi hazırlamışken ve boyalı medya ne güzel allayıp pulluyorken icraatlarını, zam, toplu sözleşme, açlık, yoksulluk, hukuk, demokrasi, insan hakları gibi kavramları duymak bile istemiyorken, nereden çıktı bu hak isteyen insanlar yaklaşımı gösteriyor. Bir anlamda hak isteyen herkesten tiksinen bir siyasal anlayışı temsil ediyor bu iktidar. Bunu, Tayyip Erdoğan'ın açıklama ve davranışlarında çok açık görebilirsiniz.

Sendikalar cephesinden bakıldığında; **Kamu-Sen**, önceki siyasal iktidarlar eliyle kurulmuş olan bir örgütlenme. İşlevi hepimizce malum. **Memur-Sen**, henüz palazlanamamış olsa da yedekte tutulabilecek ve değerliyle aynı özellikte bir yapı.

KESK, memurların gerçek temsilcisi olarak, 15 yıllık zorlu mücadeleleri yaratmış bir konfederasyon ve memurların taleplerini sonuna kadar savunma potansiyeli taşıyan tek örgüt.

Sürecin başında diğer konfe-

derasyonlarla taleplerde ortaklaşma, bir olumluluk olmakla birlikte, KESK'in inisiyatif koyamaması, bu olumluluğu tam tersine çevirecek, geri adımların bahanesi haline getirecektir.

Memurlar 1990'larda başladığı mücadelesi ile, nasıl hak alınacağını yaşayarak öğrendiler, biliyorlar. Devrimci sendikal anlayışın öncülüğünde yaratılan memur sendikalarının reformistlerin denetimine geçmesiyle birlikte yaşanan sürecin, aynı zamanda KESK'in erime, kavga alanlarından çekilme süreci olması da herkes için öğretici bir süreçtir. Sadece şu son süreçte bakalım: KYTY, Personel Rejimi, Yerel Yönetimler gibi saldırı yasaları karşısında KESK kitlesi bilinçlendirilmemiştir. Ve ne yazık ki, bu bilinçli bir şekilde yapılmıştır. Reformist sendikal anlayış kitleleri eğitmez, eğitilmiş kitleler kendilerini zorlayacak güçtür çünkü. "EMEĞİN SİYASETİ" adıyla yapılan, Avrupa Birlikçilik kulvarında sürdürülen bu sendikacılık KESK eylemlerinin giderek daralmasına ve Türkiye genelinde yapılan eylemlerde görüldüğü gibi, sadece yüzlü rakamlarla ifade edilmesi sonucunu yaratmıştır.

Direnişlerle, grevlerle, devrimci bir ruhla yaratılan KESK, ya bu özüne geri dönecek ya da memur sendikaları klasiği içindeki yerini sağlamlaştırarak 'muhteşem üçlü' olarak talihsiz adımlarını sürdürecektir.

Tüm memurlar bu duyarlılık ve bilinçle içinde bulunduğumuz durumu değerlendirerek sonuçlar çıkartmalı kararlı, direngen ve mücadeleci KESK'i yeniden yaratma mücadelesini ele almalıdır. Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkını başka türlü kazanamayız.

Bu kavgaya KESK öncülük edecekse, -ki öyledir- önce mücadeleci, devrimci sendikal anlayışla hareket eden KESK'i yaratmalıyız.

Sağlıkçılar Eylemde

Sağlık emekçileri iktidarın Sağlıkta Dönüşüm Programı'nı (SDP) protesto eylemlerini sürdürüyor. SES Genel Başkanı İsmail Tombul, TÜSİAD'ın iktidarın özel sigorta şirketlerine rant kapısını açacak olan programına destek vermek için hazırladığı rapora tepki gösterdi. 27 Eylül günü düzenlediği basın açıklamasında, SDP'nin gerçek amacının SSK'yı tasfiye ederek Genel Sağlık Sigortası uygulamasını yaygınlaştırmak olduğunu belirten Tombul, düzenleyecekleri eylemlerin programını da açıkladı.

Buna göre, 11 Ekim'de İstanbul'da, iki gün sonra yargılana-cak 85 kişi ile ilgili basın toplantısı yapılacak. 13 Ekim'de tüm kentlerde işyerleri önünde basın açıklamaları yapılacak. 27 Ekim'de ise, Sağlık Bakanlığı önünde, performansa dayalı dö-ner sermaye uygulamasının sonuçları açıklanacak ve yine tüm il-lerde basın açıklamaları yapılacak.

Sağlıkçılar 29 Eylül günü de SHÇEK'deki ücret adaletsizliği ve AKP'nin kadrolaşma politikalarını protesto amaçlı olarak de-ğişik kentlerden Ankara'ya gelerek, SHÇEK Genel Müdürlüğü önünde eylem yaptılar.

İş Cinayeti Ölümleri Sürüyor

Bursa Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Sundekor Sunta Fabrikası çalışanı Hasan Candan, Hüseyin Serttaş ve Süleyman Serttaş isimli işçiler, reçine talaşlarının bulunduğu siloya düşerek ha-yatını kaybetti. Aynı olayda ikisi ağır dokuz işçi de yaralandı.

İş cinayetlerinin yoğun yaşandığı yerlerden biri de Tuzla Tersane-leri. Burada yaşananlar, "iş kazası" denilen ölümlerin nasıl bir cina-yet olduğunu da tarife gerek bırakmadan anlatıyor. Tuzla'da sadece son 7 ayda 9 işçi "iş kazasında" hayatını kaybetti. İşçiler bunun üze-rine eylemlere başladılar. Yüzde 80'ini kayıt dışı çalıştırılan işçiler, topladıkları 3 bin imzayı 23 Eylül günü Cumhurbaşkanı, Başbakan, İçişleri, Çalışma bakanlıkları, CHP ve AKP grup başkanvekilleri ve ilçe örgütlerine gönderdiler.

Her ay 15-20 arasında kazanın yaşandığı tersanelerde işçinin güvenliğini sağlayacak en temel tedbirler dahi alınmıyor. Örgütlen-me önündeki engeller nedeniyle çoğu sendikasız olan işçilerin talep-leri şöyle: İşçilerin tümünün sigorta ve kadrolarının yapılması. İş gü-venliği önlemleri alınmadan çalıştırılmasın. Eşit işe eşit ücret veril-sin. Tersane havzasına SSK Hastanesi yapılsın. Her tersaneye bir ambulans alınsın. Sendikalaşmanın önündeki engeller kaldırılsın.

Temel Haklar'dan Bursa-Ray İşçisine Destek

Bursa Temel Haklar, Eğitim Kooperatifi üyeleri 26 Eylül'de işten atılan Bursa-Ray işçilerini ziyaret etti. Metro istasyonu çıkışında **"Ekmekle Oynamak Ateşle Oynamaktır"** yazılı pankart açan dernek üyeleri adına bir konuşma yapan Serkan Şenol, AKP'nin iktidara geldikten sonra ilk icraatının işçi kıyımı, yoksul-un evini başına yıkmak olduğunu belirterek şöyle dedi:

"Bu icraatlarından birisi de Bursa-Ray'da 85 işçiyi işten çıkartmak ve yerlerine 114 AKPl'i işe almak oldu. AKP şunu bilsin ki Bur-sa-Ray işçileri işlerine geri alınana kadar yanlarında olacağız".

"Bursa-Ray İşçisi Yalnız Değildir, İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" slo-ganlarının atıldığı eylemde ayrıca bir süre oturma eylemi yapıldı.

İŞÇİ

EYLEMLERİNDEN...

◆ Türk-İş'e bağlı TÜMTİS Sendika-sı'na üye oldukları için 12 işçinin iş-ten atılmasının ardından, İzmir Am-balaj işçileri, 28 Eylül gününden iti-baren işyeri önünde direniş başlattı-lar.

◆ Üç aydır sendikal ihanete ve pat-ron saldırılarına karşı direnen Cast-leblair direnişi sona erdi. Castlebla-ir işçileri yaptıkları açıklamada bir kez daha DISK-Tekstil yönetiminin işçilere ihanetini teşhir ederken, "Hiç şüphe duyulmamalıdır ki, sen-dikalarımızın başındaki sermaye ajanlarını işçi sınıfının örgütlü gü-cüyle er ya da geç mutlaka yenece-ğiz. Sendikalarımızın başından de-fedeceğiz" dediler.

◆ Kocaeli Gebze'de kurulu bulunan Bayer İlaç Fabrikası'nın 8 işçiyi, "aspirin bölümünün kapatılacağı" gerekçesiyle işten atmasının ardın-dan işçiler fabrika önünde direnişe başladı. Yeni işten atılmaları gün-demde olduğu belirtilen Bayer'de örgütlü bulunan Petrol-İş üyesi 80 işçi, 27 Eylül günü yaptıkları açıkla-mayla, atılan işçiler geri alınana ka-dar direneceklerini duyurdular.

◆ İstanbul Güneşli'de bulunan Dalkı-ran Çorap Fabrikası işçileri, "yarım saat yemek molası" isteklerinin kar-şılığında işten atıldılar. Kölelik ko-şulları dayatılan işçiler sigortasız ve 13 saat çalıştırılıyor. Tekstil-Sen'de örgütlenen ve işten atılan 7 işçi 29 Eylül gününden itibaren fabrika önünde direnişe başladı. Eylemde, "İşçiyiz, Haklıyız Tekstil-Sen'le Güçlüyüz", "İşçi Kıymına Son" slo-ganları atıldı.

◆ Tuzla Deri işçileri 29 Eylül günü yaptıkları yürüyüşle kıdem tazmina-tının fona devredilmesini protesto ettiler. 600 kişinin katıldığı yürüyüş-te, Deri-İş Genel Başkanı Yener Kaya, sermayenin işçilerin müca-deleyle elde ettiği tüm hakları yok etmek istediğini belirtti.

HÜCRELERDEN



**Alın
kızıl bantlıların
yürüyüşü sürüyor;**

**Ölüm Orucundaki
Tutsaklar:**

DHKP/C Davası Tutsakları

Sevgi ERDOĞAN

Ölüm Orucu Ekibi

Fehim Horasan

Vedat Çelik

M. Kemal Eren

M. İnan Işık

H. Sergül Albayrak

TKEP/L Davası'ndan

Remzi Aydın

Hücrede Yaşamak!

ABD İşkence Mağdurları Merkezi ve Helsinki Yurttaşlar Derneği tarafından düzenlenen "İnsan Hakları Mücadelesinde Yeni Taktikler" adlı uluslararası sempozyumun internet sitesinde yer alan belgelerden biri, F tiplerinin hücrelerinde yatan biz özgür tutsakları da ilgilendiren bir içerik taşıyor.

Sözünü ettiğimiz belge "Tecridin Etkileriyle Başetme" başlığını taşıyor ve belirtildiğine göre de "hücre hapsinde yaşamı sürdürmek için stratejik bir kılavuz oluşturmak amacıyla" kaleme alınmış.

Girişinde şu gerçek dile getiriliyor: "Hücre hapsi, dünyadaki birçok cezaevinde hükümlü ya da tutuklulara karşı kullanılan insanlık dışı tekniklerden biridir. Mahkumların direnişini 'kırmak' ya da itaate zorlamak için etkin bir yöntemdir..."

Ne var ki, bu doğru tesbitin ardından önerilen mücadele taktiği aynı gerçekçiliği taşıyor.

Belgede hücre hapsine karşı şu "taktikler" öneriliyor: *Zihinsel alıştırma, Hapsedenlere karşı 'yukarıdan' davranma, Tecrit mekanındaki varlıklarla arkadaşlık etme, Kişisel bakım için fiziksel alıştırmaların yapılması, Farklı iletişim yöntemlerinin keşfedilmesi ve Zamanın kontrol edilmesi...*

Kendi başına ele alındığında bunlar yüzyıllardır hücrelerde tutulan tüm tutsakların başvurduğu yöntemlerdir. Mesela ünlü Kelebek filminin kahramanını hatırlayın; hücrelerinde bu yöntemlere başvurur.

Fakat bu "taktiklerde" çarpık, yerine oturmayan bir şey var. Bu çarpıklık, "yaşamının" mutlaklaştırılmasıdır.

Ne olursa olsun yaşamak ön plana çıkarılmıştır.

Böyle ele alındığı için de hücrenin FİZİKİ koşullarına karşı direnişten söz edilirken, tutsakları hücrelere mahkum eden SİYASİ koşullara karşı bir direnişten söz edilmemektedir.

Sorun, sanki insan haklarını ihlal eden siyasi iktidar değil de "HÜCRE"nin kendisiymiş gibi ele alınmaktadır.

Bu bilinçli bir ele alıştır.

Hücre hapsine karşı önerilen "taktik", sözkonusu sempozyumu düzenleyenlerin genel mantığını da yansıtmaktadır. Düzen içinde, düzeni rahatsız etmeyen "mücadele taktikleri". Sözkonusu sempozyumu düzenleyenlerin ABD, İngiltere, Türkiye tarafından finanse edilmesi de düzenleyenlerin böyle bir anlayışı savunmalarının sonucudur.

Gerçekten insan hakları ihlallerine karşı ciddi bir mücadeleyi amaçlayanlar, mesela 4 yıldır F Tiplerine karşı sürdürülen direniş gündemlerine alırlardı. Bundan daha kapsamlı bir deney tecrübe aktarımı pratiği bulunamaz. Ama sempozyumu düzenleyenlerin "insan hakları ihlallerine karşı mücadele"den anladıkları, gerçek anlamda direnişler olmadığı için 4 yıllık büyük direniş bırakın inceleme konusu yapmayı, görmezden gelmektedirler. İkiyüzlülük içindedirler. Bir yandan hücre hapsine karşı "mücadele taktikleri"nden söz ederken, diğer yandan da utanmadan, hücre hapsini genel hapisane statüsüne çeviren, hücrelerde öldürmeye devam eden iktidarın Dışişleri Bakanı'na açılış konuşması yaptırmaktadırlar.

İnsan hakları ihlallerine karşı mücadele taktikleri konusunda deneyimleri paylaşma adına dağıtılan "Tecridin Etkileriyle Başetme" başlıklı broşürün içeriğine gelince::

En başta belirtmeliyiz ki, hücre hapsine karşı mücadelede en temel taktik “ne olursa olsun yaşamak” değildir ve olamaz. “Ne olursa olsun yaşamak”, ne hücrede, ne dışarıda hiç bir insan için yaşamın ana gayesi olamaz.

Ne pahasına olursa olsun yaşamayı esas alanlar, insan soyuna karşı en büyük kötülükleri yapanlardır. En büyük ihanetler, ahlaksızlıklar, soy-suzluklar, bunların içinden çıkar.

Çünkü onlar, ölümle tehdit edildikleri her noktada, ölüm riskinin olduğu her noktada, aşağılanmayı, düşünleşmeyi, sömürücülerle, zalimlerle işbirliğini kabul edeceklerdir.

Böyle yaşamak, yaşamak değildir.

Hücrelerde “ne olursa olsun yaşamaya bakın” diyen bir anlayış, hücredekine faşizmin zulmüne, dayatmalarına boyun eğ demiş olur.

“Yaşamak” adına faşizme boğun eğmek, insanlık onuru açısından da, siyasi onur açısından da kabul edilemez.

1996 Ölüm Orucu şehidi-miz Ayçe İdil Erkmen’in sık söylediği bir söz vardı: “Yaşamış sayılmaz zaten, yurdu için ölmesini bilmeyen.”

Bizim yaşamaktan anladığımız budur. “İnsan Haklarında Yeni taktikler” organizatörleri, F Tiplerinin hücrelerinde dört yıldır süren yaşam ve direnişi inceleme zahmetine katlansalardı, dağıttıkları o broşürde önerilen spordan yeni iletişim kanalları bulunmasına kadar çok zengin yöntemler geliştirildiğini, ve bunun ötesine geçilip faşizmin hücre statüsüne karşı yıkılmaz bir direniş duvarı örüldüğünü de görürlerdi. Görmek isteyenler için hücreler hala yerinde ve devrimci tutsaklar hala hücrelerde duruyor.

Memurların Önderlerinden Elmas YALÇIN, 10. Yılında Anıldı



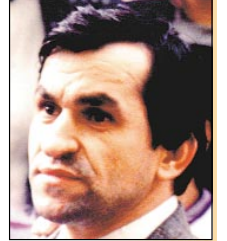
28 Eylül 1994'te İstanbul Beşiktaş'ta infaz edilen Memur Hareketinin önderlerinden Elmas Yalçın, 28 Eylül'de Helvacı Dede Mezarlığı'ndaki mezarı başında anıldı. İstanbul Temel Haklar Memur Komisyonu'nun düzenlediği, Tüm Bel-Sen'in de destek verdiği anmada “Elmas Yalçın Mücadelemizde Yaşıyor” pankartı taşınırken, mezarı da yüzlerce karanfil ve çiçeklerle doluydu.

Temel Haklar adına İbrahim Sönmez tarafından yapılan konuşmada şöyle denildi: “Aradan 10 yıl geçmiş olsa da bu gün burada haykıran sesler gerçekte kimin tükenmekte olduğunu kazananın gerçekte kimin olduğunu ilanı olmuştur. Sen rahat uyu Elmas. Sana söz demiştik mücadeleyi bitmeyecek, sürecektir diye. Evet yine alanlarda, yine meydanlardayız. Seni ve mücadeleyi haykırmak için işte buradayız...”

Tüm Bel-Sen Genel Sekreteri Hüseyin Ayyıldız'ın da konuşmasında “Elmas'ın bizlere bıraktığı mücadeleyi sürdüreceğiz. Katiller her zaman olduğu gibi saklanıyorlar. Elbet bir gün onları gün ışığına çıkaracağız” dediği anma, Grup Yorum'un söylediği marşların ve Elmas Yalçın'ın ailesinin helva ve lokma dağıtmasının ardından bitirildi.

“Yolunda Yürümeye Devam!”

İstanbul polisi tarafından infaz edilen Avukat Fuat Erdoğan, meslektaşları tarafından anıldı. Halkın Hukuk Bürosu “Yolunda Yürümeye Devam” başlığıyla yaptığı açıklamada, Fuat Erdoğan'ın bir dönem Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından olduğu hatırlatılarak, onun düzenin değil, halkın avukatlığını tercih ettiği vurgulandı. Açıklamada ayrıca şöyle denildi: “Fuat bunları gördüğü, bunlara karşı mücadele ettiği için katledildi. Ama sesi susturulabildi mi? Hayır!! Büromuz aynen Fuat'ın masasının başında olduğu dönemlerdeki gibi yine üzerine düşeni yapıyor... Hukuksuzluğun açıkça siyasi iktidar politikası haline geldiği günümüzde, bizler de Av. Fuat Erdoğan'ın izinde yürümeye devam edeceğiz.”



“NATO uşakları yargılansın!”

28-29 Haziran'da İstanbul'da yapılan NATO Zirvesi'ni protesto etmek amacıyla düzenlenen eylemlerde bir çok kişi gözaltına alınmış ve haklarında davalar açılmıştı. Açılan davalardan biri de Bursa'da 23 Eylül'de 4. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görüldü. 23 kişinin katıldığı duruşmada NATO'nun bir katliam örgütü olduğu bir kez daha haykındı. Asıl yargılanması gerekenlerin NATO'ya karşı çıkanlar değil, ülke topraklarına NATO'yu sokanların olması gerektiğinin söylendiği duruşma 2 Kasım'a ertelendi.



Alibeyköy'de Tepki Yıkımı Erteletti ikinci göçe hayır



Alibeyköy halkı, sorunlarını çözmek, sel baskmasına neden olan dereyi ıslah etme yerine, ranta yer açma hesapları yapan AKP'li belediyenin yıkım kararını protesto ettiler. Protestoları sonucunda yıkım kararı şimdilik ertelendi.

Ancak bunun geçici olduğu unutulmamalıdır, iktidar uygun zamanı kollayacaktır.

İlk eylem, 26 Eylül günü yapılan yürüyüş oldu. Karadolap Mahallesi halkının eyleminde, Eyüp Belediye Başkanı Ahmet Genç'in istifası istendi.

Kadın, çocuk, genç, yaşlı yüzlerce kişi, "Yıkıcı Değil, Yapıcı Ve Yerinde Çözüm İstiyoruz" pankartı ve "İkinci Göçe Hayır", "50 Yıllık Mahallemiz Yok Edilemez", "Mahallemde Okumak İstiyorum" yazılı dövizler taşıyarak, Çırcır Mahallesi'ne kadar yürüdü. Evleri yıkmak isteyenler adına açıklama yapan Ergin Halat, 50 yıldır Karadolap'ta oturduklarını belirterek belediyenin kendilerini işgalci gibi göstermek istediğini söyledi. Yerel yönetimlerin görevinin halka zulmetmek olmadığını söyleyen Halat, "Koltuklar gelip geçicidir ama halka hizmet kalıcıdır" dedi. TMMOB'dan geçerli rapor aldıklarını hatırlatan Halat, buna rağmen belediyenin kendilerini evlerinden zorla çıkarmak istediğini söyledi. Halat, bu eylemin bir uyarı olduğunu dile getirerek, "Bizi yerlerimizden edemezler. Baba yadigarı yerlerimizden ellerini çeksinler."



"Yıkım kararını durdursunlar" şeklinde konuştu.

Tapu belgelerini taşıyan Alibeyköy Halkı, Ahmet Genç'in istifasını istedi.

Kepenkler indi

27 Eylül günü de, Alibeyköy esnafı kepenklerini indirerek yıkıma karşı direnişe katıldılar. Esnafın kepenk indirirken, halk Atatürk Caddesi'nde toplanarak "Yerinde Çözüm, İstimplaka hayır" sloganları attı. Grup adına Selman Çağlar bir açıklama yaparken, halkın taleplerini dile getirildiği ve üzerinde; "Biz işgalci değiliz. Devletin vermiş olduğu tapu tahsis belgesini para ile almış yerlerinde de bir asırdır oturan Alibeyköy halkını dere de boğmayın. Dereyi ıslah edin, ancak Alibeyköy halkını mağdur etmeyin. 15 metre yerinde çözüm istiyoruz!" yazılı pankartlar binalara asıldı.

Sayı 126

19

3 Ekim
2004

Gazi Davasında Gizlenen Belgeler

Gazi davasında saklanan deliller olduğu ortaya çıktı. Davanın İstanbul'dan Trabzon'a sürülmesi sonrasında, Gaziosmanpaşa Başsavcılığı'nca Trabzon Başsavcılığı'na gönderilen fezlekenin, Yusuf Kandemir isimli memur tarafından 2 yıl saklandığı ve mahkeme heyetinin eli-

ne geçmediği belirlendi. Katillerin devlet tarafından korunduğu Gazi davasının avukatlarından Remzi Kazmaz, böyle bir davada delil gizlemenin sıradan bir memur işi olamayacağına dikkat çekerken, söz konusu memur hakkında sadece "görevi ihmal" suçundan dava açılmasını ise eleştirdi.

'Kaybolan fezleke'nin davanın esasına ilişkin olabileceği, 4 kişinin ölümünü aydınlatacak nitelikte olabileceği belirtilirken, bu durumda davanın yeniden görülmesinin zemini oluşacağı dile getiriliyor.

Gazi halkının adaletsiz bırakılması elbette, bir memurla açıklanamaz, ancak bu örnek bile oligarşinin katilleri korumak için her yola başvurduğunun kanıtıdır.





Tayyip Erdoğan'ın Kanında Ne Var?

"Zina krizi"nin ardından Avrupa Birliği'ne hangi rüşveti verdiği tartışılırken, Tayyip Erdoğan, "Kürtçe'nin ikinci dil olarak kabul edileceği sözü verdiği" şeklindeki eleştirilere şöyle cevap verdi:

"Erdoğan gitti, Brüksel'de şu sözü verdi: Türkçe'nin yanında ikinci dil sözü vermişim çok ayıp, bu edebe mugayirdir. Türkçenin yanında ikinci bir dil, ayıp yani. Kusura bakmasınlar, bu tür edepsizliklere prim verecek kadar Türkiye'nin Başbakanı istikametini kaybetmemiştir. İnsanın kanına dokunuyor." (Cumhuriyet 26 Eylül)

"Edepsizlik, insanın kanına

dokunuyor" diye sözünü ettiği bir halkın dili. Bir halkın dilinin tanınmasını böyle niteliyor. Peki ne var Tayyip'in kanında ki, "kanına dokunuyor"?

Tayyip'in kanında, halklara düşmanlık var, şovenizm var... Bu nedenle Kürtçe'yi duyduğunda tüyleri diken diken oluyor. "Benim eşim Siirtli, bakın ne güzel yaşıyoruz" deyip, koskoca bir halkı aldatmayı düşünecek kadar kaba bir demagog, bir halkın dilinin resmi olarak tanınmasını edepsizlik sayacak kadar şovenisttir.

O'na göre "sorunu yok sayarsan, yok olur", öyleyse herkes Türkçe konuşsun, böyle bir sorun da kalmaz. Oligarşi onyıllardır bu şovenist politikayı dayatıyor zaten. Tayyip'in demokratiği, çıkardığı AB yasalarının nasıl göstermelik olduğu ortada. Bir yandan "Kürtçe yayın, kurs" aldatmacası ile AB'nin gözünü boyuyor (AB'nin de bu göz boyamaya itirazı yoktur, istediği de

bu göstermelik adımlardan ibarettir), öte yandan bir halkın diline, kültürüne hakaret etmekte sakınca görmüyor. Söylediği esas olarak şu; kurs verdik, TV yayını verdik, daha ne istiyorsunuz, oturun oturduğunuz yerde!

Tayyip'in kanında halklara, onların değerlerine, kültürlerine, yaşam tarzına karşı saygısızlık vardır. Tayyip'in kanında despotluk, hak isteyenlere, direnenlere karşı tiksinti duyma derecesine varan bir düşmanlık vardır. Hak isteyenler için adeta "nereden çıktınız, ne verirsek yetineceksiniz" demektir her seferinde. Herkesin kendisi gibi düşünmesini, yaşamasını istiyor, farklı olan hiçbirşeye tahammül edemiyor Tayyip. Zina yasasına karşı çıkan kadın örgütleri için de, "ahlaksız pankart taşıyorlar" demesi, bunun ürünüydü. Muhaliflerine, terörist, marjinal diye saldırmaları aynı.

Sorsanız, "Türkiye'nin bölünmez bütünlüğünden" dem vuracaktır. Ekonomiyi IMF'ye, siyaseti AB'ye, orduyu NA-

Düzenin Zehiri 10 Yaşındaki Çocuklarımızın Bedeninde

Kapitalizm gençlerimizi uyuşturucuyla teslim almaya devam ederken, uçuca madde kullanım yaşı, 10'a kadar düştü. Çocuklarını uyuşturucuyla zehirleyen, sadece tekellerin ihtiyaçlarını düşünen bir düzen çürümüş, asalak bir düzendir. Diyarbakır'daki araştırma bunu göstermektedir.

Diyarbakır Devlet Hastanesi ile Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden, Uzman Dr. Aziz Yaşan ile Prof. Dr. Faruk Gürgen, "Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde Ergenlerde Uçuca Madde Kullanım Özellikleri" başlıklı bir çalışma yaptılar. Çalışma kapsamında Diyarbakır'da uçuca madde kullanan ergen çocuklar üzerinde yapılan araştırmayla Güneydoğu'da uçuca madde kul-

lanım yaşının 10'a kadar düştüğü ve çocuklarımızın tedavi olanaklarından tamamen yoksun olduğu belirlendi.

Bu çocuklardan 64.8'i para kazanma amacıyla çeşitli işlerde çalışıyor. Çocukların yüzde 83.8'inin eğitimlerini bıraktığı, yüzde 86.5'inin aile içi şiddete maruz kaldığı, yüzde 35.1'inin adli sorun yaşadığı belirlendi. Yapılan araştırmalar, Türkiye'de uçuca madde kullanma yaşının genelde 12-17 yaş arasında olduğunu ortaya koyuyor.

Oligarşi emekçi mahallelerinde ve Güneydoğu'da böyle bir tabloyu yaratmak için büyük çaba sarf ediyor; gençler mücadeleye katılmaktansa bu tür pisliklere teslim olsunlar daha iyidir, diye düşünüyor. Yarattığı sonuçla gurur duyabilir; çocuklarımız uçuca maddelere, gençlerimiz uyuşturucu ve fuhuşa ne kadar batarsa, onlar o kadar kendilerini huzurda hissediyorlar.



TO'ya bağlamakta, ABD'nin Ortadoğu politikalarına endekslenmek, sanıldığı gibi bu zihniyetle çelişmez. Kaba miliyetçiler, şovenistler aynı zamanda en sadık emperyalist işbirlikçilerdir. Emperyalizmin istikrarı için kendi halkını katlederken, "Türkiye Türklerindir" demagojisi dillerinden düşmez, ABD ile stratejik kölelik ilişkileriyle övünmeyi de ihmal etmezler.

Tayyip Erdoğan, oligarşinin bu tarihine sadık bir politika izlemeye devam ediyor.

Bunu yaparken de kanındaki din istismarcılığını sonuna kadar kullanmayı, islamı pazarda alınıp satılan, koltuk için kullanılan, emperyalizmin önüne serilen bir meta haline getirmeyi ihmal etmiyor.

Halkların dilleri, kültürleri baskıyla, şovenist politikalarla yasaklanamaz, hakaret edile-

mez. Kürt halkı için yıllarca "karda yürüyenlerin çıkardığı kart, kurt" sesi diyen şovenistlerle aynı kaynaktan beslenen Tayyip de, Kürt halkını aşağılayamaz. Kürt halkı, bu şovenist baskılara karşın, dilini, kültürünü yaşatmaya devam edecek ve ne AB'nin sahte demokrasisine, ne de oligarşinin politik manevralarına bel bağlamadan, ulusal haklarını mücadeleyle kazanacaktır.

İslam Borsaya Düştü! "Allah-ü ekber, Yaşasın Kapitalizm!"

AKP iktidarının etkisi her alanda görülmeye devam ediyor. Büyük lider şu Tayyip! Ülkenin ekonomisine, siyasetine damgasını vuruyor. İslam, yaşam tarzı olamasa da, tekellerin yaşamında yerini almaya devam ediyor. AKP iktidarına emperyalistlerin biçtiği misyonla birlikte, islam tekelleri için rantın, kârın kapısı.

Bunun son örneği, islami borsa endeksi oldu. Emperyalist tekellerin borsa işlemlerindeki en büyük kuruluşu Dow Jones'un Avrupa, Asya ve Ortadoğu'da iş geliştirilmesinden sorumlu müdürü Lars Hamich, "islami endeksi"nin, AB üyeliği konusundaki adımlarla birlikte gündeme geldiğini belirterek, bir aracı kurumdan kendilerine talep geldiğini ve bunun üzerine girişimleri başlattıklarını söylüyor. (29 Eylül, Milliyet)

Sözkonusu aracı kurumun, adına hareket ettiği firma ise, çok tanındık; ÜLKER Grubu. Hani şu, Tayyip'in de ortakları arasında yer aldığı, halkın inançlarını, şovenizmi kullanmada sıkça karşımıza çıkan yeşil sermaye Ülker.

İslamcı basın, İslami Endeksi'ne hemen uyum sağladı. Yeni Şafak, manşetlerden, İslami Endeksi direktörünün, 400 milyar

dolarlık İslami sermayenin, Türkiye için büyük bir fırsat olduğu sözlerini duyurdu. Tek şartla; faizsiz olmalıymış!!!

Borsa, adı üstünde spekülâtör sermayenin alanıdır, tekellerin çeşitli oyunlarla piyasadan para topladığı yerlerdir. Kuruluş felsefesi, islami terimle söylersek, "haksız kazanca" dayanır. Üretim yoktur. "İslami endeksten şirketlerin kaynağındaki faiz gelirlerini ayıkıyoruz" sözü, koca bir yalandan ibarettir. İslamcı sermaye kapitalist hırsızlığı nasıl "faizsiz kazanç" diye gurbetçilerin paralarını toplayarak yaptılarsa, Arap sermayesini tekellerin hizmetine sunmayı, İslami endeksi de "faizsiz" diye yutturmak istiyorlar. Kapitalizme uyum böyle sağlanıyor.

Ve dikkat edin; islami endeksi, "şeriat" tartışmalarına dahi yol açmamış, islamın ekonomide referans olmasına ne Doğan Medya ne de başka tekeller itiraz etmemiştir. Çünkü, islamın yeşili altında kasalarına gelecek yeşil dolarların kokusunu aldılar.

Dow Jones İslami Endeksi, islamın kapitalizmin çıkarları için kullanılışının en pespaye halidir. İs-

lam, AKP iktidarı ile birlikte "borsaya düşmüştür". Resmen kağıt üzerinden alınıp satılan, maddi değeri olan, kimilerinin kasasına dolar olarak akıp, kimi orta kesim yatırımcıyı iflas ettiren bir değerdir.

AKP iktidarının, dini kullanarak iktidar olmasıyla, ABD'nin Ortadoğu politikasında "ılımlı islam" rolüne soyunmasıyla, Avrupa kapılarında "biz islamın demokrasisiyle bağdaştığını gösteren örneğiz, model olarak alıp bizi kullanın" demesiyle, borsaya düşen islam arasında temelde hiçbir fark yoktur. Hepsinde din, kullanılan bir araç, rant için, çıkar için, koltuk için bir istismar malzemesidir. Tekeller bunu borsa aracılığıyla yapmakta hiçbir sakınca görmüyorsa, daha şimdiden Eczacıbaşı, Arçelik, Ereğli Demir Çelik, Ülker, Tofaş, Ford gibi tekeller islami endekste yerini alıyorsa, AKP iktidarı kimin için nimet oluyor, ortadadır.

Haydi AKP'liler hep birlikte; **"Allah-u ekber, yaşasın kapitalizm"...**

Sayı 126

21

3 Ekim
2004





Muhallif Herkes Terörist!

AB'nin "işkencenin sistematik olmadığını" söylemesi, bu konuda iktidarı daha da pervasızlaştıracaktır. Bunun belirtileri, bu açıklamanın hemen ardından görülmeye başladı bile.

Başbakan Tayyip Erdoğan 24 Eylül gecesi Kanal 7'de katıldığı "İskele-Sancak" programında, işkenceden, insan hakları ihlallerinden söz edenler için sürekli olarak **"dışarıya ihbar ettiler"** derken, **"İşkencenin sistematik olarak sürdüğünü"** söyleyen bir kişiyi saptadıklarını ve bu kişinin terörist örgütlerle ilişkisinin de ortaya çıktığını söyledi.

Cunta Şeflerinden Tayyip'e...

"Türkiye'yi dışarıya ihbar etmek", 12 Eylül cuntası şeflerinin en çok kullandığı kavramların başında gelir. Cuntanın ağır baskı koşullarından, işkenceler, idamlar, infazlar, hapishanelerdeki zulümlerden, ülke içinde konuşmanın "zor" olduğu koşullarda, yurtdışındaki ilerici güçlerin, Türkiyeli devrimcilerin açıklamaları karşısında geliştirilen bir argümandı. Sonraki yıllarda da iktidarlar tarafından sürdürüldü. Kim hak ve özgürlüklerden söz etmişse, "dış güçler" demagogisi ile susturulmak istendi ve "Türkiye'yi dışarıya ihbar etmek"le suçlandı. Siyasi, askeri, ekonomik olarak "dış güçlere" göbekten bağımlı iktidarlar, Amerikan tekellerini çıkarları için darbe yapan cunta şefleri, gerçek yüzlerini böylece gizlemeye çalıştılar.

Ülkeyi 12 Eylül anayasası ile yönetmeye devam eden ve bir çok alanda cunta uygulamalarını aşan bir politika izleyen Tayyip, faşizmin klasik mantığını sergiliyor. Demokratikleşmeyi dilden düşürmeyen AB'ci sahte demokratlar da elbette

bu zihniyeti görüyor, ancak, AKP ile çıkarları temelinde buluştukları "AB sürecine zarar gelmesi" adına, üzerini örtüyor, gizliyorlar.

'Terörist' Olmayan Kim Kaldı?

İşkencenin sistematik olup olmadığı, bir devlet politikası olarak Emniyet Müdürlükleri'nden karakollara, Jandarma karakollarından JİTEM merkezlerine, hapishanelerden mahkemelere kadar nasıl uygulandığı ve yargı tarafından üzeri örtüldüğünü anlatacak değiliz. Bu konuda her gün yeni bir örneğe rastlamanız mümkündür.

"Sistematik işkenceden söz edenin sadece bir kişi" olarak lanse edilmesinin koca bir yalan olması bir yana, zaten onun da terörist örgütlerle ilişkisinin olduğu tespit edilmiş.

İşkenceci polislerin söylemi! Bu mantığa göre, muhalif olan, varolan bir sorunu dile getiren, sistemi eleştiren herkes teröristtir. Kızıyor Tayyip; sen nasıl AB ile danışıklı oynadığımız oyunumuza "işkence sistemli" diyerek taş koyarsın diyor. Üstelik iktidara rağmen, kim, nasıl işkenceden söz eder? Belalardan bela beğensin, gözetilar, tutuklamalar, çeşitli baskı yöntemleri ile susturulması için her türlü yola başvurulur.

Gerçeğin adıdır terörizm. Hak ve özgürlükler için mücadeledir, terörizm.

F tiplerinden, tecritten söz eden tüm kurumların mutlaka terör örgütleri ile ilişkisi olduğuna, tecrite karşı çıkanların teröristler olduğuna ilişkin onlarca açıklama yapıldı devlet adamlarının dilinden. Hatta, AB nezdinde yapılan resmi yazışmalarda dahi bu demagoji kullanıldı. Türkiye'nin AB nezdindeki daimi Büyükelçisi Nihat Akyol'un parlamenterlere mektupları hatırlansın. Dünyanın bildiği ve 117 ölümle kendini dayatan bir gerçeğin dile getirilmesiydi teröristlik. Tecrite ilişkin rapor hazırlayan DKÖ'ler de malum terörist örgütlerin "uzantısıydı" zaten!!

AKP'nin iktidar olmasından bu yana, kimlere marjinal, terörist dediğini hatırlayın; işçiler, memurlar, öğrenciler, kadınlar herkes hak istedikçe, gerçeği dile getirdikçe terörist oldular. İktidar,

muhallif düşünceye tahammülsüzlüğünü, muhalifleri susturarak iktidarını sürdürme politikasını sürdürdükçe, listeye başkaları da dahil olacaktır.





“Gerçek yüz” Ve AKP’ iktidarının ‘İslami duyarlılıkları’

İslamcılar; AKP’nin ‘gerçek yüzü’ konusunda yanılmaya ve yanıltmaya son verin! Bu iktidar emperyalizmin iktidarındır.

İslami duyarlılık “türban”dan, “zina”dan mı ibaret; ya kapitalizm?

“Zina yasası” konusundaki geri adım ve TCK’da doğrudan türbanı, Kur’an kurslarını hedefleyen maddelerle birlikte, islamcı çevreler ve bu kesimin yazarları, AKP’nin gerçekten iktidar olup olmadığını sorguluyor. Kimisi, “madem CHP’nin dediği olacaktı, siz ne diye mecliste bu kadar çoğunluğu elde ettiniz” diyor. Bir başkası, bugüne kadar AB’nin dayatmaları ile çıkarılan hiçbir yasaya, AB’nin zulme verdiği desteğe, faşizmin örtüsü haline getirilmesine sesini çıkarmamış, zina konusuna gelince “AB’nin emriyle mi hareket ediliyor, AB nereye kadar iktidarın icraatlarını belirleyecek” diye soruyor. Vakit gibi, TCK konusunda “vebalin AKP’de olduğu” manşetleri atan da var, “değişim” söylemini, “Değişiyoruz, çürüyoruz...” diye eleştiren de.

Tüm bu eleştiriler, belli noktalara değinse de, hâlâ AKP iktidarına “bizimkiler” diye sahiplenilen, onun gerçek niteliğini görmekten kaçınan bir yaklaşımı sergilemektedir. TCK tartışmaları ile başlayan süreçte, Yeni Şafak Gazetesi başyazarı **Ahmet Taşgetiren** bu konuda tipik bir örnek oluşturmaktadır. 27 Eylül tarihli “Gerçek yüz” başlıklı yazısı da, bunlardan biri.

Taşgetiren, her icraatta, “gerçek yüzü ortaya çıktı” söyleminin, AKP’ye karşı kullanılan bir argüman olduğunu, kastedilenin “Ak Parti kadrolarının dindarlıkları, İslam’la ilişkileri olduğu”nu belirtiyor ve bunun AKP’lileri attıkları her adımda geri çekilme baskısında tuttuğunu ve suçluluk psikolojisine soktuğunu dile getiriyor.

Tesbitleri doğrudur. Ancak, kaçırılan nokta; “Laik” kesimin de, AKP gerçeğini “şeriatçılık”

söylemine sıkıştırıp, gerçek niteliğinin gizlenmesine tıpkı islamcılar gibi hizmet ediyor olmasıdır. Cereyan eden çatışma ise, koltuk kavgasıdır. Atılan geri adımlar, çıkarılan bütün yasalara karşın, Türkiye’de gerçek yönetenin hükümetler olmadığını göstermektedir. Dün iktidarın bütün ipleri Genelkurmay’ın elinde bulunurken, bugün Genelkurmay ile AB arasında paylaşılmaktadır. Sürece uygun olarak belirleyici iktidarın Brüksel olduğu bir çok olayda ortaya çıkmaktadır.

Taşgetiren’in 28 Eylül tarihli yazısında eleştirdiği “Liberal - muhafazakar ittifakı” konusundaki güçler dengesi de, liberallerin falanca parti adıyla seçime girip halktan rağbet görmemesi ile ölçülüyor. “Erdoğan, demokratlara ve liberallere, onların toplumdaki ağırlığından daha fazla ağırlık vermek zorunda.” diyen Taha Akyollar’ın sırtını dayadığı yer Avrupa Birliği’dir. Liberaller AB’cilerdir, “demokrat” diye pazarlanan, ancak ülkesinin hapishanelerinin kan gölüne dönmesini bile görmeyen sahte demokratlar AB’cilerdir. Bu anlamda da Taha Akyol’un “muhafazakar-liberal ittifakı” tesbiti yanlış değildir. İktidarın yaptırım gücü olarak büyük ortağı AB ve AB’cilerdir. Tekelci sermayenin desteği de, AKP’nin AB’ciliği, Amerikancılığı kriterlerine bağlıdır. Çünkü tekellerin çıkarları emperyalist sistemle bütünleşmektedir. Bu nedenle ‘zinaya suç’ tartışmalarıyla AB ile yaşanan “kriz” sonrası, TUSİAD hükümeti “artık sürpriz istemiyoruz” diye uyarılmıştır.

Demokrasinin oyundan ibaret olduğu ülkemizde seçimlerin hiçbir anlamı yoktur. AKP iktidarının, ondan öncekilerin yaşayarak öğrendikleri bu gerçek görülmediğinde iktidarlara misyonlar biçilir. Evet, Taşgetiren, “anayasal bir suç işlemeyi göze alıp, ‘Artık seçimleri kaldıralım’ diye yazabilmeli”. Memurunun ne maaş alacağına, hangi yasaların çıkarılacağına kadar her alanda emperyalistlerin karar verdiği bir ülkede seçimlerin hiçbir anlamı yoktur.

Peki islamcıların bu durumdan şikayet etmeye hakkı var mı? AKP iktidarı iktidar koltuğunun meşruiyetini nereden aldı? Reel politika adına, içerideki iktidar çatışmalarında AKP’nin sırtını emperyalistlere dayamasına -istisnaları dışında- tüm islamcılar destek olmadı mı? Bu nedenle AB’nin en hızlı destekçisi olan siz değil miydiniz? Türban sorununun çözüm yeri olarak daha önceki AİHM kararına kadar Avrupa’yı görmüyor muydunuz?

“AB ile ilişkiler böyle mi devam edecek?” diye soruyor Taşgetiren ve böyle devam ederse, AKP iktidarının AB ile ilişkilerde farklılığı

İslamcılar “nasıl bir iktidar”, “nasıl bir düzen” sorununda;

Tekelleri ne yapacaksınız?

Toprak ağalarını ne yapacaksınız?

Emperyalizm-oligarşi ilişkisini ne yapacaksınız?

Paylaşımı nasıl sağlayacaksınız?

Sömürüyü nasıl kaldıracaksınız, böyle bir niyetiniz, programınız var mı?

korumaması, Türkiye'ye özgün öneriler sunmaması, farklı nesi varsa terketmesi sonucunun ortaya çıkacağını belirtiyor.

Elbette olan ve olacak olan budur. Tekellerin çıkarları neyi gerektiriyorsa, Türkiye'nin AB ilişkileri de ona göre şekil alacaktır. AKP iktidarı bu tercihi yaparak oturmuştur o koltuğa. “Değiştik” denirken, emperyalistlere ve tekellere verilen güven de bu çerçevededir; sizin çıkarlarınızı en iyi biz koruruz, sistemin bekaasını en iyi biz sağlarız denilmiştir.

Eleştiri konusu yapılan TCK konusundaki geri adımın atıldığı Brüksel ziyaretini, gerçeğin tam aksine “gitti çözdü, geldi...” diye manşetten duyuran Yeni Şafak'ın yazarları bu süreci çok iyi bilirler.

AKP, sırtını ABD'ye, AB'ye dayayarak koltuğunu sağlama alırken, bu emperyalist desteğin karşılıksız olduğunu mu düşünüyordunuz? Ya da şöyle soralım;

AKP iktidarının AB emirleri ile hareket ettiğini, Taşgetiren yazı konusu itibarıyla değinmemiş ama biz ekleyelim, geleceğini ABD'nin Ortadoğu politikalarına endekslenmekte gördüğünü, yeni mi fark ediyorsunuz? Demek ki, TCK'daki bir kaç madde olmasa, haydi diyelim türban sorununu da bir şekilde çözmüş olsa, hiçbir sorun olmayacaktı.

AKP'nin “gerçek yüzü” yanılışı buradadır.

Bu iktidar, **emperyalizmin iktidarındır**. Emperyalizmin iktidarının bugünkü konjonktürde islami duyarlılıkları olamaz. Olabilecek en fazlası, Amerika'nın “ılımlı islamı”nın çerçevesinde olur. Dün, emperyalizm karşısında halkların cephesini oluşturan sosyalist sisteme karşı “yeşil kuşak” nasıl kullanılan bir politika olmuşsa, bugün direnen islamcılara karşı da “ılımlı islam” kullanılan bir çizginin adıdır, bir başka deyişle islamcılar, islamcılıkla ezilmesinin adıdır.

Tek tek kimi AKP kadrolarının dindar olması

nın, islami duyarlılıkları bulunmasının burada hiçbir önemi yoktur. Parti politikası, hükümet politikasıdır önemli olan. AKP'nin en temel duyarlılığı koltuğudur. Bunun için dinini pazara bile çıkarmıştır. İktidarın gerçek yüzünü gizlemek için islamcı kesimlerin duyarlı olduğu konularda adım atma girişimlerine bir misyon biçildiğinde, hem hayal kırıklıkları yaşanmaya devam edecek, hem de islamcı kesim de bu “gerçek yüz”ün gizlenmesine hizmet etmiş olacaktır.

Örneğin, islamcıların göklere çıkardığı, Bush'un ‘Haçlı Seferi’ söylemine “bizim uygarlığımız daha üstündür” diyerek destek veren İtalya Başbakanı Berlusconi ile Erdoğan'ın diplomatik ilişkinin ötesindeki dostluğu, islami duyarlılıkla ilgili olmasa gerek. Bu tür ilişkiler, kapitalist sistemin her şeyi çıkarlara, ranta indirgeyen ilişkileridir. Mesela İtalyan tekellerinin Türkiye'deki çıkarlarının bizzat Erdoğan tarafından korunması, karşılığında “AB üyeliği desteği”, dolayısıyla koltuğa destek olunmasıdır.

“İslami duyarlılık” türbandan mı ibaret?

AKP'nin kapitalizmin uygulayıcısı olmasından rahatsız değil kimse. İslamcılar kendinizi aldatmayın. Tayyip'in arsızca IMF'yi savunmasına ilişkin neden hiç sesiniz çıkmaz örneğin? Neden, “Ak Parti'nin Kızılcahamam toplantısının bir özeleştirisi ortamı olmasını” bu alanda beklemeyiz, istemezsiniz?

İslamcılar “zina yasası” ile “islam hukuku, ahlakı” söylemine başvuruyor. Ahlaksızlığın asıl kaynağı olan kapitalist sisteme ise söz yok! İktidar, yaşamın her alanında derin bataklıklar üreten kapitalizmi uygulayabilir, ama “işte islamcı iktidar” diye tatmin olabileceğimiz bir şeyler yapsın; buradan çıkan sonuç kısaca budur.

Bir “gerçek yüz” aranacaksa, AKP iktidarının nasıl bir ekonomik-politik sistemin uygulayıcısı olduğunda aranmalıdır. Sömürünün, yoksulluğun üzerinin “sadaka, fitre, kömür yardımı” ile gizlendiğini düşünecek kadar saf değilseniz, iktidarın kapitalist sömürünün siyasi erkini oluşturduğunu görmelisiniz. Bütün zulümlerin kaynağı bu sömürü sisteminin korunması içindir.

“İslamcı” olmayan, kadroları “dindar” olmayan iktidarlara AKP iktidarının temel politikalarında farklı nesi var? Yoktur. Olamaz da. Türkiye'de iktidar gerçeğinin açmazlarını bir yana bırakmış olsak dahi, İslamcılığın kendine ait bir ekonomi politikası yoktur, kapitalizme yeşil şal örtüp uygulamaktan başka. Örneğin bir islamcı iktidar için yukarıda sorduğumuz sorulara, kapitalizm dışında cevaplar verilebilir mi? Hayır!



Koordinasyon İntifadayı Selamladı 'Direnen Halklar Kazanacak'

tadoğu'dan Defol" sloganları attı. Konsolosluk önünde yapılan açıklamada

"İntifada; taşlarla, sapanlarla, yüreklerinde cesaret ve umutla özgürlüğe kavuşmanın mücadelesini verenlerin tarihidir. Ellerinde teknolojik silahları, savaş uçakları ile Amerika'nın tetikçiliğine soyunan İsrail'e karşı direnenlerin tarihidir." ifadelerine yer verildi. Irak direnişine de yer verilen açıklamada, emperyalist politikaların direnişe çarptığı ifade edildi. "Amerika Irak'ta da Vietnam'da yaşadığı sona mahkum olacaktır." sözlerine yer verilen açıklamada, "Halkların özgürlük mücadelesi zafere ulaşacaktır." denildi. Açıklamada ayrıca Yeni Ceza İnfaz Yasalarıyla, yeni cezaevi modelleri ile tutuklulara yönelik baskıların sürdüğü söylenerek cezaevlerindeki baskıların son bulması ve Yeni Ceza İnfaz Yasası'nın derhal geri çekilmesi gerektiği vurgulandı.

Eylemin sonunda, Grup Yorum Zafere Kadar isimli Filistin direnişi için yaptıkları şarkılarını söylerken; Grup Vardiya ve Grup Yürüyüş de birer marş seslendirdiler. Ayrıca Şair Ruhan Mavruk'ta bir şiiriyle eylemde yerini aldı. Eylem sloganlarla sona erdi.

Öfkeli sloganların hiç susmadığı eylemde, HÖC'lüler, emperyalizmin hücrelerindeki direnişin coşku ve kararlılığını Filistin ve Irak halklarının emperyalizme ve siyonizme karşı direnişiyle bütünleştirdiler.

Köln'de Yürüyüş

Aralarında Almanya Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin de bulunduğu onlarca kuruluşun çağrısıyla gerçekleştirilen yürüyüş boyunca Filistin bayrakları ve işgali, katliamları lanetleyen pankart ve dövizler taşındı. İsrail ve ABD aleyhine Almanca ve Arapça sloganların atıldığı ve 2 saat süren yürüyüşte, 'Anti Alman' isimli İsrail ve Amerikan bayrakları taşıyan bir grubun provokasyon girişimi kitlenin öfkesiyle karşılaştı ve boşa çıkarıldı.

Yürüyüşün ardından yapılan konuşmalarda Filistin ve Irak'taki işgallerin son bulması dile getirildi ve direnişlere destek çağrıları yapıldı. Haklar ve Özgürlükler Cephesi kendi pankartı ile katıldığı yürüyüşte, 'Filistin Özgür Olacak' başlıklı bildiri dağıttı.

2. Filistin İntifada'sının yıldönümünde, 25 Eylül günü, dünyanın bir çok ülkesinde halklar, Filistin halkının direnişini selamladı. Türkiye'de direnen halkların sesini alanlara taşıyan ise, Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu oldu. Koordinasyon, İsrail Konsoloslugu önünde eylem yaptı.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi ve TAYAD'lıların da, "Kahrolsun Emperyalizm Yaşasın Mücadelemiz, İntifadayı Tecrite Karşı Sürdürdüğümüz Direnişimizle Selamlıyoruz" dövizleri ve kızıl bayraklarıyla katıldığı eylemde, Levent Metro önünden İsrail Konsoloslugu'na yüründü. 400'e yakın kişinin katıldığı Filistin'deki işgali protesto eyleminde, Koordinasyon üyeleri "Direnen Irak-Filistin Halkları Kazanacak, Emperyalizm Yenilecek" yazılı pankart ve "Irak-Filistin Halkları Yalnız Değildir", "İntifadayı Tecrite Karşı Direnişimizle Selamlıyoruz", "Kahrolsun Emperyalizm, Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Yaşasın Küresel İntifada" yazılı dövizler açtı. Filistin bayrakları taşıyan kitle, İsrail Konsoloslugu'na kadar "Kahrolsun Emperyalizm Yaşasın İntifada", "Katil İsrail Or-

İsrail terörü Şam'da

İsrail devleti Filistin halkına karşı uyguladığı terörü Suriye'nin başkenti Şam'a taşıdı. İsrail tarafından 26 Eylül günü düzenlenen suikast sonucu HAMAS yöneticilerinden olduğu belirtilen İzzeddin Şeyh Halil (42) arabasına yerleştirilen bombayla katledildi.

Saldırı hem direnişçi örgütlere karşı işgal topraklarındaki terörü sınır dışına taşımanın bir örneği olurken, hem de, ABD'nin hedefi durumundaki Suriye'yi de provoke etmeyi amaçlıyor. İsrail daha önce de Suriye'deki Filistinlilerin mülteci kamplarına bomba yağdırmıştı.



AB Türkiye için nasıl bir demokrasi istiyor?

Sayı 126

26

3 Ekim
2004

TCK, AB'nin Türkiye için nasıl bir demokrasi istediğinin resmidir. Hatırlanacaktır, uzun süre önce, "AB'ye uyum yasaları faşizmin yeni maskesidir" tesbitini yaptık. Türkiye'nin AB'ye uyum sürecinde geçirdiği "değişiklikler", en öz-lü ifadesini bu tesbitte bulmaktadır. Kimilerine göre bu tesbit, "sanki hiçbir değişiklik yokmuş gibi", varolan değişiklikleri yadsıyan bir belirlemedir. TCK'nın yeni hali, bunun böyle olmadığını göstermiştir. Biz gelişmelerin asıl yönüyle ilgiliyoruz. Siyasette gelişmelerin belirleyici yanını doğru tesbit edebilmek önemlidir. Bunu doğru tesbit edemediğinizde, ayrıntılar içinde boğulur, onların peşinde sürüklenirsiniz. Bir noktadan sonra, emperyalizmin ve oligarşinin manevraları arasında esas olanı ayırt edemez hale gelirsiniz.

TCK, "AB'ye uyum" yasalarının faşizmin maskesi haline getirilmesinde yeni bir adımdır. TCK'daki "zina" maddesi üzerine fırtına koparan AB, aynı yasadaki anti-demokratik hükümleri tartışma konusu bile yapmamıştır.

AKP iktidarı, içe dönük hesaplarıyla, AB emperyalizmine karşı nereye kadar "itiraz" edebileceği konusunda hafif bir güç denemesinde bulunmuş, ama bulunduğu da pişman edilmiştir. AKP'nin burnu Brüksel'de sürtülmüştür. AB'nin TCK konusunda gösterdiği tek "hassasiyet" bu olmuştur. TCK'nın hemen meclisten geçirilmesini "dikte ederken", TCK'daki anti-demokratik hükümlere ilişkin en küçük bir düzeltme "telkininde" bulunmamıştır.

AB'ye üyelikle demokratikleşme arasında bağ kurulurken ülkemizde en çok sözü edilenlerin başında "düşünce özgürlüğü" geliyordu. Neredeyse her uyum yasası "düşünce özgürlüğünü" genişleteceği propagandasıyla sunuldu.

Keza, AB'nin Türkiye'ye yönelik "insan hakları ihlalleri eleştirileri"nin başında da her zaman "hapisteki düşünce suçluları" gelmiştir. Fakat yeni TCK'da AB'de, AB'ciler de bu "duyarlılıklarını" birden kaybettiler nedense. Yeni TCK, düşünceye, eski TCK'dan daha tehlikeli ve keyfi sınırlar getirirken AB'nin buna hiç itiraz etmemesi dikkat çekicidir ama şaşırtıcı değildir.

Çeşitli uyum yasalarıyla tanınan kimi haklar, yeni TCK'yla daha uygulanma fırsatı bulamadan yokedilmiştir. AB ve AKP, bu oyunda da "uyum" içindedir. Böyle yapılması baştan planlanmıştır ve bu yüzden de AB'nin TCK'daki bu anti-demokratik hükümlere itirazı olmamıştır.

Mesele, emperyalizmi tanımaktır!

–Avrupa'nın emperyalizm, emperyalizmin de tekeli ve asalak kapitalizm olduğunu unutanlar, gelişmeler konusunda yanılmazlar!–

Oligarşinin bazı kesimleri AB üyeliğine karşı olsa da, bir bütün olarak oligarşi AB üyeliğinden yanadır. Öyle olmak zorundadır. Çünkü bu oligarşi, yeni-sömürge bir ülkenin emperyalizme dayanarak iktidarını sürdüren işbirlikçileridir. Avrupa ve ABD emperyalizminin planları içinde yeralmaya elleri mahkumdur. Bu nedenle egemen sınıf kesimleri AB'cidir.

Düzen içi sol da zaman zaman farklı söylemler kullansa da AB'ci olmuştur. Bir kısmı da tabiri caizse "istemem yan cebime koy" politikası izlemiştir. İşte solun bu kesimleri ve "sol"cu geçinen ama Avrupa misyonerleri gibi davranan AB'ci aydınlar, egemen sınıflardan daha fazla AB propagandası yapmışlardır. Akla gelebilecek her konuda, her durumda "AİHM'e gideriz ha" söylemiyle, halkta sorunlarının AB'ye girilmesiyle çözüleceği umut ve beklentisini yaratmışlardır. Bu beklentinin yaratılmasında solun bu kesimlerinin rolü, düzen partilerinden daha fazladır.

Bu kesimler AB'ye uyum yasalarının "demokratikleşme" sürecini geliştirdiği düşüncesinin oluşmasında da başrolü oynamışlar, hem uyum yasasındaki "olumlulukları" keşfetmek için cansiperane gayret göstermişlerdir.

Evet doğrudur; hemen her uyum yasasında kısıntılar kabilinden kimi olumlu düzenlemeler vardır. Ama meselenin özü bu değildir. AB'ye uyum yasalarındaki "olumlu yanlar" üzerine siyaset yapmak, Avrupa Birliği'nin emperyalist bir birlik olduğunu ve emperyalizmin temel

niteliklerini unutmaktır. Bunlar unutulduğunda geriye burjuvazinin kaba demagojisinden başka bir şey kalmaz. Bu demagojiye göre, AB, aday üye durumunda ki ülkelere bu kadar yasal düzenlemeyi gerçekten de o ülkeleri demokratikleştirmek için dayatmaktadır.

AB üyesi emperyalistler, yeni-sömürgelerdeki halkları mı çok seviyorlar, demokrasiye mi çok tutkunlar? Niye bizim demokrasiye kavuşmamızı bizden çok istiyorlar?

“Uyum” manevralarına bu sorularla, sorgulayarak bakıldığında, aldanılmaz. Mesela, Kürtçe kursun serbest bırakılması, demokratik bir kazanımdır. TRT’de yarım saatlik Kürtçe yayın da, neticede Kürt halkının ulusal kimliğinin oligarşiye kabul ettirilmesinin ifadesi olarak demokratik bir kazanımdır. Ama bunlar için ne AB’yi, ne AKP’yi alkışlamayız. Bizi düzen içi siyasetlerden ayırdeden budur. Alkışlamayız, çünkü birincisi; bunları onlar vermemiştir, onlarca yıllık mücadelenin sonucudur. İkincisi, onlar bu hakları verirken dertleri Kürt halkının daha temel haklarını gaspetmeyi sürdürülebilmektir. Daha açık deyişle Kürt halkının mücadelesinin önüne kırıntılardan bir barikat örmektir.

Uyum yasalarının özü budur; amaç, tekellerin sömürüsü için en uygun düzeni, ve aynı zamanda devrimin önünü kesebilen bir düzeni yaratmaktır.

AB’nin değişmez standartları tekellerin çıkarlarıdır

–Bunun dışındaki herşey değişebilir! Hatta burjuva demokrasisinin kendisi bile AB emperyalistleri için vazgeçilebilirdir!–

Yüzbin sayfayı bulduğu belirtilen “Kopenhag kriterleri”ne rağmen, Avrupa Birliği’nde demokrasinin bir standartının olmadığını söylemek kimilerine belki biraz garip gelecektir, ama böyledir. Klasik deyişle, “*garip, ama gerçek*”tir. Avrupa’nın TCK’daki Mussolini zihniyetine itiraz etmemesi de bu “gerçeğin” bir tezahürüdür.

Emperyalizmin çıkarları sık sık standartların önüne geçmekte, tekellerin istekleri, işbirlikçi yönetimlerin kaygıları nedeniyle standartlar sulandırılmaktadır. AB’nin genişlemesi, aynı zamanda AB’nin **midesinin** de siyasi anlamda genişlemesi demektir.

**AB’nin bize layık gördüğü
sahte belgeler demokrasisidir.**

F Tipi tecrit demokrasisidir.

**Elbet bu topraklarda da
bağımsızlık demokrasi ve
sosyalizm olacak!**

Kimsenin inayetiyle değil;

**halkın savaşıyla,
halkın gücüyle!**

Sosyalizmle rekabet halindeki Avrupa Birliği, demokrasi konusunda daha iddialı bir birliktir.

Katılımcılık konusunda burjuva demokrasinin sınırları daha netti. Fakat sosyalist sistemin yıkılması, ardından da 11 Eylül eylemleri sonrası geliştirilen “terörle mücadele” stratejisi, AB’nin “demokrasi” ölçülerini bir hayli değiştirmiş; burjuva diktatörlüğünün baskıcı yönü ön planı çıkmıştır.

Burjuva demokrasinin ölçüleri izafidir. Burjuvazi bu konuda hiç mi hiç ilkeli değildir. Demokrasinin “vazgeçilmez” ilkeleri, kuralları yoktur. Esas olan burjuva diktatörlüğüdür. Diktatörlüğün demokrasi biçiminde mi, faşizm biçiminde mi sürdürüleceği tamamen koşullara bağlıdır. Bu anlamda AB emperyalistlerinin yeni-sömürgelerdeki faşizmi tasfiye etmek gibi bir politikası yoktur. Eğer o ülkedeki sömürü düzeni faşizmle sürdürülebilecekse, AB de faşizmin devamından yana olur. Bu noktada ölçüsü şudur: **Bir**; demokrasi vitrini düzgün olsun... **İki**; silahlı mücadele yürütenler başta olmak üzere, halkın mücadelesi denetim altında tutulabilsin. Avrupa Birliği, meşhur dengelerini işte bunlara göre kurar.

Halkın muhalefetinin, emperyalizme, oligarşiye karşı silahlı mücadelenin gelişmesi karşısında, bir süreliğine gözlerini kapatıverir. Gerekirse bu arada demokrasicilik vitrini de darımağın edilir. Avrupa emperyalizmi bu işlerin –demokrasicilik oyununun– ustasıdır. Halka karşı gereken “önlemler” alındıktan sonra, bir kaç işkence, infaz davası şovu, bir kaç yasa çıkarma şovuyla demokrasinin bozulan vitrini yeniden düzenlenir. Ve AB’ye uyum sürer. AB’den gelecek demokrasi, işte ancak böyle bir demokrasidir. Bu demokrasi, AB’nin 12 yıldızlı bayrağı altında sürdürülecek bir demokrasicilik oyunundan başka bir şey değildir ve olmayacaktır.

Yükselen Demokrasinin Çıtası Mı? Yoksa... Halkın Mücadelesinin Önündeki Engeller Mi?

Türk Ceza Kanunu (TCK) Tasarısı, AB'nin emri üzerine 26 Eylül'de TBMM'de onaylanarak yasallaştırıldı.

345 maddelik yasa, bir çırpıda geçiverdi. Emir büyük yerdendi. AB, şu güne kadar çıkacak diye fırçayı basmıştı. Tayyip, uslu uşaklar gibi, daha Verheugen'in yanından AKP Grup Yöneticileri'ni arayıp gereken talimatları vermişti.

Avrupa Birliği'ne uyum kapsamında hazırlanan bu yasa yaklaşık 1,5 yıldır "gündemdeydi. Tabii "gündemde" dediysek, AKP'nin ve AB'nin gündemindeydi. Tartışmalardan, hazırlıklardan, halk bir yana, hukukçuların bile haberi olmadı.

Bu kadar anti-demokratik biçimde hazırlanan ve bu kadar anti-demokratik biçimde çıkartılan bir yasadaki hak ve özgürlükleri genişletmesini beklemek, abesle iştigal değilse nedir?

Yasadaki 345 maddenin ne getirip ne götürdüğüne ne muhalefet partisi CHP, ne de iktidar partisi milletvekilleri vakıf değildi. Devletin ve AB'nin birkaç bürokrati, birkaç da AKP yetkilisi vakıftı olsa olsa. Bu yasaya ilişkin önümüzdeki dönemde "Karaman'ın koyunu sonra çıkar oyunu" sözünü sık sık duymamız büyük ihtimaldir.

AB'cilerin demokrasi çıtası

Yasa çıktıktan sonra övgü yazılarından birini Milliyet'ten Hasan Cemal yazdı. Cemal, "Türkiye iyi yolda!" başlıklı yazısında şunları söylüyor:

"Türk Ceza Yasası, reformcu bir hamleyle baştan sona değiştirildi. Kişi hak ve özgürlüklerinin sınırları genişletildi. Devletin koyduğu yasaklardan çok, bireyin hak ve özgürlükleri ön plana çıktı. Demokratik hukuk devleti yolunda büyük bir atılım yaptı Türkiye.

Özetle: Demokrasi çıtası yükseldi.

... AB istedi, öyle oldu.

Peki, kötü mü oldu? Hayır, iyi oldu. AB'ye uyum adımları, ülkemizde kalite çıtasını yükseltmeye devam ediyor."

Devletin karşısında bireyin hak ve özgürlükleri öne çıkmış, demokratik hukuk devleti yolunda büyük atılım yapılmış vs. vs.

Radikal Gazetesi'nden Adnan Ekinci de şöyle diyordu:

"Bugünkü içeriğiyle, eski düzenlemeye göre, ileri bir kanun olduğunu söyleyip, emeği geçen herkese, yerden selam edip, teşekkür etmek icap eder."

Ekinci, eleştiri hakkını saklı tutup TCK'daki sevindirici maddeleri saymaya girişiyor; ama bulup bulabildiği evlilik içi şiddet, tecavüz, işkenceye ceza, özel hayatın gizliliği gibi beş on maddeden ibaret.

Hasan Cemal'in TCK yazısı, tam bir YALAKALIK yazısıdır. Utanmasa "demokratik devrim yapıldı" diye de yazar. Yalakalığın sınırı yok.

Peki Ekinci ne diyor? Saydığı konuları küçümsemiyoruz; ama Ekinci'nin yaptığı, tam da klasik deyişle birkaç ağaca bakıp ormanı görememektir. Herkes pratik olarak da yaşayıp tanık olacak ki, bu TCK, bırakın hak ve özgürlükleri genişletmeyi, **FAŞİZMİ PEKİŞTİREN** bir yasadır.

Bir yasanın niteliğini belirleyen nedir?

345 maddelik ve yüzlerce fıkralık bir yasaya, Ekinci'nin örnek verdiği türden geniş bir vitrin yapabilirsiniz. Bir maddede verdiğiniz ötekinde etkisizleştirerek, hatta etkisizleştirilmesini başka yasalara bırakarak çok demagogik bir metin ortaya çıkarabilirsiniz.

AB'ye uyum çerçevesinde yapılan tüm yasal düzenlemelerin ortak özelliği budur. Göz boyayacak, vitrin olacak maddeler mutlaka vardır. Vitrin maddelerinin arkasında ise, emperyalist tekellerin ihtiyaçlarına cevap verecek veya faşizmin halkın mücadelesini bastırma konusunda ihtiyaç duyacağı düzenlemeler vardır.

TCK'ya, toplumsal yaşamın tümünü etkileyip şekillendiren örgütlenme hakkı, düşünce özgürlüğü, inanç özgürlüğü, eleştiri özgürlüğü açısından bakıldığında, bunların kullanılması-na karşı öngörülen keyfi ve cezalandırma mantığını görmemek mümkün değildir. Yasanın niteliğini belirleyen de bunlardır. Bunların olmadığı yerde, işkencecilerin cezalandırılmasına ilişkin maddelerin uygulanmasını da sağlayamazsınız zaten.

Türkiye'deki işkence sorunu, yasalarda işkencenin suç sayılmamış olması nedeniyle miydi? Hayır! Sorun halkın hesap sorma hakkının kısıtlanmış olmasıdır. Bu kısıtlama sürdürdüğüne göre, yasada işkence suçunun cezasının ağırlaştırılmış olması tek başına ne ifade edecek?

Daha da önemlisi; bu TCK'daki mantıktır.

İşkence ne için uygulanıyordu? Toplumsal muhalefeti bastırmak için!

TCK'nın sayısız maddesi de zaten aynı şeyi yüksek cezalarla, F tipleriyle sağlamaya çalışıyor.

İşkencenin de, TCK'nın da amacı aynı.

Direnme hakkının yok edilmesi, AB'nin ve AKP'nin ortak politikasıdır ve TCK da bu mantıkla hazırlanmıştır

20 Ekim 2000'de F tiplerine karşı başlayan direniş sürecinde, direnme hakkının yok edilmek istendiğinden çok sözettik.

20 hapisaneye yönelik düzenlenen operasyon, direnme hakkına bir saldırıydı.

Zorla müdahale, direnme hakkına bir saldırıydı.

Daha sonra direnme hakkını yoketmek için sayısız genelge, yasa çıkarıldı.

Bunlar, dört yıl boyunca parça parça yapılmıştı ve görünürde daha çok hapisanelerle sınırlıydı.

TCK, bunu daha kapsamlı olarak yasalaştırmıştır.

Hapisanelerde, açlık grevlerini, ölüm oruçlarını, hatta tutsakların bedenlerini tutuşturmalarını bile “ceza”ya tabi tutan maddeler konulmuştur TCK'ya. Ama daha önemlisi, direnme hakkını yoketmeye yönelik bu maddeler sadece hapisaneler boyutuyla sınırlı

değildir.

Bir fabrikada direniş örgütlemek de suçtur TCK'ya göre, bir okulda boykot örgütlemek de. **“iş ve çalışma hürriyetini ihlal eden kişi hakkında mağdurun şikayeti üzerine 6 aydan 2 yıla kadar hapis cezası”** öngören şu maddeye bakın örneğin. Grev, iş yavaşlatma, viziteye çıkma, herşey “iş, çalışma hürriyetini ihlal” olarak değerlendirilebilir. Hiçbir somut hukuk ilkesi yoktur maddede. Bu TCK'nın yazım dilinden değil, TCK'ya egemen olan mantıktan kaynaklanan bir tercihtir.

Tarih, ilk yazılı kanunu Babil Kralı Hammurabi'nin hazırladığını yazar. Kanun yaparken Hammurabi'nin amacı, halkın krala ve onun iktidarına karşı itaat etmesini sağlamaktır. TCK'yı hazırlayanlar, Hammurabi'den zihniyet olarak ileri de değillerdir.

Veya şu maddeye bakın:

“Dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım yapılarak eylemlerde bulunanlar 1 yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır...” Proletaryadan, işçi sınıfından mı sözettin, sınıf ayrımı yaptın, ceza! Kürt, Gürcü, Arap, Laz halkından mı sözettin, ırk, dil ayrımı yaptın, ceza!

Bu da yetmiyor, başka bir madde:

“Halkın sosyal sınıf, ırk, din, mezhep veya bölge bakımından farklı özelliklere sahip bir kesimini, diğer bir kesimi aleyhine kamunun güvenliği için tehlikeli tarzda kin ve düşmanlığa alenen tahrik eden kimse, 1 yıldan 3 yıla kadar hapis cezasına mahkum edilir.”

İşçi sınıfını burjuvaziye karşı, köylüleri toprak ağalarına, tüccarlara karşı, yoksulları sömürücülere karşı mücadeleye ve örgütlenmeye çağıramazsınız bu yasaya göre.

TCK'nın niteliğini belirleyen de işte bunlardır. “Var” gibi görünen öteki birey hak ve özgürlükleri, gerçekte bu faşist mantık içinde eritilip yokedilmektedir.

TCK'da **“sevindirici yanlar”** görenlerin yanılgısı da işte buradadır. **Bu yanılgının maddi zemini ise AB'ciliktir.**

AB'ciler, AB'ye uyum doğrultusunda hazırlanmış, AB'nin de itiraz etmediği bir yasanın **“demokratikleşme yolunda atılmış önemli bir adım”** olduğundan kuşku duymuyorlar. AB'ye öylesine tapıyor, AB standartlarına öylesine iman ediyorlar ki, bağnaz dinciler gibi, gözleri körelmiş; TCK'daki Mussolini zihniyetinin hala yerinde durduğunu göremiyorlar.

Devlet Ormanları Yakıyor

Dersim kırsalında operasyon yürüten devlet güçleri, daha önce de sıkça başvurduğu bir yöntemle, ormanları yakmaya başladı. Bir hafta boyunca Ovacık ve Hozat ilçeleri, Kutudere ve Üzuntarla Köyleri'nde süren yangına, köylülerin ve ormancılarının müdahale etmesine askerler izin vermedi. CHP Tunceli Milletvekili Hasan Güyüldar da, engellemeyi doğrularken, Dersim'deki



Dersim Yanmaz...

demokratik kitle örgütleri, 27 Eylül günü suç duyurusunda bulundu.

Suç duyurusunda, Ovacık'a bağlı Buzlutepe ve Bilgeç Köyleri arasındaki alanlarda bir hafta önce başlayan orman yangınının halen sürdüğüne dikkat çekilerek, şu ana kadar yaklaşık 2 bin dönümlük ormanlık alanın yok olduğu söylendi. Yangının başlama nedeni, operasyon yapan askerlerdir denilen dilekçede, halen yangının söndürülmesi için de hiçbir şey yapılmadığı, yine, Karşılar Karakolu etrafında bulunan ormanlık alanın da karakol çevresindeki görüş alanını kapattığı gerekçesiyle karakol komutanının bizzat talimatı ile askerler tarafından yakıldığı belirtildi.

Yangın, Dersim Temel Haklar'ın da bulunduğu grup tarafından 29 Eylül'de yapılan basın açıklamasıyla pretosto edildi.

Yakarak, yıkarak, köyleri boşaltarak, halkı sürgünlere göndererek, katliamlar düzenleyerek Dersim'i teslim alamayan oligarşi, sadece yok etmeyi bilir.

✓ 1 Aylık 'Arama Kararlı' Terör

Dersim Özel Timcilerin terörünü yaşıyor. Bir süredir, kent halkı gece saatlerinde durdurulup kimlik kontrollerinden, üst aramalarından geçiriliyor. Hiçbir yasal dayanağı bulunmayan bu uygulamalar sırasında özel tim mensupları adeta operasyon yapıyor havasında mahalleleri kuşatıyor ve halka gözdağı vermeye çalışıyor.

Arama iznini soran insanlara önce, "herşeyi sizin güvenliğiniz için yapıyoruz, Kongra - Gel üyeleri saldırabilir" gibi komik gerekçeler sıralanıyor, halk "aptal" yerine konuluyor. Bu yalana inanmayıp arama kararını görmek isteyenler ise bir başka hukuksuzluk komedisi ile karşılaşılıyor.

Tam bir ay için, yanlış okumadınız 1 ay için geçerli olarak verilmiş arama kararı gösteriliyor. 1 ay boyunca özel timin istediği şekilde terör estirebileceği bizzat bu ülkenin savcıları, hakimleri tarafından resmileştiriliyor.

✓ "Fişleriz" Tehdidi

İçişleri Bakanı Aksu'nun, eylemlerde kamera çekimini yasaklayan genelgesinin mürekkebi kurumadı, her eylem polis tarafından kameraya çekilmeye devam ediliyor. Dersim'de bu olağanlaştırılan yasadışılığın da ötesinde, eylem başlamadan saatler önce kuruluyor kameralara. Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun 27 Eylül günü Adliye binaları önündeki eylemlere, Dersim polisi Temel Haklar binasının 30 metre ilerisine kamera kurarak "tedbir" aldı. Polis aracının üzerinde aleni olarak yapılan kamera kaydı ile, demokratik bir eyleme katılım engellenmek istenirken, insanların derneğe gelip gitmesinin karşısına da, "fişleriz ha" tehdidiyle çıkıyor.

✓ Pespaye Komplocular

Tunceli polisi, Dersim Temel Haklar Başkanı Murat Kaymaz ve derneğin üyesi Ali Cemal Ulağ'a karşı komplo kurmaya çalışıyor. Olay, Murat Kaymaz'ın 27 Eylül'de savcılığa çağınarak ifadesinin alınması ile ortaya çıktı.

Komponun senaryosu şöyle:

19 Ağustos günü Ali Ugan isimli kişi, sarhoş durumda iken, çarşı merkezinde havaya ateş eder, polis gözaltına alır. Yasadışılığı meslek edinmiş olan polis, sıradan bir sarhoşu bile, demokratik kurumlara baskı aracı haline getirir. Ugan'dan, tehdit, rüşvet, gözdağı gibi polisin alışık olduğu yöntemler kullanılarak, "1994 yılında DHKP-C'liler tarafından işbirlikçi olduğu gerekçesiyle dağa kaçırıldığını, DHKP-C'ye üyelikten hapis hapsede yatan Ali Cemal Ulağ ve Dersim Temel Haklar Başkanı Murat Kaymaz tarafından 19 Ağustos'ta 'bakışlarıyla' tehdit edildiğini ve bunun üzerine korkarak çevreye ateş açtığı" şeklinde ifadesi alınır.

Bakışlarla tehdit etmesi, DHKP-C üyeliğinin temel kanıtı sayılan Murat Kaymaz olay günü Dersim'de bile değildir, Ali Cemal Ulağ Temel Haklar üyesi olup, sözü edilen davadan hapis yatmamıştır; ama önemi yoktur. Dersim polisi de kendince bir "Erdoğan Kaldi" yaratmak istemektedir. Bulabildiği Kaldi, İstanbul'dakinden daha pespaye olsa da, maksat Temel Haklar'a baskıya malzeme toplamak. Son süreçte gözaltına alınan herkesten bu yönde ifade almak için her yola başvuruyor.

Sayı 126

30

3 Ekim
2004

Avrupa Birliği, AKP ve Sol

2

Geçen haftaki sayımızda, Avrupa Birliği serüvenini oligarşi açısından değerlendirmiş, AB konusunda halkın nasıl aldatıldığını ele almış ve "Oligarşinin kitleleri aldatmada en büyük yardımcısı ise, tarihi neredeyse bütünüyle 'batılılaşma' idealiyle şekillenmiş aydınlar olacaktır" demiştik.



Türkiye aydınının ve solunun "Avrupacılık" serüveni

Güçlü bir burjuvazinin olmadığı yerde, güçlü bir burjuva aydın kesimi de oluşmaz; küçük-burjuvalar ülkesi Türkiye'de de aydın misyonunu daha çok küçük-burjuva aydınlar üstlenmiştir. Küçük-burjuva aydının en karakteristik özelliklerinden biri ise "kendi dışındaki güçlere bel bağlamak" olmuştur. Bu ise onu kah darbeciliğe, kah Batıcılığa yöneltmiştir. Batı taklitçiliği, Batı'ya özenme ve Batı'yı "ulaşılacak hedef" olarak görme, Osmanlı'dan bugüne değişik biçimlerde aydın hareketlerini belirleyen bir yan olmuştur. "Ülusun gelişmesinde insanlığın yarattığı kültür öğelerinden -geliştirici tarzda- yararlanmak yerine, Batı kültürünü, farklı tarihsel, sosyal, ekonomik, psikolojik, moral değerlere sahip bir topluma uyarılama düşleri görmekten kurtulamamıştır Osmanlı aydınları ve onun günümüzdeki takipçileri." (Haklıyız Kazanacağız, S: 553)

Kendi topraklarımızda, kendi kültürümüzle, halkın iktidarında bir demokrasi inşasını savunmak, kısmi dönemler hariç, ülkemiz aydını için zor gelmiştir. Çünkü böyle bir demokrasiyi savunmak, kuşkusuz ki Avrupa demokrasisini savunmaktan güç ve risklidir. Ülkemiz aydını korkaktır, ruh hali gel-gitlidir. Bu, tek tek aydınların kişiliğinin sonucu değil, tarihsel ve siyasal olarak böyledir. Böyle olduğu için de faşizm karşısında AB'ye bir "kurtarıcı" olarak sarılmışlardır. Halka güvenmeyen başka bir yere güvenecektir. Darbecilik, AB'cilik, TUSİAD'cılık işte böyle çıkmaktadır. 1960'lı yıllarda ve kısmen de 1970'lerde "sola" yönelen, sosyalizme ve devrime sempatiyle bakan küçük-burjuva aydınlar, 12 Eylül ve ardından sosyalist sistemin çöküşüyle birlikte, devrim ve sosyalizmden Avrupa

solculuğuna yöneldiler.

Bu yönelim, aydınlarla sınırlı kalmayıp, Türkiye solunun bazı kesimlerini de içine aldı. 12 Eylül öncesinde silahlı mücadele veren, halk savaşını, Sovyetik ayaklanmayı savunan, devrimi hedefleyen kimi örgütler, 12 Eylül sonrası düzeniçileşmelerine paralel olarak Avrupa Birliği konusundaki politikalarını da değiştirdiler. ÖDP gibi kimileri açıkça AB'ci safta yerilirken, kimileri ise utangaç bir AB'ciliği tercih ettiler.

Aydınların yaşadığı savrulmayla, solda kimi örgütlerde yaşanan savrulmanın paralellliği tesadüfi değildi. Koşulların aynılığının ötesinde, bu örgütleri yönlendirenlerin, silahlı mücadele içindeyken bile "aydın bakış açısı"ndan kurtula-

mamış olmaları, solun bu kesimlerinin kısa sürede Avrupacı aydınların etkisi altına girmesine yol açtı. Mesela, 12 Eylül öncesi Murat Belge öncülüğünde bir grup aydının çıkardığı Birikim Dergisi, pekala Devrimci Yol'u politik olarak yönlendirebiliyordu. Aynı yönlendirme sonrasında da sürmüştür. Mu-

rat Belgeler'le, geçmişin silahlı mücadeleyi savunan örgütlerinin liderleri aynı dilden konuşmaya başlamıştır.

AB'cilik ve genel olarak emperyalizm karşısında 12 Eylül öncesi sağ ve sol arasında varolan net ayırım, işte böylelikle ortadan kalktı. 90'larda sağ ve solun bir kısmı AB'cilikte birleşti. Solun ne olduğu, nasıl anlam bulduğu biraz daha muğlaklaştırıldı.

Günümüzde sol, anti-emperyalizmsiz tanımlanamaz

Emperyalizmle ilişkiler, sol için bir "ayrışma" konusu olabilir mi? 1980 öncesinde en kaba hatlarıyla bir ayrılık yoktu bu konuda; solun her kesimi Amerikan veya Avrupa emperyalizmine bağımlılığa karşıydı. Bugünse bu konuda farklı yaklaşımlar ortaya çıkmıştır. Böyle bir ayrışmanın olduğu yerde, ayrışmanın "AB'ciliği savunmak" tarafında yer alanların "sol", "devrimci" niteliği tartışılır hale gelmiştir. Başka açıdan ifade



Sayı 126

31

3 Ekim
2004

edersek, gelinek nokta öncelikle Őu soruya cevap vermemizi zorunlu kılıyor: **Emperyalizme bağımlılık konusu, “sol içi” bir ayrışma konusu mudur; yoksa bu ayrışmanın başladığı yerde, sorun “sol içi” olmaktan çıkar mı?**

Devrimci hareketlerin sınıflar mücadelesi içinde doğru bir konumda kalmalarını sağlayan temel ölçüler vardır. Devlet, devrim, emperyalizm, sınıflar gibi temel konularda Marksizm-Leninizmin evrensel ilkeleri, bu ölçülerin başında gelir. Devletin “*bir sınıfın diğer sınıflar üzerindeki egemenlik aygıtı*” olduğunu; emperyalizmin “*kapitalizmin en yüksek aşaması*” olarak tüm dünyanın paylaşımı ve sömürüsü üzerine kurulan bir sistem olduğunu; tarihin lokomotifinin *sınıflar mücadelesi* olduğunu ve herşeyin sınıfların çıkarlarına göre belirlendiğini; egemen sınıfların iktidarını yıkıp yerine emekçi sınıfların iktidarını kurmanın ancak **devrimle** mümkün olduğunu; unutan, inkar eden, **devrimcilikten de uzaklaşır**. 1980’den itibaren Türkiye solunun önemli bir kısmı örgütler düzeyinde bu uzaklaşmayı yaşamıştır.

Fakat Türkiye solundaki uzaklaşma açısından Őu ayrımı koymak gerekir; bir çok örgütteki savrulma, teorinin unutulması, inkar edilmesi sonucu değildir. Önce pratikte devrimden, sosyalizmden uzaklaşmış, sonra bu pratiğin teorisini yapmak için Marksizm-Leninizmin temel tezleri unutulmaya, unutturulmaya ve giderek inkar edilmeye başlanmıştır. Başka bir ifadeyle; sol, devlet, emperyalizm konusundaki teoriyi unuttuğu, yanlış kavradığı için düzeniçileşmemiş, düzeniçileşme tercihini yaptığı için devlet, emperyalizm konusundaki Marksist-Leninist teoriyi inkar etmiştir.

AB konusunda solun bir cephesinde gelişen düşünceler, işte bu inkarın sonucudur.

Peki bu durum onların sınıflar mücadelesindeki yerini nasıl belirliyor, asıl soru bu. Bugün



Ülkemiz aydını korkaktır, ruh hali gel-gitlidir. Bu, tek tek aydınların kişiliğinin sonucu değil, tarihsel ve siyasal olarak böyledir. Böyle olduğu için de faşizm karşısında AB’ye bir “kurtarıcı” olarak sarılmışlardır. Halka güvenmeyen başka bir yere güvenecektir. Darbecilik, AB’cilik, TÜSİAD’cılık işte böyle çıkmaktadır.

için haklar ve özgürlükler mücadelesinde Őu veya bu biçimde yerleşimleri, faşizmin politikalarına karşı çıkışları itibarıyla bir yere kadar “sol” içinde görülmeye devam edebilirler; ama Őu bir gerçektir ki, yeni-sömürge bir ülkede emperyalizme karşı çıkıp çıkmamak, solculuğun en temel belirleyenlerinden biridir. Herşeyi belirleyen emperyalizmdir. Emperyalizme karşı çıkmayan bir solun, sol olmaktan her geçen gün biraz daha çıkacağı açıktır. Nitekim, Avrupalı sol açısından süreç bu yönde gelişmektedir.

Sadece yeni-sömürgelerde değil, emperyalist ülkelerde, sömürgeciliğe karşı çıkmayan bir “sol” düşünülebilir mi? Sömürgeciliğe karşı çıkmayan güçler sol kabul edilebilir mi? Kendi ülkesindeki baskılara, sömürüye karşı çıkan, ama kendi ülkesinin başka halkları sömürmesine seyirci kalan bir sol, sonuna kadar sol kalmaya devam edemez. Ya düzenle tümüyle bütünleşecek, ya emperyalizme de karşı çıkacaktır.

Sol kavramı alabildiğine içdiş edilmiştir; öyle ki sisteme Őurasından burasından azıcık “muhafefti” olan herkesin sol kabul edilmesi istenmektedir. Marksist-Leninist literatürde kavramların tarihsel anlamları, tarih içinde nasıl değişebilecekleri bellidir. Ama apolitikleştirmeyi, kitlelerin kendi çıkarlarının nerede olduğunu görmesini engellemeyi temel bir politika olarak belirleyen burjuvazi, kavramları da çarpıtmaktan geri kalmaz. 1990’ların başında, ilerici, muhafazakarlık, tutuculuk, yenilikçilik kavramlarının nasıl çarpıtıldığını hatırlayın. SSCB’de sosyalizmi savunanlar tutucu, karşı-devrimciler ise ilerici, yenilikçi ilan edilmemiş miydi? Reformist sol da “yenilikçiliği” benimsemiştir; oysa yenilikçilik dedikleri, onyıllar önceki burjuva, küçük-burjuva teorilere dönüştür. “Özgürlükçü”lük reformist solun kimliği haline dönüşmüştür; ama çarpık bir özgürlükçülüktür bu da; bireyciliği içerir, burjuva demokrasisini içerir, ama bağımsızlığı içermez. Demokrasiyi savunan, bağımsızlığı savunmayan yeni bir “sol” kategorisi ortaya çıktı onlarla. Tartışma da burada, bu kategori ne kadar ve nasıl bir sol?

Sol “**halktan yana**”lıktır en başta. Tarihi seyir içinde burjuvanın da “ilericisi” olabilir. Ama “solcusu” olmaz. Diyelim ki Nazi işgaline karşı direnen bir burjuva kesim, tarihsel olarak ilerici-dir. Tarihsel açıdan Nazilere karşı çıkmakla oynadığı rol, bu sıfatın kullanılmasına izin verir. Ama burjuva o durumda bile “**halktan yana**” değildir. O sadece faşizme karşı burjuva demokrasisini ve tabii yine kendi iktidarını savunmaktadır. Reformist sol, Avrupa burjuva demokrasisini tercih ettiği noktada, burjuvazinin iktidarına

ve egemenliğine de onay veriyor demektir. “Düzenleştirme” budur zaten. İşte bu reformist solun solculuğunu daraltan birinci noktadır. ikincisi, sol, sömürgeciliğe, emperyalizme karşıtlıktır. Bu da reformist solda yoktur. Vatansever olmayan, devrimci olmayan, sadece belli ölçülerde “demokrat” kategorisinde sayılabilecek bir sol vardır karşımızda. O demokratinin pratik gereklerini ne kadar yerine getirdikleri de ortadadır zaten. Demokratik talepleri büyük ölçüde burjuva demokrasisiyle sınırlıdır, bir burjuva demokrat da bunları talep edebilir, ama bunu faşizmin olduğu bir ülkede yapmaları onları sol bir kategoriye koymakta, demokratik güçler içine sokmaktadır. Teorik olarak, Avrupa demokrasisi ölçülerinde bir demokrasi ülkemizde de gelişecek olsa, talep edecekleri bir şey kalmayacaktır. Ama böyle bir şey ülkemizde mümkün olmadığı-olmayacağı için reformist sol, hep devrimci olmakla düzenle bütünleşmek arasındaki çelişkiyi yaşamaya devam edecektir. Burjuva demokratik hak ve özgürlükler için mücadele ederken bile faşizmin baskılarıyla karşı karşıya kalacak, baskılarla karşı karşıya kaldıkça da, adımlarını ya teslimiyetten, ya direnişten, faşizme karşı mücadeleyi gerçek rotasına oturtmaktan yana atacaktır.

Faşizme karşı mücadeleyi gerçek rotasına oturtmanın ön koşullarından biri ise, Avrupalılıktan, AB’cilikten vazgeçmektir. Çünkü Türkiye’deki faşizmin en büyük destekçisi, o Avrupa emperyalizminden başkası değildir. Faşizme karşı olmakla AB’ci olmak bu yanılla birbiriyle açık bir çelişkidir. Reformist solun geleceği biraz da bu çelişkiyi ne yönde çözeceğine bağlı olacaktır.

AB savunuculuğu, reformist solun tutarsızlıklarının, açmazlarının kaynağıdır

Faşizme karşı olmakla AB’ci olmak arasındaki çelişki, reformist sol açısından sayısız paradoksu doğurmaktadır. Akla ilk gelecek örnekler, küreselleşme karşıtlıkları ve F tipleridir.

Türkiye’deki reformizm, kendini en çok “küreselleşme karşıtı” hareketlerle benzeştirmekte, onları kendine yakın bulmaktadır. Ama AB’yi savunduğunda bu noktada da bir çelişki içindedir; çünkü küreselleşme her ne kadar ABD damgasını taşıyorsa da, aynı zamanda Avrupa emperyalizminin savunduğu bir politikadır. Küreselleşme karşıtlığıyla AB’cilik de çok uyum içinde değildir...

F tipleri ise reformist solu kelimenin tam an-

lamıyla bir açmaza sokmuştur. AB’yi savunan demokrat, sol kesimler, bir yandan da F tipi hapishanelere karşı görünmektedir. Dört yıldır süren F tipi katliamı ve direniş ise, ikisinin birarada mümkün olmayacağını herkese gösterdi. AB’nin F tiplerine desteğinin açık hale gelmesiyle, reformist solun F tiplerini gündeminden çıkarması birbirini izlemiştir. Avrupalı kesimler, halen tarihi, güncel bir çok nedenle, F tiplerini savunmakta Avrupa burjuva demokratları kadar cüretli davranamamaları da, F tiplerinin esasını oluşturan “silahlı mücadeleyi sürdüren devrimci örgütlerin tasfiyesi” ve tecrit edilmesinde AB’yle hemfikirler. F tipleri konusunda “karşı çıkıyor” görünmelerine karşın sürdürdükleri sessizlik bunun sonucudur. Reformist solun yönetim kademesi, Avrupalı aydınlar, “radikal solun” tasfiyesi konusunda nettirler aslında, ama Türkiye koşullarında bunu aynı açıklıkla tabanlarına ve halka açıklayamamaktadırlar; bu da reformizmin yaşadığı açmazı oluşturuyor. F tipleri konusundaki sessizlik, reformizmin kendi içinde sürekli bir tartışma nedeni oluşturuyor, ayrışmaları zorluyor...

AB’cilik onları sadece F tipleri konusunda değil, mesela AKP’ye karşı mücadele konusunda da “ikilem”e sokuyor. AKP’ye karşı çıkıyor, ama AKP’ye güç veren de AB’dir. AKP’ye karşı çıkışları ikircikli, çünkü AKP, reformizmin çok istediği bir şeyi yapıyor, AB’ye uyum yasalarını çıkarıyor... İşte bu açmazın sonucudur ki, ÖDP’nin AKP’ye karşı net bir mücadele programı yoktur. Aydınların önemli bir kesimi AKP’ye karşı açık bir muhalefet çizgisinde değillerdir. Tek muhalefetleri, zaman zaman peşine takıldıkları “şeriat karşıtlık, laikçilik”tir.

AKP’nin AB’ye uyum kararları ve solun AB’ciliği, hiç olmayacak gibi görünen bir şeyi “olur” hale getirmiş, solun bir kısmı AKP karşısında “muhalif” değil, “hayırhah” bir tutum içine girmiştir. Son dönemdeki eylemliliklere bakıldı-

Sayı 126

33

3 Ekim
2004

Türkiye’deki reformizm, kendini en çok “küreselleşme karşıtı” hareketlerle benzeştirmekte, onları kendine yakın bulmaktadır. Ama AB’yi savunduğunda bu noktada da bir çelişki içindedir; çünkü küreselleşme her ne kadar ABD damgasını taşıyorsa da, aynı zamanda Avrupa emperyalizminin savunduğu bir politikadır.



ğında bu çok daha açık olarak görülür. Mesela aylarca süren Irak'ta ABD işgaline karşı mücadele sürecinde, NATO'ya karşı mücadele sürecinde reformizm ısrarla AKP'yi hedef almaktan kaçınmıştır. Sol olarak görülen bu güçler, bu politikalarıyla da bugün emperyalizm-halklar cepheleşmesinde ve oligarşiye karşı mücadelede doğru bir yerde duramamaktadırlar. Avrupalı "sol" kesimlerin, oligarşinin şu veya bu gücüne karşı doğru, tutarlı ve kararlı bir mücadele verebilmeleri de mümkün değildir. Çünkü oligarşinin tüm güçleriyle AB'cilik konusunda nesnel bir paralellik içindedirler. Bugün bu durumun en çarpıcı örneğini Kürt milliyetçi hareketi yaşamaktadır; zamanında "AB'ye girmek demokrasiyi geliştirir", "AB çerçevesi bizim için yeterlidir" diyenler, ateşkes son veriyoruz deyince, karşı taraf da "hani böyle diyordunuz, şimdi ni-

ye AB'ye gidişin önünde sorun çıkarıyorsunuz" diye sorma hakkına sahip olmuştur.

Kısacası, olaylara sınıfsal temelde bakılmadığında, düzen çerçevesinde muhalefet yapıldığında, başka güçlere bel bağlandığında bunun gibi onlarca tutarsızlığa düşmek kaçınılmazdır. AB'cilik konusundaki ana sorun da buradadır zaten. Avrupa Birliği'nin sınıfsal temeli unutulmuştur. AB'nin sonuçta "yedi düvel" in birliği olduğu unutturulmuştur. Buna bağlı olarak burjuva demokrasinin özünde burjuva diktatörlüğü olduğu da unutulmuş, Türkiye halkı için en iyi seçeneğin AB üyeliği olduğu savunulmuştur. Bütün bunların sonucunda sol ve anti-emperyalist mücadele arasında kurulan tarihsel ve geleceksel bağ, büyük yara almış, reformist solun günahı nedeniyle sol, AB'cilikle özdeşleştirilir hale gelmiştir.

Avrupa Birliği, politikaları için Aydınları Nasıl Seferber Eder?

Sayı 126

34

3 Ekim
2004

AB'ci aydınların başında gelen ve Avrupa Birliği ile ilgili hangi konu olursa olsun, TV'lerin "uzman yorumcusu" olarak boy gösteren Mehmet Altan örneği, AB'ci aydınların misyonu açısından tipik bir örnektir.

Altan'ın Sabah Gazetesi'ndeki yazılarını yakından izlediğinizde, TV programlarındaki konuşmalarını dinlediğinizde, AB'nin ülkemize yönelik gündemini, yakın vadedeki politikalarını öğrenebilirsiniz.

Örneğin "demokratikleşme" söylemiyle yasalar çıkarıldığı dönemde, Mehmet Altan'ın dilinden demokratikleşme, "Kopenhag Kriterleri" düşmez. Kıbrıs sözkonusu olduğunda dış politika

uzmanı olur. "Çok yönlüdür" AB'ci aydın. Avrupa Birliği, gündeme sokması, tartışması, zemin oluşturması için önüne ne koyarsa, o konuda bilgi sahibi olmak, araştırmak ve halka binbir yalan sıralamak gibi bir görevleri vardır.

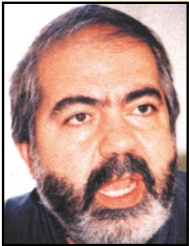
Altan, bir süredir "tarım uzmanı" oldu!!! Değme ziraat mühendisleri, değme ekonomistler eline su dökemez!!!

Önce Dünya Ticaret Örgütü'nün Cenevre Toplantısı'ndan yola çıkarak bir yazı dizisi hazırladı. Türkiye tarımının, tarım ticareti piyasasına uydurulması için "değerli" görüşlerini sıraladı. Sonraki günlerde, çıktığı her TV programında "tarım" diyerek başladı konuşmaya. Hatta, "zina krizi"nin en cafcıflı günlerinde dahi O'nun gündeminde tarım olmaya devam etti. Çünkü, AB'nin önümüzdeki günlerde gündemini ve IMF ile yeni imzalanacak programın başgündemini tarım oluşturacak.

AB'ci aydının "tarıma ilgisi" de buradan kaynaklanıyor.

Dikkat edin, demokratikleşmeden, insan haklarından en çok sözedenlerin başında olan Altan'ın, 117 insanın ölümü üzerine, F tipleri üzerine, tecrit konusunda, ya da 82 insanın sahte belgelerle tutuklanmasına ilişkin tek bir kelime yazısına, tek bir konuşmasına rastlayamazsınız. Hatta, 19 Aralık katliamı günlerinde, neredeyse herkesin bir şeyler yazdığı günlerde dahi, köşesinde hapishaneler konusu yoktur. Çünkü tüm bu konularda Avrupa suç ortağıdır.

Kendi gücüne, halka güvenmeyen aydının, sırtını emperyalizme dayama ihtiyacının ürünü olarak ortaya çıkan, onun politikalarına paralel düşünmesi, yazmasının da ötesinde, Altan ve benzerleri, resmen Avrupadan aldığı direktiflerle hareket eden "işbirlikçi aydın"lardır. Son tahlilde tekelin çıkarlarını savundukları için, aynı zamanda Amerikancı da olan bu aydın tipi, halkın beynine zehirli oklarını fırlatan kiralık kalemlerdir. "Sol" maske ile vatan hainliği, bunlarla meşrulaştırılmak istenmektedir.



Tarıma rekabet geliyor
Bu anlaşmanın en önemli yanı tarımdaki destekleri süreç içinde tümüyle ortadan kaldırmayı vadedilmesi. Bu hedefe varıldığında tarım ticareti serbest rekabet şartlarında yürütülecek

Türk tarımı yeni dönemde tarihi bir sınav verecek



Tayyip: “Biz Türküz, Burası Türkiye”

Bağımsız, Demokratik Türkiye’yi Devrimciler Savunur

Tayyip Erdoğan’ın, “AB bize karışamaz, burası Türkiye, biz Türküz. Kendi kararlarımızı kendimiz alırız” sözleri, AB ile TCK krizinin tırmandırılmasının gerekçesi olarak gösterildi.

Bu süreci işbirlikçiler ve AB’ci medya, bağımlılığın meşrulaştırmasının aracı haline getirmeye çalıştı. “AB’nin artık Türkiye’de egemenliğin en önemli paylaşıcısı, hatta yönlendiricisi olduğunu teslim etmek gerekir”di, göstermelik de olsa, “bağımsızlıkçılık” diye bir şey de olmayacaktı.

Tayyip’in, “Biz Türküz, burası Türkiye” çıkışı bu nedenle çarpıp kendini vurdu.

Tayyip’in bu sözleri, onyıllardır bu ülkede kaba milliyetçiliğin kullandığı demagojiden başka bir anlam taşımamaktaydı zaten. İşbirlikçi milliyetçilerin dilinden düşürmediği “biz Türküz” söyleminin, ne Amerika karşısında ne de Avrupa karşısında hiçbir hükmü olmamıştır.

kiye halkı, Menderes’ten bu yana, en pervasız Amerikan işbirlikçilerini, Avrupa uşaklarını bu iktidarla tanıdı. Kaba milliyetçilik sahtekarca işbirlikçiliğini, Avrupa tekellerinin uşaklığını bile “bağımsızlıkçılık” maskesi arkasına gizlemeye çalışıyor. “Bağımsızlıkçılık” onların dilinde hep sıradan bir demagoji, çıkarları için kullanacakları bir kavram olmuştur.

Tayyip, vatani, halkı, her şeyi çıkarları için kullanıyor. Dinini bile satanın ulusal onuru, bağımsızlık düşüncesi, vatani olur mu?

Bağımsız demokratik Türkiye’yi ancak devrimciler savunur. Türkiye devrimci hareketinin tarihine bakan birinin orada göreceği en önemli özelliği, “bağımsız demokratik Türkiye” sloganını hiçbir dönem dilinden düşürmemesidir. Bu, sadece boş, sözde bir savunma da değildir; bağımsızlık uğruna canlarımızı verdik, binlerce kez Anadolu toprağına düştük bu uğurda. Bedenlerimiz alevler içinde yanarken, dilimizde “Yaşasın Tam Bağımsız Türkiye” sloganlarıyla yürüdük işbirlikçilerin üzerine.

İrkçılar, işkenceciler hep ağababaları için katlettiler. Ağababaları emperyalistler ve işbirlikçi tekellerdir. Emperyalistlerin silahlarını kuşanarak vatansever devrimcileri katletmeyi, “vatan savunması” diye yutturmuşlar, “biz Türküz” söylemi dillerinden düşmemiştir. Bütün Susurlukçulara, katillere, işkencecilere bakın, Anadolu’da bağımsız bir Türkiye’nin kurulmasını engellemek için devrimcilere karşı savaşanları dinleyin, hepsi en kaba milliyetçilik demagojileri ile pisliklerinin üzerini örtmeye çalışırlar.

Şimdi AB üyeliğini savunarak katletmeye devam ediyorlar. Biz yine yerimizde, bağımsız, demokratik Türkiye’yi savunuyoruz.

Çünkü, AB üyeliği bağımlılıktır. AB üyeliği derinleştirilmiş, yoğunlaştırılmış bir sömürgecilik sürecidir. Demokratikleşme yalanları arkasına gizlenmek istenen bu gerçeği en gür sesle haykıran da yine sadece biz devrimcileriz.

Onlar sadece vatanseverleri katlederken “Türklüklerini” hatırlayan işbirlikçilerdir.

Erdoğan’ın vatan, bağımsızlık, ulusal onur gibi kavramlarla zerrekadar alakası yoktur. Tür-





“Irak’ın başarısı hepimizin kolektif başarısı, başarısızlığı da kolektif başarısızlığı olacaktır”

Abdullah Gül - TC Dışişleri Bakanı



“Bizim savaşımız, uluslararası topluluğun savaşıdır. Zaferimiz, sizin zaferiniz olacak”

İyad Allavi - Irak Kukla Başbakanı

Emperyalistler de esasen böyle düşünmektedirler. Ancak bu düşüncede olan sadece emperyalistler de değildi. Bütün kişiliksiz, kendi beyinleri ve politikaları olmayan işbirlikçiler gibi, Türkiye oligarşisini BM toplantısında temsil eden Abdullah Gül de bunlardan biriydi.

BM Genel Kurulunda konuşan Abdullah Gül, ***“Irak’ın başarısı hepimizin kolektif başarısı, başarısızlığı da kolektif başarısızlığı olacaktır”*** dedi.

Yaklaşım ve sözlerdeki benzerlik çarpıcı değil mi? Her ikisi de ülkelerini Amerika adına yönettikleri için, onların çıkarlarına göre düşünmeye alıştırmışlardır, başka türlüşünü de yapamazlar, varlık şartları böyle düşünmelerine bağlıdır. Biri resmi olarak kukla hükümet. Ötekisi güya bağımsız bir ülkenin temsilcisi, ama Amerikancılıkta birbiriyle yarışıyorlar adeta. Halka asla gerçekleri açıklamaz AKP iktidarı, ama biz yine de so-

Sayı 126

36

3 Ekim
2004

Hangisi daha Amerikancı?

Direnış karşısında hiçbir meşruiyeti olmayan, çaresizleşen işgalciler, diğer emperyalist ülkelerden destek almak için kukla hükümet aracılığıyla “Irak konferansı” düzenlemeye hazırlanıyor. İşgali meşrulaştırma, direniş kırma hamlelerinden biri olan bu konferans şu ana kadar rağbet görmese de, Avrupa içinden işgalciye destek gelmiyor da değil. Bunlardan biri de, kukla orduya tank satışı ve eğitimi verme anlaşması yapan Almanya oldu.

İşgalcinin kukla hükümet aracılığıyla destek arayışlardan birine de Birleşmiş Milletler Genel Kurulu toplantısında tanık olundu. Kukla hükümetin başbakanı

İyad Allavi, direniş yenmek için uluslararası yardım istedi. Allavi, BM Genel Kurulu'nda yaptığı konuşmada, Irak'ta “terörizme karşı yenilgi, tüm uluslararası topluluğun yenilgisi olacak. Bizim savaşımız, sizin savaşınızdır. Zaferimiz, sizin zaferiniz olacak. Yenilgiye uğrarsak, bu sizin yenilginiz olur” dedi. “Uluslararası topluluk” diye seslendiği diğer emperyalistler, ezilen halklar değil elbette. Buradan bakınca söyledikleri haklı, Amerikan işgalinin yenilgisi, emperyalist sistemin yenilgisidir.

ralım; direnişin yenilgisinden, “Irak’ın başarısı” lafıyla ifade ettiğiniz ülkedeki kukla hükümetin kurumlaşmasından islamcı AKP’nin ne çıkarı var?

İşbirlikçiler direniş kırmanın beyhude çabası içindeyken, ağababaları, işlerinin kolay olmadığını itiraf etme kuyruğuna girdiler. ABD Savunma Bakanı Rumsfeld, Irak’tan erken çekilebileceklerini belirterek, “Asker sayısını azaltmak için ülkenin barışa kavuşmasını ve mükemmel olmasını beklemek, geri zekalılık olur.” dedi.

Irak yüzünden islam dünyasında ABD’ye düşmanlığın arttığını söyleyen Dışişleri Bakanı Powell de, “Evet, Irak’ta durum maalesef kötüye gidiyor.” sözleriyle bu kervana katıldı.

Kukla hükümetin ardında göstermelik bir seçim hesabı yapan Amerika’nın bu hesabı da bozuluyor. Direnişin şiddeti karşısında, belli bölgelerde seçimlerin yapılamayabileceği, ya da tümünden erteleneceği tartışılmaya başlandı. Meşhur Amerikan demokrasisi “uslu” kentlere gelecek demek ki; isyancı bölgelerde seçime ne gerek var, onlar seçimlerini çoktan yaptılar ve bu seçim tüm Irak topraklarına büyük bir hızla yayılıyor. Felluce’den Kut’a, Sadr mahallesinden

Kerkük'e, Mahmudiye'den Bakuba ve Ramadi'ye kadar direnişin güçlü olduğu bölgelerde işgalciler katliamlarını artırırken, direnişi gücü ve etkinliği bakımından, Bağdat'ın ortasında bir cadde son haftada ön plana çıktı. Hayfa caddesinde günlerce direnişilerle işgal güçleri ve kukla askerler arasında çatışmalar yaşandı. Bağdat'ın içinde bir caddeyi dahi günlerce denetimine alamıyor işgalciler.

Direnişin Irak'ın her karış toprağında etkin olduğu bir ortamda, **AKP iktidarının "Irak pazarı"ndan tekellere kâr aktarma hesabıyla** katlettiği şoförlerin güvenliğinden söz etmesi, suçunu gizlemekten başka bir anlam taşımamaktadır.

Herkesi kendi gibi işbirlikçi gören iktidar, Amerikalılara akaryakıt ve lojistik malzeme taşıyan kamyonların Suriye üzerinden gitmesini önerdi. Suriye'nin ilk tepkisi onlarca kamyonu şoförüyle birlikte gözaltına almak oldu. Ve hemen ardından Suriye kendi toprakları üzerinden Amerikalılara akaryakıt taşınmasını yasakladı.

İktidarın basına yansıyan tepkisinin, "akaryakıtın Kuzey Irak üzerinden taşınmasından çıkarı olanlar Suriye'ye baskı yapmış olabilir" şeklinde olması, dünyaya nasıl baktığının da göstergesiydi. AKP'ye göre hiçbir ülke onurlu olamaz, işgale tavır alamazdı, herkes pis çıkarları için Irak halkının katledilmesine ortak olmalıydı, bu kararın ardında da kendilerinin ki gibi, kirli çıkarlar olmalıydı.

Tayyip'in "dünya gerçeklerinin" felsefesidir bu bakış. Ne büyük bir zavallılık, ne büyük bir ahlaksızlık...

AKP'nin Halktan Gizlediği İhanet Limanlar ve havaalanları işgalci Amerika'nın emrine verildi

Bundan bir süre önce Amerika'nın Türkiye'den yeni üsler istediği, ülkemizin havalanları ve limanlarını bölge ülkelerine karşı kullanılmak üzere, geniş yetkili bir şekilde istediği basında yer almıştı. AKP hükümeti sürekli olarak bu yöndeki talebi inkar etti, olumlu cevabın söz konusu olmadığını söyledi.

Oligarşinin işbirlikçilik tarihinin geleneği AKP iktidarıyla tezahür etti yine. AKP iktidarı da topraklarımızı işgalcilere daha özgür bir şekilde açtığını halktan gizledi.

1 Eylül 2004 gün ve 25570 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan hükümet tebliğinde, işbirlikçilik de resmileşti. Buna göre, 7 liman ve 6 havaalanı Amerikan emperyalizminin emrine sunuldu.

Hükümet kararında aynen şöyle deniliyor;

"ABD'ye ait Destek Yüklerinin İthal/İhraç ve Ülke İçi Nakil ve Tevziine Dair Tebliği'ne göre 7 deniz limanımız, 6 hava limanımız, Amerika Birleşik Devletleri tarafından Türkiye'ye ithal ve buradan da ihraç olunacak askeri malzeme, teçhizat, ikmal maddeleri ve eşyalarının giriş/çıkış ve ülke içi nakil işlemlerinin yürütülmesini amaçlamaktadır."

"Biz Irak halkının dostuyuz, sadece insani yardımlarına koşuyoruz" diyen sahtekarların gerçek yüzü işte bu ifadelerle daha da netleşiyor.

Irak'ta öldürülen ya da rehin alınan tüm kamyon şofölerinin Amerikan üslerine malzeme taşıdığı ya da Amerikan askeri araçlarının yakıt ikmalini yaptığı, diyelim ki tesadüf olsun; topraklarımız kullanılarak gelen/giden askeri malzemeler de "insani"?

Halkın baskısıyla reddedilen 1 mart tezkeresinde ne varsa, hükümet genelgesiyle böylece yaşama geçiriliyor. Konunun CHP İzmir Milletvekili Erdal Karademir tarafından TBMM gündemine getirilmesi dahi, halktan gizleniyor.

AKP iktidarı ülkemizi Amerika adına yönettiğini her fırsatta gösterirken, müslüman bölge halklarının katledilmesine ortaklığını da islamcı kimliğinin arkasında gizlemek istiyor. Riyakar islamcılık ülkemizi daha fazla Amerikan üssü haline getirirken, gelmiş geçmiş bütün vatan haini iktidarlar gibi, bunu halktan gizli-saklı yapıyor.





İnsan Hakları Aldatmacasında Yeni Taktikler

Yıllardır bir türlü olimpiyatlara ev sahipliği yapma amacına ulaşamayan ülkemizde geçen hafta başka bir olimpiyat başladı. Düzenleyicilerinin verdiği isimle “İnsan Hakları Olimpiyatı”!

28 Eylül’den 2 Ekim’e kadar sürecek olan bu olimpiyatın tam adı “İnsan Haklarında Yeni Taktikler Uluslararası Sempozyumu”.

Düzenleyicilerinin açıklamalarına göre, 85 ülkeden 400 “insan hakları savunucusu”nun katıldığı bu toplantılarda “katılımcılar, mücadeleyi geleneksel biçimlerin dışına çıkaran, yaratıcı ve yenilikçi ‘taktik’leri birbirleriyle paylaşacaklar.”

Toplantıların adlandırılmasına ve bu açıklamalara bakınca, söz konusu etkinliklerin demokratik mücadele açısından geliştirici bir faaliyet olduğu imajı ortaya çıkıyor.

Ama işin biraz perde arkasına bakınca, kazın ayağının öyle olmadığı görülüyor.

Kan gölündeki bir ülkede uluslararası insan hakları olimpiyatı! Yeni TCK’yla, infaz yasasıyla, F tipleriyle insan hakları ihlallerine hergün yeni halkaların eklendi bir ülkede, bizzat bu ihlallerin baş sorumlusu hükümetin desteğiyle insan hakları sempozyumu!.. **Tam bir şarlatanlık.** İnsan hakları adına soytarıllık.

SPONSORLARA BAKIN, KİME HİZMET ETTİĞİNİ ANLAYIN!

(İnsan haklarının ırzına geçenlerin, insan hakları mücadelesine sponsor olma şarlatanlığı)

Olimpiyatı, ABD merkezli İşkence Mağdurları Merkezi, Helsinki Yurttaşlar Derneği ve ülkemizden Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsü (TO-DAIE) birlikte düzenliyorlar. Organizatörlüğünü ise Yeni Şafak Gazetesi yazarı Ali Bayramoğlu yapıyor.

Ali Bayramoğlu, insan hakları ihlalleriyle o kadar “ilgili” ki, “artık F tipleri konusunda bir şey duymak, dinlemek istemiyorum” diyen biri. Sosyolojik tahlil görünümü altında iktidar yalakalığı yapan bir köşe yazarı.

Bir de bu kapsamlı ve pahalı etkinliğin “sponsorlarına” bakalım.

Sempozyum 1,5 milyon dolara mal olmuş ve dört devlet sponsor olmuş toplantıya: **İngiltere, Amerika, Türkiye, Hollanda.**

Bir yazar Türkiye’nin böyle bir toplantıya

sponsor olmasını “Ankara’da bir şeylerin iyiye doğru değişmekte olduğunun işareti değil mi” diye yorumlamış. Oysa böyle bir şey, pekala sponsorların suçlarını gizleme niyetini de yansıtır. Ki olayın aslı da budur.

İnsan haklarının ırzına geçenler, insan haklarına karşı mücadele edenlerin birbirlerine tecrübe aktarımında bulunması için fon sağlıyorlar; bu işte bir terslik, mantıksızlık yok mu?

Düzeni eleştiren bir insan hakları mücadelesini bile “terörizm” olarak sindirmeye çalışan ABD, İngiltere, Türkiye, bir de kalkıp “insan hakları savunucularının daha iyi mücadele etmesi, birbirleriyle tecrübe aktarımında bulunabilmesi için milyonlarca dolar verecekler!!!

Aklı başında hiç kimse buna inanmaz. Aklı başında olup da İŞBİRLİKÇİ, emperyalizmin gö-nüllü, bilinçli UŞAĞI olanlar dışında tabii.

İNSAN HAKLARI MÜCADELESİNİ BİZ VERİR, BİZ ÖĞRETİRİZ, RİYAKARLAR, DALKAVUKLAR DEĞİL!

(İnsan Hakları Mücadelesi, emperyalizmin, faşist iktidarların şemsiyesi altında sürdürülecek bir mücadele değildir)

Açılış konuşması da bir katliamcıya, F tiplerindeki tecrit ve 117 ölümün sorumlusu olan, hak ve özgürlük mücadelesi yürütenlere karşı uygulanan yasakların, komploların sorumlusu olan bir hükümetin Dışişleri Bakanı’na yaptırılıyor. Ve bunun adı da insan hakları savunuculuğu oluyor, öyle mi?

Sempozyum çerçevesinde onlarca toplantı düzenleniyor. Yüzlerce katılımcı var; ancak...

Bu toplantılarda katliamcılar var, katledilenler yok. İşkenceciler var, işkence görenler yok. Bu ülkede haklar ve özgürlükler için bedel ödeyenler yok. Amaç tecrübe aktarımıysa, bu mücadelede onyılların tecrübesine sahip olanlar niye davetli değil? Amaç tecrübe aktarımıysa, en büyük insan hakkı ihlali durumundaki TECRİT’e karşı dört yıldır direnenlerin tecrübelerinden yararlanmayı niye düşünmüyorlar?

Demek ki amaç farklı!

Amaçlardan biri, AKP iktidarına dalkavuktur! Bakın, AKP nasıl insan haklarını savunuyor, nasıl işkenceye karşı dedirtmektedir.

İkinci bir amaç, haklar ve özgürlükler mücadelesini tamamen emperyalistlerin, iktidarların

denetim ve yönlendirmesi altındaki kurumlarla sınırlamak, mücadele biçimlerini emperyalistlerin ve oligarşinin kabul edeceği sınırlar içine hapsetmektir.

Sempozyumun zamanlaması, AB ve AKP işbirliğiyle ülkemizdeki işkence, tecrit politikalarını gizleme manevralarının en üst düzeyde sürdürüldüğü bir zamana denk getirilmiştir. Bu zamanlama da sempozyumun amacını ele veriyor.

Sempozyuma katılan kurum ve kişiler içinde tüm iyiniyetiyle bu mücadeleyi geliştirmek isteyenler olabilir; ama bu, toplantıların esas amacını değiştirmez.

Sempozyum, ülkemiz basınında ve iktidar katında oldukça ilgi gördü. Ne ilginçtir, insan hakları ihlallerinin en boyutlusu olan tecrite karşı kopkoyu bir sansür uygulayan burjuva medya, ikiye bölünmüş insan hakları mücadelesini destekleyen bir havada veriyor bu sempozyumun

haberlerini.

“Sahte belgelerle tutuklamalar serbest bırakılsın” sloganıyla sürdürülen ve onların tanımlamasıyla basbayağı bir insan hakları mücadelesi olan eylemleri vermiyor hiçbirisi. “Hapishanelerde 117 insan öldü! Duydunuz mu?” sorusuyla sürdürülen kampanyayı da sansürlemişlerdi. “İnsan hakları mücadelesi konusunda deney ve tecrübe aktarımı”nı bu kadar çok savunuyorsanız, bu eylemlerin haberini verin ki, faşist bir iktidara ve onların hamisi emperyalizme karşı insan hakları mücadelesi nasıl verilir, tüm dünya halkları görsün, tecrübe kazansın!

Sempozyumda tartışılan “taktikler” düzen içi yöntemlerdir. Düzeni rahatsız etmeyen bir muhalefet biçimi öngörülmektedir. Oysa bu tarz bir muhalefetle hiçbir yerde insan hakları ihlallerinin önüne ciddi, güçlü bir set çekilebildiği görülmemiştir.



Zamanlaması Yanlış Bir Kampanya!

İHD geçen hafta, “İşkenceye sessiz kalma!” adıyla bir kampanya başlattı.

Kampanya, AB’nin “Türkiye’de işkence sistematik değil, münferittir” açıklaması üzerine denk geldi veya getirildi.

AB’nin açıklamasına tepki göstermek doğru ve gerekli, ancak AB’nin bu tavrının oluşmasında İHD ve benzeri kurumların payı hiç yok mu?

Daha dün “işkence azalıyor” diyen siz değil miydiniz? Objektiflik adına iktidara şirin gözükmeye çalışan siz değil miydiniz? “AB’ye uyum” yasalarını alkışlayan siz değil miydiniz?

İnfazlar, kayıplar azalmıştır, diye açıklama yapmak, herşeyi rakamlardan, bilançolardan ibaret gören sivil toplumcu kafanın ürünüdür. Rakamlar, sınıflar mücadelesindeki güç dengelerine göre değişir; ama bu politikaların, devletin niteliğinin değiştiğini göstermez.

Evet, oligarşi, uzun süredir kaybetme politikasına çok daha az başvurmuştur. İnfazların sayısı 1990’ların başlarındakiyle kıyaslanamaz. Ama bu faşist politikaların değiştiğini göstermez. Sadece oligarşi mücadelenin bugünkü seviyesi karşısında bunlara fazla ihtiyaç duymaktadır. Avrupalı kafalar ise, “rakamlardaki” bu değişimleri “AB’ye uyum” a, demokratikleşmeye bağlamış ve her vesileyle de bundan “memnuniyetlerini” belirtmişlerdir.

Alın işte memnuniyetlerinizin sonucunu.

Faşizmin zulmünü gizlemesine hizmet ettiniz o memnuniyetlerinle.

AB de sizin raporlarınızı kullanıyor işte; neden şikayet ediyorsunuz? Bu kampanya bu süreçteki sorumluluğunu gizlemenin aracı mı? Neden dün değil bugün başlatıldı? İşkenceye karşı kampanya için biraz geç kalmadınız mı?

AB temsilcisi Verheugen, Türkiye’deki “temasları” sırasında, TİHV işkence konusunda iddialarda bulununca, döner dönmez heyet gönderdi Türkiye’ye. Heyet de iki günde nerde neyi incelediyse işkencenin sistematik olmadığına karar verdi ve AB adına resmen açıkladı ki “Türkiye’de sistematik işkence yoktur!”.

Tam bir oyun.

İHD gibi, özellikle AB’nin, “uluslararası kurumlar”ın etkisi altından çıkamayan tüm sivil toplumcu kurumlar, bu oyunun bir parçası olmaya mahkumdurlar. Aynı Verheugen’e defalarca “Türkiye’deki olumlu gelişmeler”den sözeden, ülkemizdeki benzer kurumlardır.

Uluslararası Af Örgütü de geçen hafta “Türkiye’de işkencenin sistematik OLMADIĞI” açıklamasını yaptı.

İşkencede azalma var raporlarıyla AB yolunu açın, sonra da işkenceye karşı kampanya yapın. AB yolunun açılmasından, “müzakere tarihi verilecek” olmasından AB memnun, AKP memnun, İHD memnun... Nasıl olsa “üyelik süreci”nde işkence bir engel olmaktan çıkarıldı, işkence örtbas edilip meşrulaştırıldı, iş bitti! Şimdi bol bol kampanya yapabilirsiniz.



Polis yalan üretmeye devam ediyor

Üniversitelerimizin öğrenime açılmasıyla İçişleri Bakanlığı ve Emniyet Müdürlüğü'nün öğrenciler üzerinde başlattıkları tek tipleştirme çalışmalarında hızlandı. Bir çok üniversitede polisin hazırladığı broşürler dağıtıldı. Polisin dağıttığı broşürlerin ana teması "TERÖR". Daha okullar açılır açılmaz üniversiteyi yeni kazanan öğrencilerin büyük bir kısmı kayıt yapmaya gelmeden önce, Emniyet ve İçişleri Bakanlığı önlemini "aldı".

Dağıtılan broşürlerde öğrencilerin paylaşımının, sosyal faaliyetlerin her şekli "terör örgütleri"nin birer oyunu olarak yazılmış. Öğrencilerin paylaşımı, sosyal faaliyetler; sinema, tiyatro, folklor gibi etkinliklerin ve hatta birlikte çay içmenin bile öğrencilere zarar verecek bir tehdit taşıdığı söyleniyor. Dağıtılan bildirilerde aynı zamanda polis teşkilatının bizzat içinde bulunduğu uyuşturucu ve fuhuş da 2. sırada yer alıyor.

Çıkarıcı bireyler yaratmayı amaçlayan ve paylaşmayı yasaklayan zihniyetin, bütün halk üzerinde uygulanan "Tek Tipleştirme Politikasının" her taşının yerine oturması için öncelikli hedefi gençlik. En küçük hak alma eylemimize tahammül edemeyen polis, terörünü üniversitelerde dağıttığı bildirilerle resmileştiriyor. Bildirinin son sayfasına hakkını arayan öğrencilerin nasıl cezalandırılacağını, yani eğitim kurumlarından nasıl çıkarılacağını, yurtlarda barınma hakkının elinden alınacağını da tehdit olarak vurgulanmış.

Bildirilerinin başına koydukları slogan da "BİZE GÜVENİN".

Üniversite Gençliği Size Güvenmeyecek!

Siz uyuşturucuyu okullarımızın önünde satan ve sattıranlarsınız. Fuhuşu, ahlaksızlığı, yozluğu, kültür haline getirensiniz. Gözaltına aldığınız genç kızlarımıza tecavüz edensiniz.

Her türlü mafya işinin, bataklığın içinden siz çıkıyorsunuz. Fuhuşu, uyuşturucuyu siz sektör haline getirdiniz.

Hayır size güvenmiyoruz!

Bildirinizde "sizi seviyoruz" demişsiniz. Bizi ne kadar sevdiğinizi 13 Mart'ta Kızılay'da basın açıklaması yapmak istediğimizde üzerimize sıkıştığınız gaz bombalarıyla, açtığınız ateşle... Bizi ne kadar sevdiğinizi, okullarda halay çektiğimiz için, Anadilimizi konuştuğumuz için, alanlarda joplayarak kafamızı, gözümüzü kırarak gösteri-

yorsunuz. Bizi ne kadar sevdiğinizi, okulundan alıp katlettiğiniz Birtan Altunbaşlar'-

la, Seher Şahinler'le gösterdiniz. Sizin sevginize ihtiyacımız yok!

Bu bildirileri dağıtmanızdaki amaç bizi korkutmak, okulumuza gelir gelmez yalnızlaştırmak, güvensizliği yaymaksa, herkese şüpheyle bakmamızı sağlamaksa, yanılıyorsunuz.

Evet, biz fuhuşa ve uyuşturucuya karşı mücadele edeceğiz. O bataklığa düşürdüğünüz arkadaşlarımız için de elimizden geleni yapacağız.

Evet, gençliği devrimcileştirmek için elimizden geleni yapacağız. Her gün daha fazla çalışacağız. Üretmeye, düşünmeye, paylaşmaya devam edeceğiz.

Evet yeni yeni insanlarla tanışıp etkinlikler düzenleyeceğiz. Arkadaşlarımızın sorunlarıyla ilgileneceğiz. Tartışma ortamları yaratıp sizin tartışmamızı istemediğiniz sisteminizi tartışacağız. Çünkü biz insanız ve insan; düşünür, soruşturur, üretir, araştırır, tartışır ve paylaşır.

Evet biz insanlara değer veriyoruz. Biz devrimciyiz. Siz sahtekarsınız, sahte belgelerle derneklerimizi basıp, üyelerimizi tutukluyorsunuz.

Ve eğer, düşünmek, tartışmak; teröristlikse,

Eğer üretmek, paylaşmak; teröristlikse,

Eğer insanlarla ilgilenmek, sorunlarına beraber çözüm üretmek; beyin yıkamak ve teröristlikse,

Eğer insanlarla çay içmek, sohbet etmek, dayanışmak; beyin yıkamak ve teröristlikse,

Eğer paralı eğitime hayır demek, parasız bilimsel eğitim istemek; teröristlikse,

Eğer vatansever olmak; teröristlikse,

Eğer dünya halklarının katilleri emperyalistler ve işbirlikçilerinden oluşan NATO'ya karşı olmak; teröristlik ve beyin yıkamaksa,

Beyin yıkanması ve teröristlik; temiz, saf olmak, vatan sevgisiyle bürünmekse, geleneğine, değerlerine sahip çıkmaksa,

Evet biz teröristiz, beynimiz yıkanmış ve beyin yıkıyoruz.

Ve biz yarınlar için, bağımsız, özgür, gelecek güzel günler için beyin yıkamaya devam edeceğiz.

Gençlik Dernekleri Federasyonu





Liseli Gençlikten

F TİPİ LİSELER TECRİT EDİLMİŞ LİSELİLER

2004-2005 eğitim öğretim yılı başladı..

Öğretmeni olmayan okullar, okulları olmadığı için binbir tehlikeyle yapma-bozma köprülerle başka okullara gitmek zordunda kalan öğrenciler, 70-80 kişilik sınıflar, çalışmak zorunda olduğu için okul yerine tarlalardaki çocuklar, boya sandığı elinde, bir demet mendili satmak için koşturan çocuklarımız...

Evet her yıl olduğu gibi bu yıl da bu manzalar değişmedi. Bu manzaraların dışında başka manzalar da vardı elbette boy boy televizyonlarda, gazetelerde gördük okuduk... Kral çocuğu gibi omuzlarda tahterevan ile taşınan, yanında hazine sandığıyla prens edasıyla poz verenler de vardı. Bu manzaranın yaratıcıları eğitim öğretim gibi en temel hakkımızı elimizden alıyorlar. "Bütçe yok para yok" diye vaaz verenler şatafatlı düğünler yapıp, hapishaneler için trilyonlar harcayabiliyorlar ve bunu rahatlıkla söyleyebiliyorlar. "*Ülkemizin ekonomik koşullarına rağmen cezaevleri için 20 trilyon harcadık*" diyor Cemil Çiçek. Evet yoksulluğun, açlığın, işsizliğin gün geçtikçe arttığı, ülkemizde pervasızca 20 trilyon harcanabiliyor hapishanelere ya da okulları rahatlıkla hapishanelere dönüştürülebiliyor. Bilecik'in Dodurga ilçesinde yapımı tamamlanan okul, öğrenci olmadığı gerekçesiyle Adalet Bakanlığı tarafından hapishaneye dönüştürülecek. Oysa ki bir yandan da öğrenciler 17 km yolu aşarak köyün dışında başka okula gitmek zorunda kalıyorlar. Nasıl bir çelişkidir bu diye düşünülebilir. Aslında karmaşık değil. Sistem nasılsa, icraatları da ona göre şekillenir. Böyle olunca da okul yerine hapishane yapımı anlaşılırdır. Adalet Bakanlığı bunu yaparken, daha alt kurumlar onları örnek alarak okulları metrelerce taş duvarlar örerek, demir parmaklıklar örerek birer hapishaneye dönüştürüyorlar. Üstelik içinde eğitim-öğretim görmek isteyen öğrenciler varken. İşte buna bir örnek.

YEDİKULE LİSESİ...

Bu okulun öğrenci sayısı 1028. Öğrencilerin tenefüslerde kullunacakları alan, okul idarecileri tarafından büyük görülmüş olacak ki, 1028 öğrenciyi 20 metrekairelik bir alana sığdırma düşüncesindeler. Bu bir yanı, öte yandan böyle bir uygulamaya neden ihtiyaç duyulduğudur?

Neden öğrencilerin kısa zaman da olsa biraraya gelip sohbet ettikleri, paylaşımları olduğu

bir alanı daraltarak, onları 20 metrekairelik bir alana hapsediyorlar. Bu yetmiyormuş gibi metrelerce uzunluktaki taş duvarların üstüne bir de demir parmaklıklar takılıyor.

Balık baştan kokar atasözü sanırız bu duruma uygun düşer. Ülkeyi yönetenler okulları hapishanelere dönüştürse, okul yerine hapishane yaptırırsa, onu örnek alacaklar da içinde öğrencileri olan okulları hapishaneye dönüştürür. Nasıl bir zihniyettir ki, öğrencilerin biraraya gelmelerini engellemek için her türlü yola başvuruyor. Öğrencilerin hem birbirleriyle hem de dışarıyla bağını koparmak, yani tecrit etmek...

İşte bu zihniyet hapishanelerdeki tecriti yaratanlardır. Aynı bakış açısı hakim. Tecritin sadece F tiplerinde değil, hayatın her alanında olduğu biliniyordu.

Gençliği ve giderek tüm Türkiye'yi F tiplerleştirme zihniyetinin yansıması Yedikule Lisesi'ndeki durum. Düşünün, kişi başına 2 milimetrekare düşüyor.

Aynı politika Bağcılar Lisesi'nde de resmi ve sivil polislerin sürekli okulun içinde bulunmasıyla karşımıza çıkıyor. Okuldaki kardeşinin, akrabasının ya da oğlunun, kızının okuldan çıkışını beklemeye giden herkes, polisin kimlik kontrolü ile karşılaşılıyor. Hele bu genç biriye, zaten baştan suçlu görülüyor.

Güya uyuşturucu vb. şeylere karşı önlenmiş bu yüksek güvenlik önlemleri. Uyuşturucunun kimden sorulduğu biliniyor, ama aslında gençlerin bu tür uyutan alışkanlıklara bulaşmasını isterler. Böylece hakkını aramayan gençler çıkart ortaya. Amaçları, gençlerin bir şekilde örgütlenmesini engellemek.

F tipi yaşam dayatılıyor. Benim gibi düşünüp benim dediğim şekilde yaşayacak, giyineceksin. Aksi taktirde zorla, hak hukuk takmadan dörtduvar arasına atanım.

Ama bu tehditler, şantajlar dün olduğu gibi bugün de boşa çıkartılacak. F tipi hayat dayatması boşa çıkartılacak. Tutsaklar 5 yıldır F tipi hücrelere nasıl direniyorsa, biz de F Tipi liselelere, tecrit edilmiş genç tipine direneceğiz.

Dün olduğu gibi bugün de hayatın her alanında; okullarda, fabrikalarda, alanlarda, yaşamın soluk alıp verdiği her yerde son sözü direnler söyleyecek. Bu gerçeği değiştirmeye kimsenin gücü yetmeyecektir.



Ankara Ulucanlar Hapishanesi'nde 26 Eylül 1999'da yaşanan ve 10 tutsağın şehit düştüğü katliamın yıldönümünde, anma eylemleri düzenlendi.

Ankara Temel Haklar, İHD, BDSP, EHP, ESP, SDP üyeleri Ulucanlar Hapishanesi önünde yaptıkları eylemde, şehitlerinin resimlerini ve oligarşinin Ulucanlar'da tutsaklara "ölecek misiniz, teslim mi olacaksınız" dayatmasına karşı tutsakların cevabını ifade eden Temel Haklar imzalı "**Öleceğiz Teslim Olmayacağız**" yazılı pankartı açtılar. "Yaşasın Ulucanlar direnişimiz", "Bedel Ödedik, Bedel Ödeteceğiz" dövizlerinin de açıldığı anmada, Temel Haklar üyesi Nazlı Aktaş, Nazileri aratmayacak bir vahşet yaşadığını hatırlatarak, katliamın 19 Aralık'ta sürdüğünü, buna karşı tutsakların direnişi

Ulucanlar Şehitleri Anıldı 'Öleceğiz teslim olmayacağız'

de bugüne taşıdığını söyledi. Açıklamanın ardından hapishane önüne kırmızı karanfiller bırakıldı. Burada İHD Ankara Şubesi Başkanı Yüksel Mutlu da bir konuşma yaparak, 5 yıl önce yaşanan katliamdan bugüne hapishaneler politikasında değişiklik olmadığını dile getirdi.

Bu eylemin ardından Temel Haklar üyeleri, Karşıyaka Mezarlığı'nda bulunan Ulucanlar şehitlerinden İsmet Kavaklıoğlu ve Önder Gençaslan ve Mahir Emsalsiz'in mezarları başında da bir anma düzenlediler. Saygı duruşunun ardından bir konuşma yapılırken, şair Abdullah Oral şiirler okudu. HÖC'lüler daha sonra büyük direniş şehitlerinden İrfan Ortakçı, Ali İhsan Özkan, C. Tayyar Bektaş ve Ümüş Şahingöz'ün mezarlarını ziyaret ederek anma yaptılar.

İzmir TAYAD'lı Aileler, Kemeraltı girişinde yaptıkları eylemle "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz", "Katil Devlet He-



sap Verecek", "Direne Derene Kazanacağız" sloganlarını haykırdılar. Bu ülkede halk için adaletin bulunmadığı belirtilen açıklamada, "Adalet Susurluk adaletidir. Buca'da, Ümraniye'de, Ulucanlar'da, Burdur'da, Diyarbakır'da, 19 Aralık'ta katledilenler, onurları ve bağımsızlık uğruna öldüler" denildi. Eyleme Mücadele Birliği de katılarak destek verdi.

Ulucanlar şehitleri ayrıca; İstanbul Karacaahmet Mezarlığı'ndaki Ümit Altıntaş'ın mezarı başında, İzmir Aliağa Helvacı Köyü'nde Habib Gül'ün mezarı başında düzenlenen etkinliklerle anıldılar.

Abdi İpekçi Direnişi Sürüyor Gönüllü TAYAD'lılar Her Yerde Olmalı

Birinci yılını geride bırakan Ankara Abdi İpekçi Parkı'ndaki TAYAD'lıların direnişi, çeşitli kesimlerden insanların destek ve ziyaretleri ile sürüyor. Melek Güçlüsancak da TAYAD'lı Ailelere destek olmak için gelenlerden biri. Mersin'de yaşayan, tedavi amacıyla Ankara'ya gelen Melek Güçlüsancak, tedaviden artakalan zamanlarını TAYAD'lı Ailelerin yanında geçiriyor. Ocak ayında bir süre direnişe de destek veren Güçlüsancak, 19 Aralık öncesinde kısa süre tutsak kaldığını söyleyerek, şimdi çok ağır koşullarda insanların direndiğini belirtiyor. Tecrit konusunda, "bırakın devrimci olmayı en sıradan, en pasif bir demokrasinin bile tepkisiz kalmaması gereken bir konu" diyen Güçlüsancak, mevcut duyarsızlıklara da kendince tepki gösteriyor ve "bu duyarsızlığa inat fırsat bulduğum her yerde tecriti gündeme getirmeye çalışıyorum. Kendimi gönüllü TAYAD'lı olarak görüyorum, insanları tecrite karşı duyarlı olmaya çağırıyorum." diyor.



“Bir Savaş Patladığında Veya Bir Muhalifi Yok Etmek İstedığımızda İlk Kurban Her Zaman Gerçektir. Önce Gerçeği Yok Etmeliyiz, Bunu Da Sadece Yalancı Bir Basın İle Yapabilirsiniz”

(Nazi imparatorluğu kitabının yazarı
Amerikalı gazeteci william L. Shirer)

Nikolai ve Elena Çavuşesku Örneği

Nikolai Çavuşesku ve eşi Elena Çavuşesku medyanın yalan kampanyası ile yaratılan havada bir anda diktatör ilan edilip katledildiler...

Medya stüdyolarından hazırlanan Malyan haberden idama...

TİMOŞARA KATİLAMİ; 17 Aralık 1989.

Batı medyası anlatıyordu: Korkunç görüntüler... Kamyonlar dolusu ceset... İşkence edildikten sonra yan yana dizilmiş çıplak bedenler... Ceset taşıyan çöp kamyonları... Yüzleri asitle yakılmış cesetler... Diktatör Çavuşesku'nun son marifeti... Bütün dünya lanet okudu...

Habere göre, Çavuşesku Romanyası'nda bir toplu mezar ortaya çıkarılmıştı. Ceset sayısı da 4000'di! Timoşara'da, beyaz kefenlerin üzerine yanyana dizilmiş cesetler, "Sosyalist" Çavuşesku yönetiminin kurşuna dizdiği muhaliflerdi.

Televizyon yönetici ve muhabirlerinin planladığı "toplular mezarlık", tamamen sahte ve yutturmacaydı...

Çavuşeskuları bir çok açıdan eleştirebilirsiniz, hatta cezalandırılmalarını da isteyebilirsiniz ama söz konusu kentte, Timoşara'da, toplu mezar falan yok, yoksullar mezarlığından çıkarılıp "doğal stüdyo"ya getirilen çürümüş kemikler vardı sadece. Bu "olay" bir reyting harikası olarak "ekran tarihi"ne geçti. Oysa, bir süre sonra, bu görüntülerin bir "sahneleme" olduğu anlaşılacaktı. Beyaz kefenlere sarılı cesetler, katliam kurbanları değil, yoksullar mezarlığından çıkarılan cesetlerdi.

"Komünizm eşittir Nazizm" propagandasını insanların beyinlerine yerleştirmek için böylesi bir sahteciliğe başvurulmuştu.

Amerika'nın en büyük gazetesinin editörü, bir süre sonra sermayenin belli bir kesimi ile çıkarları çatıştığında şunları söylüyordu: "Kömünizm çok büyük tehlikeydi ve gerçektir. Ve bizim sermayedarlarımızın varlığını tehdit ediyordu. Komünizm insanların kafasında bir daha aklan-

mamak üzere mahkum etmek amacı ile yaptık.

17 Aralık 1989'da "TİMOŞARA KATİLAMİ" görüntüleri yayınlanır tüm dünyada. Çavuşeskular 22 Aralık'ta tutuklanırlar, 25 Aralık'ta kurşuna dizilirler.

Çok aceleleri vardı. Çünkü biliyorlardı ki, GERÇEK YOK EDİLEMEZ, GERÇEKLER İNATÇIDIR.

Tüm hakimler, savcılar ve görevliler yüzlerini saklamak için KÜKELATA giymişlerdir. Mahkeme salonunda tek yüzü açık olan Çavuşeskulardı.

Gerçek yok edilebilir mi? Yok edilemeyeceğini Marks ve başka bir çok bilim adamı yıllar önce ispatlamış. Doğru kişiden kişiye göre değişebilir, o kişinin hangi sınıfın çıkarları ile baktığına göre değişir. Ama gerçek tektir, somuttur ve bizden bağımsız olarak varlığını sürdürür.

1 Nisan operasyonları ve medyanın kendi ilkelerini hiçe sayması

Altı aydır 82 insan tutuklu bu ülkede.

Bir sahte delille; bir disekette yazılanlar onların tutuklanma nedenleri. Haklarında onlarca yıl ceza isteniyor.

Tam 82 insan altı aydır tutuklular...

O DİSKET'i kim buldu: POLİS

Polisten başka hiçbir gören, bilen yok bu disketi, çünkü arama adı altında yapılan talanda tüm çalışanlar dövülerek gözaltına alındı ve bu esnada avukat yoktu.

Nerede bulunduğunu iddia ediyor: EKMEK VE ADALET DERGİSİNDE.

Oysa EKMEK VE ADALET DERGİSİ bu operasyonda hiç basılmadı, arama yapılmadı, buna ilişkin hiçbir tutanak yok dosyada. Basılan yer YILMAZ YAYINCILIKTI.

Bir disket delil midir?

Teknik olarak üzerinde değişiklik yapılabilmesi muhtemel HİÇBİR ŞEY DELİL DEĞİLDİR. Bir fotoğraf örneğin asla delil değildir, bir Tv görüntüsü asla delil değildir.

DİSKET de üzerinde değişiklik yapılması mümkün-muhtemel bir teknik alettir. Türkiye'nin en üst düzey bilim kurulu TÜBİTAK delil olmayacağı konusunda rapor hazırlamıştır. Ama altı aydır SADECE BU DİSKET nedeni ile tutukludur 82 insan. Bunun bir mantığı var mıdır? Va-



Nikolai Çavușesku - eşi Elena Çavușesku

rolan yasa-
lar açısın-
dan DER-
HAL TAHLİ-
YE EDİL-
MELİDİR-
LER, HAT-
TA HİÇ TU-
TUKLANA-
MA Z L A R
BİLE BU
DELİLLERE
DAYANILA-
RAK.

Ama altı ay öncesine dönelim;

Dünyanın beş ülkesinde bir gecede yapılan operasyon ve tutuklanan 82 insan. Tek delil var, bir disket, herkes bu disketin içinde. Herkesin adı soyadı yazılı bu diskette.

Bizce bir mantığı var; bu 82 insan sadece SOSYALİST kimlikleri nedeni ile tutuklular.

Amaç sindirmek, korkutmak, bunu yapamazsa etkisiz bırakmak, bu da yetmezse imha etmek. Tarih boyunca egemenler kurulu düzene muhalif olanlara böyle yapmışlardır. Bunu yaparken en kaba, en bayağı yalanları söylemekten kaçınmamışlardır.

Yarın ne olacağı önemli değildir, gerekirse özür dilerler, bunun adı da olgunluk olur.

Peki bizim basınımız ne yaptı? Kendi yazdıklarını bile inkar eder hale geldiler.

a- Aylar önce yazdıkları haberlerde yakalandığını söyledikleri istihbaratları, Ekmek ve Adalet dergisinde yakalandı diye TEKRAR TEKRAR YAYINLADILAR. Bunların tümünün listesi tarihleri ile birlikte 75 sayfalık açıklamamızda vardır.

Berlin'de çıkan günlük gazetelerin yazı işleri müdürleri ile Almanya'nın başka yerlerinde çıkan gazetelerin muhabirleri her sabah Propaganda Bakanlığı'nda toplanırlardı. Orada Dr. Goebbels kendilerine ya da yardımcılarına hangi haberlerin yayımlanacağını, haberleri nasıl yazacaklarını ve nasıl başlık atacaklarını, ne gibi kampanyaların açılacağını ve nasıl bir başyazı yazılacağını anlatırdı. Herhangi bir yanlış anlaşılmayı önlemek üzere de, sözle anlatılana ek olarak yazılı bir günlük emir verilirdi. Şehir dışındaki küçük gazetelerle dergilere bu emirler telgrafla ya da mektupla ulaştırılırdı....

(Nazi imparatorluğu kitabından)

b- Polisin ellerine tutuşturduğu YALANLARI hiçbir sorgulamaya tabi tutmadan sayfa sayfa yayınladılar.

c- 82 insanın hiçbir hakkına saygı göstermediler. Polisle birlikte SUÇLU ÖRGÜT ÜYESİ ilan ettiler onları. Altı aydır sorgusuz sualsiz savunma hakkından yoksun 82 insanın özgürlüğünü çaldı basın.

Bu 82 insanın hiçbir açıklamasını yayınlamadılar, sayfalarca yazdıkları ve komployu ortaya çıkartan ayrıntıların yer aldığı mektuplarından, açıklamalarından TEK SATIR YAYINLAMADILAR.

Eğer bu tavrına devam ederse, bu 82 insanın ömürlerini de çalmakla suçlanacak basın.

82 insan sosyalist kimlikleri nedeni ile yıllarca tutsak kalacaklar belki ama iktidarın emrine girmiş, sadece egemenlerin çıkarlarını savunan BASIN yalancı sıfatını üzerinden atamayacak.

Görevinizi yerine getirin:

a- Sadece gerçeği ara ve bul.

b- Hakkında haber yapılan cevap hakkı tanı.

c- Kendini kullandırtma ... her ne amaçla olursa olsun, tehdit ve şantaj gibi yöntemlerle mesleğini ve kendini kullandırma.

d- Halkın gerçekleri ve doğruları bilme hakkı adına, kendi açısından sonuçları ne olursa olsun, gerçeklere ve doğrulara saygı duymak ve uymak zorundasın.

e- Kaynağı gizleme sözü vermeden önce, kaynağın gerçek niyetini sorgulamalısın.

Devrimcilerin haklarını korumak adına değil sizin kendinizin belirlediği kurallarınıza uyun. Bu kuralları siz belirlediniz devrimciler değil...

Yalancı bir basın ve radyonun insanları nasıl aldatabildiğini gözlerimle gördüm, yaşadım. Hitler ve Goebbels'in sözlerini hayatın gerçekleri gibi kabul eden papağanlar gördüm.

Rejimin hesaplı ve sürekli propogandası altında bir halkın nasıl aptallaştırıldığını gördüm.

Garip değil mi ki, bütün gerçekleri öğrenmek fırsatı elimde olduğu ve Nazi kaynaklarına inanmamak gerektiğini bildiğim halde, DEVAMLİ olarak yalan dinlemenin ve uydurma yazılar okumanın düşüncede belirli bir izlenim bıraktığını ve çoğu zaman da insanı yanılttığını gördüm...

(Nazi imparatorluğu kitabından)

Çeşitli birlik önerilerini tartışır, mevcut birliği, Koordinasyon'u geliştirmeye çalışırken, birlik kültürümüzü de çeşitli açılardan gözden geçirmekte fayda var. Tabii bu sadece belli bir öneriye bağlı bir ihtiyaç da değil, solun birbiriyle ilişkileri ve halkın cephesi kültürünü yaratması açısından gerekli bir tartışmadır.

Bu yazımızda birlik kültürünün önemli unsurlarından biri olan "ortak iş yapma" anlayışı üzerinde durmak istiyoruz.

Şu veya bu zeminde bir araya geldiğimizde, o birlikteliğin toplantı süreçleri başlı başına bir mesele haline gelmekte gecikmez. Toplantılar başlı başına "iş" haline gelir ve normalden çok daha fazla emek ve zaman sarfına neden olur.

Bunun ön planda iki nedeni vardır:

Birincisi; toplantılarda karar alma süreçleri yavaş işler. Gereksiz itirazlar, gereksiz tartışmalar bunun bir yanıdır. Karar alma süreçlerini uzatan asıl etken ise, genellikle toplantılara hazırlıksız gelinmesidir. Görüşülecek konu bellidir, öneriler bellidir, ama toplantıya gelinir ve sonra "bunu kendi içimizde konuşmamız lazım" denilerek, o toplantının adeta boşa gitmesine neden olunur. Çünkü o gün o toplantıda görüşülecek konu, eylem, yeterince önemsenmemiş, konuya ilişkin görüş oluşturulmamıştır. Kendi dışındakilerin zamanını çaldığı, pratiğin önüne engel olduğu hiç düşünülmeden ısrarla bu yöntem çizgi halinde sürdürülür.

İkincisi; Birliklerin toplantıları sık sık önemli firelerle yapılır. Bileşenlerin birkaçının "iş" çıkar sık sık. Hatta toplantılara şöyle bir uğrayıp "işimiz var" gerekçesiyle sık sık toplantılar yarım bırakılıp gidilir.

Bunlar istisnai örnekler olarak kalsa elbette anlaşılabilir ve kabul edilebilir. Ama öyle değildir. Mesele aslında "*pratik işlerin yoğunluğu*" değil, tamamen bu tür birliklere bakış açısıyla ilgilidir. "Birlik bozucu", "birlikten kaçan" pozisyonunda gözükmemek için, birliklerin içinde yeralınır, ancak ona pratiğin içinde gereken önem de verilmez. Durum ağırlıkla böyledir.

Türkiye solunun birliğin önemi üzerine yazılarıyla, birliğin önemsizliğine denk düşen pratiği arasında gerçekten de büyük bir uçurum vardır. O kadar çok söz edilir ki birliğin gereğinden... Ama birlik için de o kadar az emek sarfedilir.

Bugünkü biçimiyle birliklerin eylemlerinin

herkesin kendi kampanyalarına göre "ikincil", "tali" görülmesi de anlaşılabilir. Ama keşke "ikincil" görülse. Birlikler, önem sıralamasında çok daha aşağılardadır.

Birliklerin önem sıralamasının oldukça aşağılarda olması, kendini ortak eylemlerde de sık sık gösterir. Ortak eylemleri "**kendi eylemi**" olarak görmez bir türlü. Görmediği için de sık sık "kendi işleri", ortak eylemlere katılımının engeli olarak gösterilir. Bu anlayışın sonucu olarak ortak eylemlere "temsili katılım" adeta gelenekleşmiştir. Ortak eylemlerin adeta "yazgısı" haline gelen onlarca imzaya karşılık düşmeyen düşük kitlesellik, bu "geleneğin" sonucu sık karışlaştığımız bir tablo durumundadır. Elbette bunun istisnaları oluyor, ama adı üstünde istisna. Herkes kabul edecektir ki, çizgi durumunda olan temsili katılımlar, ortak eylemi "ek iş" gibi görmektedir. **Ortak eylem, "olsa da olur, olmasa da olur" mu demektir?** Böyle bakan bir anlayış, birliğin ek bir sorumluluk yüklenmek olduğunu kavramayan veya içselleştirmemiş bir anlayıştır. Böyle bir "ortak eylem geleneği" içinde elbette "*kendini başkalarına taşıtmak*" gibi, başkalarının emeği, gücü üzerinden kendi reklamını yapmaya çalışmak gibi zaaf lar da kendini varedebiliyor.

Türkiye solunun birlik konusundaki ufkunu bir türlü büyütememesinin nedenlerinden biri de işte bu, ortak kararlar alma, ortak eylem yapma konusundaki olumsuz gelenekleridir.

Belirli konularda, sınırlı biçimlerde birşeyler yaparken bile karşılıklı fedakarlığın, paylaşımcılığın güçsüz olduğu yerde, elbette o birlikler yeterince motive edici, coşku verici olamamaktadır. Bunun kitleler tarafından da görülüp değerlendirildiğinden herkes emin olmalıdır. Kitleler bu coşkusuzluğu, "ikincil iş" havasını algıladıkları ölçüde de o birliklerin çekim merkezi olma ve harekete geçirme işlevleri zayıflamaktadır. İçinde yeralan siyasi hareketlerin bile yeterince önem vermedikleri bir yapıya, daha geniş kesimlerin önem vermesini istemek, boşa kürek çekmek olur.

Pratikte karşılıklı güvensizlik yaratan, birlikleri yeterince verimli çalıştırmanın önünde engel olan böylesi olumsuz geleneklerimizi aştığımız ölçüde, birliklere olan inanç ve güven pekişecek ve daha iddialı düşünmek, daha iddialı birlikleri yaratmak mümkün hale gelecektir.

Televoleye özgürlük, halk kültürüne ceza Anadolunun Sesi'ne RTÜK'ten 30 Gün Yayın Durdurma Cezası

RTÜK 24 Eylül tarihinde yayınladığı bir basın bildirisiyle "cezalılar" listesini açıkladı. Bildiriye göre en ağır cezalardan biri Anadolunun Sesi Radyosu'na verildi. Ayrıca Diyarbakır'da yayın yapan **Gün TV** ve **Can TV**'ye 1'er ay yayın durdurma cezası verilirken, bazı özel TV kanallarına da "uyarı" ve "bir kez program durdurma" gibi cezalar verildi.

Anadolunun Sesi Radyosu'na verilen bu cezanın dayandırıldığı madde ise, neredeyse bütün yasak ve cezalandırılmaları aynı: "Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin varlık ve bağımsızlığına, Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne, Atatürk ilke ve inkılap-

larına aykırı yayın yapılmaması"...

Anadolunun Sesi Radyosu, Anadolu kültürünü yaşatmaya çalışan ilerici bir radyo. Bu nedenle RTÜK'ün "yakından ilgisine" mazhar oluyor. Burjuva medya halkı yozlaştırırken, halk kültürünü yaşatan, iktidarın sansürlediği gerçekleri dile getiren Anadolunun Sesi cezalarla sindirilmek isteniyor. Anadolunun Sesi, TAYAD'lı Aileler, Gençlik Dernekleri Federasyonu, Temel Haklar kararı protesto ederken, biz de radyonun yayın yönetmeni Selda Yeşiltepe ile yaptığımız röportajı okuyucularımıza sunuyor ve dayanışmaya çağırıyoruz.

Anadolunun Sesi Gen. Yay. Yönetmeni Selda Yeşiltepe 'Gerçekleri Anlatmaktan Vazgeçmeyeceğiz'

Kapama gerekçesi, "Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne aykırı yayın" diye ifade ediliyor. Buna neden olan yayınlar neler?

Selda Yeşiltepe: 7 Ekim 2003, 9,14,15,19 ve 25 Aralık 2003 tarihlerinde yayınlanan 'Müzik şiir, Halkın Sesi, Objektif, haber bülteni ve Günizi programlarında, 3984 sayılı kanunun 4756 sayılı kanunla değişik 4. maddesinin (a) bendinde belirlenen 'Türkiye Cumhuriyeti Devletin varlık ve bağımsızlığına, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne, Atatürk ilke ve inkılaplarına aykırı yayın yapılması' ve (b) bendinde belirlenen 'Toplumu şiddete, teröre, etnik ayrımcılığa sevk eden veya halkı sınıf ırk dil, mezhep ve bölge farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa tahrik eden veya top-

lumda nefret duyguları oluşturan yayınlara imkan verilmesi' ilkelerinin ihlal edilmiş olduğu RTÜK tarafından tespit edilmiş ve istenilen savunma 7 gün içerisinde yapılmadığı gerekçesiyle de yayının 1 ay süreyle durdurulmasına karar verilmiş. RTÜK tarafından gönderilen yazıda gerekçe böyle ifade ediliyor.

Neler söyledik de devletin milletin bölünmez bütünlüğünü sarstık, toplumda infial yarattık, isterseniz kısaca onlardan söz edeyim. **Ahmet Kaya'nın bir şarkısını çaldık.** Bir şiir okuyor Ahmet Kaya; "Biz dostu da düşmanı da elbet biliriz" diye başlayıp, "çünkü isyan bayrağıdır böğrüne saplanan sancı" diye devam eden, sanırım birçok insanın bildiği, dinlediği bir şiir. "Yiğitsen uslandır beni/ ey yasakların, kahpeliğin ve soygunların koruyucusu." diye dizelerini bitiriyor Ahmet Kaya. Gerekçenin biri bu.

Başka neler yapmışız, örneğin **Objektif** programında "Kürt halkına uygulanan zulmü hepimiz biliyoruz, anadilde eğitim sorununu biliyoruz. Buna ilişkin **Temel Haklar ve Özgürlük-**

ler Derneği'nin çözümleri de var. Çözümleri Kürt halkının bütün haklarının ve özgürlüğünün verilmesi" yönünde ifadeler kullanmış programcımız.

Halkın Sesi programında "Operasyona 8 jandarma komando taburu, 37 bölük olmak üzere 8335 personel katıldı. Bütün hapisanelerde çeşitli türlerden 20 bini aşkın bomba kullanıldığını" söylemiş, *Hayat kurtarma adı altında girdiler hapisanelere. Çıktıklarında 28 kişi ölmüş, yüzlerce kişi yaralanmıştı. Hikmet Sami Türk operasyondan sonra televizyonlara çıktı. 'Zorla ölüm orucu yaptırtıyorlar' dedi. Devlet cezaevlerine hakimdir dedi, hayat kurtardık dedi. Adli tıp raporu Bayrampaşa Hapishanesi'nde 6 kadın yakıldı diyor... Ve devamında tutukluların anlatımları var."* Bu herkesçe bilinenleri anlatmışız.

Yine bir **müzik parçasıyla** devleti bölmeye devam etmişiz. Grup Baran'ın "Kavga kavga yürüyoruz insanların arasında" diye başlayan şarkısıyla. Ve **haber bültenimizde**, 19 Aralık katliamının yıldönümünde, eylemde atılan sloganlar var, "19 Aralıkı Unutmadık Unutturmayaca-

Sayı 126

46

3 Ekim
2004

Selda Yeşiltepe



ğız, Sonuna Sonsuza Sonuncumuza Kadar Direneceğiz" gibi... Basın açıklamasını okuyan ÇHD Şb. Bşk. Av. Süleyman Şensoy'un, "hukukçular olarak 19 Aralık operasyonunu katliam olarak değerlendiyoruz" sözleri var.

Son olarak **Günizi programında** ise "Gözümüzün önünde iş makineleri duvarları yıkıyor, duvarın ardındakilere ulaşmaya çalışıyordu. Ama ulaştıklarının 28'i bir de beraber geldiği askerlerden 2'si yaşamını yitirmiş olacaktı. İş makinesi işini bitirdiğinde yalaranan ve Cerrahpaşa Hastanesi'ne kaldırılan tutuklulardan Birsen Kars ambulanstan indirilirken bağıırıyordu; 6 kadını diri diri yaktılar diye" ifadeleri yer almış.

İşte büyük suçların işlendiği programlar bunlar.

Bir radyo işte böyle yıkıyor devleti, işte böyle toplumda infial uyandırıp daha bir çok şey yapıyor. Toplumda infial uyanmamış ki, aylar geçmiş bir olay çıkmadı, devlet de yıkılmadı, millet de bölünmedi, ama anlaşılan bir yerlerde infial uyanmış ki susturulmak isteniyoruz.

Yasaklı Konu: F Tipi

Bugüne kadar kaç kez yayın durdurma cezası aldınız? Ekonomik olarak, dinleyicilerinizle ilişkileriniz açısından bu durum nasıl etkiliyor?

Daha önce yine ölüm

oruçları ve 19 Aralık operasyonu ve F tipi hapisanelere ilişkin yayınlardan kaynaklı, önce 1 ay ardından da 3 ay süreyle kapanmıştı. Yine bir başka kapatma cezası 6 ay verilmişti, mahkeme kararıyla yürütme durduruldu. Bu cezalar elbette maddi, manevi olarak sıkıntıya sokuyor. Dinleyicilerinize ulaşamıyorsunuz, gelir kaynağınız yok oluyor, ama masraflarınız, kiralara ödemedeleriniz sürüyor.

Anadolu'dan Yükselen Ses Hiç Susmuyor Ki Biz Susalım

Radyonuz İstanbul'da ve Tekirdağ'dan da dinlenebiliyor ve internet üzerinden canlı yayınlanıyor... Dergimiz aracılığıyla dinleyicilerinize ne mesajınız olacak?

Şunu belirtmek istiyorum. Savunma gönderilmedi deniyor kararda, ama biz savunma göndermiştik. Bunu da belgesiyle mahkemeye sunacağız. Şayet yürütmeyi durduramaz, radyomuz kapanırsa, hep söyledik, söylemeye devam edeceğiz; "Anadolu'dan Yükselen Ses Hiç Susmuyor" ki biz susalım. Onlar gerçekleri haksızlıkları haykırmaktan vazgeçmeyecek. Biz de öyle. 1 aylık ayrılık uzun bir zaman bizim için, ama geçecek. Yüzümüz hep halkımıza dönük olacak. Onlara gerçekleri anlatmaktan hiç vazgeçmeyeceğiz.

Medyanın Yayın Kriteri

Medyanın halkın haber alma hakkına saygısından, otosansürün bu saygıyı nasıl yok ederek, basını basını olmaktan çıkardığından sıkça söz edilir. Genel olarak "içeriden" yapılan eleştirilerde de bu temel vurgular yapılır. Doğan Medya'dan Karamehmetler'e kadar bütün medya grubunun yöneticileri de bu ilkelere ne kadar saygılı olduklarını anlatırlar. Oysa gerçeğin böyle olmadığını, medyanın istediğini haberi verme, işine gelmeyeni vermeme politikasını herkes bilmektedir.

Zina krizi vesilesiyle medyanın yayınlarının nasıl olumlu olduğu, AKP'ye eleştirel olmadığını belirten Yeni Şafak yazarı Fehmi Kuru, bunun nedenini şöyle açıklıyor:

"Medya' genel başlığı altına giren belli başlı gazete ve televizyon kanalları büyük holdinglerle irtibatlılar. Patronların tek işinin gazetecilik olduğu dönemler geride kaldı; bu sebeple ülkenin aldığı yol medya organlarının bağlı oldukları grupları da yakından ilgilendiriyor. **Hepsinin AB ile irtibatlı hesapları ve büyük beklentileri var**; bu mesleğin içinden biri olarak bu yazacağım yürek yakıcı, ama yüzde yüz gerçek: **Medyası da bulunan holdingler Türkiye'nin AB üyeliğini tehlikeye düşürecek, süreci zedeleyecek türden yayınlara izin vermezler... Kendi çıkarları bunu gerektiriyor çünkü.** (26 Eylül)

İşte size yayın kriterlerinden biri.

İşkenceler, infazlar, hapisanelerdeki ölümler, tecrit zulmü bu süreci etkiliyor, Türkiye'nin insan haklarında nasıl büyük yol aldığı yalanını paramparça mı ediyor; sansürle o zaman, her yan kan revan da olsa görme ve gösterme! Sansür için Abdülhamid dönemindeki gibi iktidar sansürüne ihtiyacı yok; çıkarlarına göre her türlü sansürü kendisi uyguluyor.

Sayı 126

47

3 Ekim
2004

EVRENSEL

Tayyip Evrensel'i Cezalandırdı!

Karikatürist Sefer Selvi'nin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ı hicvettiği karikatürden dolayı Evrensel Gazetesi'ne 10 milyar para cezası verildi. Düşünce özgürlüğü düşmanı iktidarın bu tutumu, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Lokali'nde düzenlediği basın toplantısında konuşan, gazetenin Genel Yayın Yönetmeni İhsan Çaralan tarafından protesto edildi. Çaralan, "Karar ifade ve eleştiri özgürlüğüne vurulmuş bir darbedir" dedi.

Tayyip'in Brüksel'de Gerçekten Kaçışı Başbakan Belçika'da Protesto Edildi



TCK krizinde yeni tavizler vermek için Avrupa Birliği merkezinin bulunduğu Brüksel'e giden Tayyip Erdoğan, orada da Türkiye gerçeğinden, işlediği suçlardan kurtulamadı. 23 Eylül'de gerçekleşen ziyaret sırasında Anadolu Federasyonu, Tayyip Erdoğan'ı gittiği her yerde adeta kovaladı. Eylemlerde **"Sahte Belgelerle Nasıl 82 Kişinin Tutuklandığını Tayyip Erdoğan'a Sorun"** yazılı bir İngilizce pankart taşındı.



Tayyip Arka Kapıdan Kaçırıldı

Protestoların ilki Avrupa Komisyonu binası önünde gerçekleştirildi. Ardından AB Komiseri Verhogen'in oteli önünde devam eden protesto eylemi, Tayyip Erdoğan'ın kaldığı Konrad Otel'i önünde devam etti. Konrad oteli önünde yapılan eylemde eylemciler Verheugen'e de ulaşarak bir bildiri verirken, Erdoğan eylemler nedeniyle program akışını değiştirdi. Tayyip'in görüşmelerini izleyen yerli-yabancı basın protesto eylemine oldukça yoğun ilgi gösterdiler. "Adalet istiyoruz", "Kompoları boşa çıkaracağız", "Katil Tayyip", "Yaşasın ölüm orucu direnişimiz" gibi sloganların atıldığı eylemden dolayı otelin ön kapısından çıkamayan 117 insanın katili, çareyi arka kapıdan kaçmakta buldu.



Anadolu Federasyonu üyeleri Tayip nereye giderse gitsin onu bulup protestolarını sürdürme kararlıydı.

Otelden sonra Avrupa Parlamentosunda görüşmelere katılan Tayyip'in komploculuğu bu defa parlamento önünde ifade edildi. Burada yapılan eyleme polis müdahale ederek parlamento önüne yaklaşılmasına izin vermedi. Gün boyu süren eylemlerden dolayı saldırganlaşan polis parlamento civarında gördüğü bütün yabancıları bölgeden uzaklaştırmaya zorladı, gözaltına almakla tehdit etti.

Erdoğan Parlamento'dan ayrılırken de Anadolu Federasyonu üyeleri Tayyip'in konvoy yolunda bir pankart açarak sloganlar attılar. Bu sırada, Erdoğan'ın arabada bulunan korumalarının, camlarını açarak, işkenceci ahlakına uygun olarak küfür ettikleri görüldü.

Sydney'de her sene geleneksel olarak düzenlenen Auburn Festivali'nde Grup İdil, Adalet için Türkü Söyledi. Grup İdil yaptığı konuşmada

82 insanın polisin hazırladığı sahte belgelerle tutuklanıp F tiplerinde tecrit edildiklerini ve bu kompoları boşa çıkaracaklarını vurguladı. Aynı zamanda Sydney halkına, Ölüm Oruçlarında 117 insanın şehit düştüğünü söyleyen Grup İdil'in dinletisi canlı olarak Türkçe yayın yapan SBS radyosu aracılığıyla Avustralya topraklarında dinlenildi.



Sydney'de Gece

Avustralya'nın Sydney kentinde 26 eylül günü Sydney TAYAD Komite tarafından **"Hapishanelerde Tecrit ve İzolasyon"** adında bir gece düzenlendi. Gece Türkiye'de sahte belgelerle tutuklanan 82 kişi Serbest Bırakıl-sın", "Türkiye F-Tipi Hapishanelerinde 117 İnsan öldü Duydunuz mu?" ve "Tutsaklar üzerindeki Tecriti Kaldırın" pankartları asıldığı gecede, şiirler ve müzik dinletisinin ardından, ölüm orucu şehitlerini anlatan video gösterimi yapıldı. Sevgi Erdoğan 11. Ölüm Orucu ekibi direnişçisi M.İnan Işık'ın mektubunun okunmasıyla ilk bölüm sona erdi.

İkinci bölümde ise sahte belgeleri anlatan bir konuşma yapıldı. Grup İdil, Grup Yorum elemanlarının tutuklanmasını protesto ederken, "Adalet için türkü söylüyoruz" diyerek türkülerini seslendirdi. Gece, "Zafer Yakında" marşı ile sona erdi.



Gerillanın Genel Grev Çağrısı Hayatı Durdurdu



Nepal - Nepal'de gerillalar monarşik iktidarı köşeye sıkıştırmaya devam ediyor. Ülkenin yüzde 80'e yakın kısmını denetiminde tutan ve bu ayın başında 'Stratejik saldırı' kararı alan gerillalar bu kez de genel grevle monarşiyi sarsıyor.

Nepal Komünist Partisi (Maoist)'in çağrısı ile başlayan genel grev hayatı felç etti. Nepal İçişleri Bakanlığı, güvenlik görevlilerinin sayısını artırdığını açıkladı ve halka greve uymama çağrısı yaptı. Bakanlık, greve uymayanların gerillaların misillemesine karşı maddi hasarlarının da karşılanacağını açıklayarak rüşvet teklif etmiş olsa da, genel greve geniş katılım sağlandığı gözlemlendi.

Grevin başlamasıyla birlikte okulların, işyerlerinin, alışveriş merkezlerinin kapandığı, ulaşımın ciddi biçimde etkilendiği basına yansırken, Amerikancı Monarşi, iktidarını kaybetme korkusunu daha yakından duymaya başladı. Himalayalardan yükselen devrim çığlığı şimdi başkent Katmandu'da yankılanıyor.

Amerika'da 10 Bin Köle

Emperyalizmin demokratikleştiğini söyleyenleri, çağdaşlık, medeniyet gibi kavramları, emperyalizmin kanlı tarihini unutturup ona yakıştıranları "şaşırtacak" bir gelişme daha yaşandı.

Washington merkezli "Kölelere Özgürlük" adlı kölelik karşıtı kuruluş ve Berkeley'deki California Üniversitesi İnsan Hakları Merkezi tarafından hazırlanan bir rapor, ABD tekellerinin ucuz işgücüne ihtiyaç duyduğu sektörlerde 10 binden fazla insanı zorla çalıştırdığını ortaya koydu. (Cumhuriyet 26 Eylül) Yanlış okumadınız, "özgürlükler ülkesi"nde 10 bin insan resmen KÖLE.

'Gizli Köleler: ABD'de Zorla Çalıştırma' başlıklı raporda, çoğu fahişe ve çiftliklerde, restoran ve ev hizmetlerinde hizmetçi olarak kötü koşullarda ve şiddet tehdidiyle çalıştırılan binlerce kişinin varlığını gözler önüne serdi. Raporda, geri bıraktırlmış ülkelerden getirilen bu "çağdaş köleler"in şiddete maruz kaldıkları dile getirilirken şu haklı tesbit yapılıyor; "Pek çok insan köleliğin uzun yıllar önce çözülmüş bir sorun olduğuna inanır. Ama gerçekte devam ediyor. Yalnızca yeni bir biçime kavuşmuş durumda". Nedenini de biz söyleyelim; çünkü emperyalizm sürüyor!

Avrupa Emekçileri 'Sosyal Devlet' Yalanına Karşı Sokaklarda

İspanya - Tersane işçileri, liman kentinde düzenledikleri eylemlerle, tersanelerin kapatılma ya da özelleştirilmesi planlarını protesto etti. Liman kentlerinde 50 bine yakın işçinin katıldığı eylemlerde, Cadiz kentinde yollara barikatlar kuruldu, bazı kentlerde polisle işçiler çatıştı. Sözde "sosyalist" hükümetin planının yaşama geçirilmesi durumunda 10 binden fazla işçinin çalıştığı tersanelerde işçilerin büyük bölümü işsiz kalacak. Gösterilerin ardından 29 ve 30 Eylül günlerinde yapılan birer günlük işbirakma eylemi de bu planı engellemeye yönelikti. İşçiler, hükümetin geri adım atmaması durumunda eylemlerini sertleştirecekleri mesajı veriyorlar.

Almanya - Her pazartesi düzenlenen eylemler, 27 eylül günü de sürdü. Sermayenin, sosyal hakları kısıtlayan "Hartz IV Yasası"na karşı direnen Alman işsizleri ve emekçileri 227 kent ve kasabada eylem düzenledi.

2 Ekim günü Berlin'de yapılacak merkezi eylem öncesi katılımın düştüğü görülürken, Komünist, sosyalist partiler, sendikalar ve küreselleşme karşıtlarından oluşan "Hartz IV'e Karşı Eylem Birliği İnisiyatifi" merkezi eyleme katılım çağrısı yaptı. Anadolu Federasyonu bu hafta da, çeşitli kentlerde düzenlenen eylemlerde yerini aldı.

Hollanda - Sosyal hakların kısıtlanması yönünde hazırlanan yasal düzenlemelere karşı eylemlerin yapıldığı yerlerden biri de Hollanda. Geçen hafta Rotterdam kentinde başlayan eylemler tüm ülkeye yayılıyor. 2 Ekim günü Amsterdam'da merkezi bir protesto gösterisi düzenlemeye hazırlanan emekçiler, 28 Eylül günü de sokaklardaydı.

Amsterdam'da 10 bin kişinin katıldığı eylemde hükümetin "kemer sıkma" politikasına öfke dile getirilirken, limanlar da dahil olmak üzere toplulaşıma araçları bir günlük işbirakma eylemine gitti.

kahramanlar Ölmez

2 Ekim - 8 Ekim Şehitlerimiz



Hüsamettin CİNER
5 Ekim 2000

Ulucanlar katliamının hesabını sormak amacıyla gerçekleştirilecek bir eylem öncesinde taşıdığı bombanın patlaması sonucu şehit düştü.

1975 Artvin-Hopa doğumlu Laz milliyetinden Hüsamettin Ciner, mücadeleye İstanbul Liseli Dev-Genç içinde başladı. Ankara Liseli Dev-Genç komitesinde, Kayseri Demokratik Alan Komitesinde çalıştı. Tutsaklıklar yaşadı. 1997'de Marmara bölgesinde faaliyet yürütmeye başladı. Son olarak Silahlı Propaganda Birlikleri içinde yer aldı ve bir savaşçı olarak ölümsüzleşti.

Ali Rıza AKASLAN (Rıza)
7 Ekim 1999



Tokat, Almus ilçesi Çamdalı köyü yakınlarında Cephe'ye bağlı bir müfrezeyle oligarşinin askeri güçleri arasında çıkan çatışmada şehit düştü. 1976 Tokat doğumlu olan Ali Rıza, 1993'de, Dev-Gençlilerle tanışarak mücadeleye katıldı. 1997'de gerilla olarak Karadeniz Recai Dinçel Kır Gerilla Birliği'nde yer aldı.



İsmet GÜVENÇ
6 Ekim 1996

3 Ekim'de çalıştığı işyerinden İstanbul Emniyet Müdürü Kemal Yazıcıoğlu'nun emrindeki işkenciler tarafından gözaltına alındı. Yoğun işkence yapıldıktan sonra başına bir kurşun sıkılarak katledildi ve cesedi Esenler'deki bir inşaata bırakıldı.

1966 Dersim Pülümür doğumlu olan İsmet Güvenç, demokratik alanda çalışmış, defalarca gözaltına alınmıştı. Katledildiğinde bir Cephe savaşçısıydı.



KAYIP
Ayhan EFEOĞLU
6 Ekim 1992

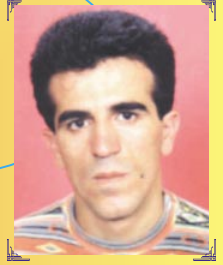
Gençliğin militan, önder kadrolarından biriydi. Polis tarafından gözaltına alındı ve kaybedildi.



Güler CEYLAN
İbiş DEMİR
8 Ekim 1994

İstanbul Sultançiftliği'nde bulundukları eve düzenlenen baskında katledildiler.

Güler Ceylan, 1974 Dersim doğumlu, tekstil işçisiydi. İbiş Demir de 1971 Dersim Çemişgezek doğumluydu ve o da tekstil işçisiydi. Savaşçı olarak SDB'ler içinde yer aldılar.



Erdinç ASLAN
5 Ekim 1999

Adana Yüreğir'de ölüm mangaları tarafından gerçekleştirilen bir operasyonda, Cepheli savaşçı Erdinç Aslan ve devrimci örgütle hiçbir ilgisi olmayan Murat Bektaş adlı işçi katledildi.

1977 Hatay-Samandağ doğumlu, Arap milliyetinden olan Erdinç, 1995'de devrimci harekete katıldı. 1999'da Silahlı Propaganda Birliklerinde istihdam edildi.

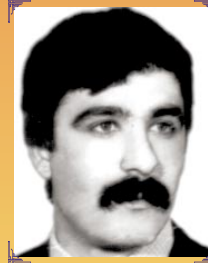


Hesabımızın adı

Kahramanlarımızın öfkesiyle
doldu bu toprakların altı
Öfke kabardıkça kabarcak
Volkanlara coşku
yarınlara aydınlık olacak.

Bu hesap bitmedi daha
sürecek,
Adı bağımsızlık
adı özgürlük olacak.

12 Kasım 2003
Bekir Baturu



Ömer Faruk BAYRAKTAR
2 Ekim 1979

İstanbul Serencebey'de faşistler tarafından katledildi.



Rıdvan SANCAR
2 Ekim 1980

Bir bombanın kazayla elinde patlaması sonucu aramızdan ayrıldı. Devrimci hareketin savaşçı kadrolarındandı.

KAYIP
Lütfiye KAÇAR
5 Ekim 1994

Yıllardır mücadele içindeydi. Çeşitli allanlarda yöneticilik görevleri vardı. Gözaltına alındı ve kaybedildi.

